

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/14 • 10 Nisan 2009 • 1 TL

İÇİNDEKİLER

Barack Obama'nın Türkiye ziyareti....	3
Obama ziyareti: İşbirlikçilere yeni taşeronluk hizmetleri bildirildi!	4
Strasbourg-Kehl zirvesi: NATO tüm emekçileri ile ezilen halkları hedef tahtasına yerleştiriyor... ..	5
Onbinlerce kişi 45. NATO Zirvesi'ni protesto etti.....	6
Savaş ve saldırganlık aygıtı NATO Kadıköy'de protesto edildi.....	7
Adana'da NATO karşıtı protesto... ..	8
Obama protestolarla karşılandı... ..	9
Efendi Obama'ya uşaklara yaraşır bir karşılama!	10
Türk sermaye devletinin NATO şovu... ..	11
1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!	12
1 Mayıs Taksim tartışmaları üzerine ..	13
<u>Devrimin ve sosyalizmin bayrağını komünistler omuzladı...</u>	
Devrimci seçim çalışmamızın sonuçları üzerine	14-15
Adana: Tempolu bir devrimci seçim çalışması... ..	16
Kürt halkının kaderi işçi sınıfı ve emekçileri nihai kurtuluşa götüren yolla kesişmektedir!	17
İşçi ve emekçi hareketinden.....	18-20
Kapitalizmin krizine karşı toplantı ve Kurtiş işçilerinden açıklama:	22
İnsanca yaşayabileceğimiz onurlu bir gelecek için mücadeleye, 1 Mayıs'a! ..	23
Tokat Eğitim-Sen Şube'sinin soruşturma terörüne maruz kalan sosyalist kamu emekçisi ile konuştuk.....	24
YTÜ'de ulusalcı çete-polis-rektörlük işbirliği.....	25
Eylem ve etkinliklerden	26
Mücadele postası	27

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/14 ● 10 Nisan 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul
Tel: 0 (212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Seçim bitti ancak seçim sonuçları üzerinden tartışmalar sürüyor. Gerek düzen cephesi gerekse sol güçler ve Kürt hareketi ortaya çıkan tablo üzerinden seçim sonuçlarını değerlendirmeye ve kendi yönünü belirlemeye çalışıyor.

Komünistler de seçimin ortaya çıkardığı tabloyu çok yönlü bir değerlendirmeye tabi tutarak yürüttükleri devrimci seçim çalışmasını ele alıyorlar. Gazetemizin geçen sayısında seçimler ve siyasal sonuçları üzerine temel bir değerlendirmeye yer vermiştik. Aynı zamanda devrimci seçim çalışmasının yürütüldüğü 4 kentteki çalışma ele alınmıştı. Gazetemizin bu sayısında yayınladığımız “*Devrimci seçim çalışmamızın sonuçları üzerine*” başlıklı yazı komünistlerin devrimci seçim çalışmasının sonuçlarını çok yönlü olarak irdeleyip ele aldıkları bir yazı. Açık ki bu değerlendirme temel bazı noktalardan seçim tablosunu irdelemek ve bu çalışmanın devrimci sınıf çalışması bakımından ortaya çıkardığı imkan, güç ve zeminlere işaret etmektedir. Aynı zamanda çalışmada yetersiz ve zayıf kalan alanlara da değinilmektedir. Mevcut tablonun gösterdiği ise düzen karşısında devrimci sınıf tutumunun tek temsilcisinin komünistler olduğu gerçeğidir. Bu hem politik tutum açısından hem de bu tutumun gereği etkin bir devrimci seçim çalışmasının yürütülmesi bakımından söylenebilir.

Geçen sayımızda bağımsız sosyalist adayların seçimlerde aldıkları oy miktarını yayınladığımızı ifade etmiştik. Bu sayımızda alınan oy miktarını açıklıyoruz. Komünistler bağımsız devrimci tutumun temsilcileri olarak 7 kentte seçimlere katıldılar. Kuşkusuz seçimlerde oyu temel alan bir çalışma yürütmediler. Seçim çalışmalarının temelini bu oluşturmadı. Tersine devrim cephesini temsil misyonu ile düzene karşı devrim perspektifini öne çıkaran bir faaliyet örgütlediler. Dolayısıyla komünistler seçim tablosunu değerlendirirken aldıkları oyları değil yürüttükleri devrimci sınıf çalışmasının ortaya çıkardığı sonuçları esas almaktadırlar.

* * *

Seçimler, bahar döneminin en önemli gündemi olan 1 Mayıs'ın erken bir tarihte gündeme girmesini zora soktu. 1 Mayıs bugünlerde hızla işçi ve emekçi

hareketinin ve dolayısıyla da sol hareketin gündemine girmiş bulunuyor. Bu çerçevede çeşitli girişimler ve tartışmalar da başlamış durumda. Düzen cephesi de 1 Mayıs'a yönelik bir tutum belirlemeye çalışıyor. Açık ki bu tutum emek ve sol hareketi kendi içinde bölmeyi ve zayıf düşürmeyi hedefliyor. Nitekim Erdoğan'ın 8 Nisan akşamı 1 Mayıs konusunda yaptığı açıklama da buna işaret etmektedir. 1 Mayıs Taksim yasağının kaldırılması ve 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanması çabasını boşa çıkarmak için girişimler başlatılmış bulunmaktadır. Bu girişimin “sol”dan destekçileri de harekete geçmiş bulunuyorlar. Alttan alta bu çabalarının hızlandırıyorlar. Düzenin manevralarının soldan destekçisi bu güçler teşhir edilebilmeli ve Taksim üzerindeki yasak kaldırılarak 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması çabası güçlendirilmelidir.

* * *

Sınıf devrimcileri yoğun ve etkin bir devrimci seçim çalışması yürüttüler. Deyim uygunsa soluk soluğa bir çalışmaydı bu. Şimdi sıra 1 Mayıs çalışmasını aynı ruh, tempo ve enerjik bir çaba ileri ileriye taşımakta. Devrimci baharı kazanmak 1 Mayıs'ı kazanmaktan geçiyor. 1 Mayıs'ı kazanmak çabasında sınıf devrimcileri etkin ve inisiyatifli bir rol üstlenebilmelidirler.

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

Barack Obama'nın Türkiye ziyareti...

ABD hesabına bölgede daha aktif taşeronluk ve tetikçilik!

İşbirlikçi burjuvazi ile Ankara'daki devlet ve hükümet görevlileri tarafından dört gözle beklenen ABD başkanı Barack Obama'nın iki günlük Türkiye ziyareti gerçekleşti. Başkanlığının üçüncü ayı dolmadan Türkiye'ye gelen Beyaz Saray'ın yeni şefi, başlarına çuval geçirildiğinde travma geçiren Ankara'daki işbirlikçilere, ABD'nin kendilerine "büyük önem" verdiğini anımsatarak, gönüllerini almış oldu. Nitekim hükümet çevreleri ile onlara borazanlık yapan dinci gerici medya, şimdiden Türkiye'yi "düvel-i muazzama" listesine eklemiş bulunuyorlar.

ABD emperyalizminin deneyimli ve sadık tetikçisi Türk devlete önem verdiğine kuşku yok. Bir süre önce dışişleri bakanını Ankara'ya gönderen ABD başkanının ikinci ziyaretini Türkiye'ye gerçekleştirmesi, sözkonusu önemin boyutu hakkında fikir vermektedir.

Öte yandan yeni ABD yönetimi, AKP hükümetine de farklı bir misyon biçmektedir.

Bush'un başını çektiği neo-faşist çete, "ılımlı İslam" modeli olarak pazarlayabileceğini var sayarak, AKP hükümetine yakınlık göstermişti. Obama yönetimi ise, ABD'nin Ortadoğu halkları nezdinde yerlerde sürünen imajını düzeltmek için dinci çizgisinin işe yarayabileceğini umduğu için AKP'ye ayrı bir önem vermektedir.

Belirtmek gerekir ki, Ankara'daki gerici rejime verilen bu uğursuz önem, ne Türkiye'nin önemli devletler mertebesine tırmandığını ne de taşeronluk-tetikçilik misyonunun sona erdiğini gösteriyor. Döne döne vurgulandığı gibi, bu önemin gerisinde, hem ekonomik kriz içinde debelenen hem Irak ve Afganistan bataklığında çırpınan ABD emperyalizminin, bölgede tetikçilik yapabilecek sadık bir işbirlikçiye acilen ihtiyaç duyması yatmaktadır.

Göstermelik söylem ve mizansenler bir yana bırakıldığında, Obama'nın görüşmelerde öne çıkardığı başlıkların listesi, ABD'nin Türkiye'ye biçtiği rolün kapsam ve içeriği hakkında fikir vermektedir.

Irak bataklığından çıkış, İran'ın dize getirilmesi ve siyonist rejimin hizmetinde etkin taşeronluk!

Halkları köleleştirme seferinin Irak bataklığına saplanması, Pentagon'daki emperyalist savaş baronlarını yeni çözüm yolları aramaya zorladı. Bundan dolayı ABD yönetiminin üslup değiştirmesinin Obama ile ilgili kısmı talidir. Zira neo-faşist çetenin yontulmamış vahşi üslubu iflas etmiş, bunu terk etmek bir zorunluluk haline gelmişti. Nitekim Bush yönetimi de bu yönde bazı adımlar atma zorunluluğu hissetmişti.

ABD savaş makinesinin, tahkim edilmiş devasa üsler kurduktan sonra Irak'tan çekilmesi bu çerçevede gündeme gelmiştir. Ancak Irak'taki enerji kaynaklarını denetim altında tutup yağmalama planından vazgeçmeden bunu başarmak kolay değil. Bundan dolayı ABD, hem işgalci ordusunu Irak'tan çekerken, hem Bağdat'ta istikrarlı bir Amerikancı rejimin kurulabilmesi için, etkin taşeron olarak Türkiye'ye

ihtiyaç duymaktadır.

Türk burjuvazisi ve devleti belli ki, ABD'ye sunulacak bu hizmet karşılığında Irak'taki yağmadan pay alınabileceklerini, yanısıra siyasi ve askeri alanda da bazı avantajlar elde edebileceklerini hesaplıyorlar. Irak halklarının kanıyla karılan pastadan pay alabilmek için taşeronluğa heves ediyorlar.

Irak bataklığından çıkış yolu arayan, içine daldığı Afganistan-Pakistan girdabında ise çırpınıp duran ABD savaş makinesinin, bu koşullarda İran'da yeni bir cephe açması olası görünmüyor. Bununla birlikte, siyonist rejimle ABD'deki Yahudi lobisinin basıncı altında bulunan Obama yönetimi, İran'ın nükleer programının engellenmesi gibi güç bir sorunla yüzyüze. Bu ise, ABD'nin İran'ı dize getirebilmek amacıyla sıkı bir ambargoya ihtiyaç duyabileceği anlamına geliyor. ABD, böyle bir planı uygulayabilmek için de Ankara'daki taşeronlara ihtiyaç duyacaktır.

Öte yandan, İsrail'deki siyonist rejimin himayesi, diğerleri gibi Obama yönetiminin de öncelikleri arasında yer almaktadır. Siyonist İsrail'i güvenceye alabilmek ise, İran'ın dize getirilmesinin yanısıra, İsrail-Filistin, İsrail-Suriye, İsrail-Lübnan arasındaki sorunların sistem içi bir çözüme kavuşturulması ile mümkündür. Bu konuda da Türk devleti ile AKP hükümetinin, İsrail lehine bir çözüme ulaşılmasında rol oynayabileceği var sayılmaktadır.

Afganistan-Pakistan girdabında taşeronluk

Afganistan işgali hem ABD ordusu hem savaş aygıtı NATO açısından içinden çıkılması zor bir girdaba dönüşmüş durumda. Savaşın Pakistan'a taşınmış olması sorunu daha da karmaşıktırıyor. İsrarlı taleplere rağmen NATO üyesi devletlerin çatışma bölgelerine asker göndermekten kaçınmaları ise ABD'nin işini iyice zorlaştırıyor.

ABD ile NATO'nun Afganistan'da işlediği suçlara ilk günden beri ortak olan Türk devleti de, ek asker talebini şimdiye kadar karşılamaktan kaçınabili.

Ancak Obama'nın aynı talebi tekrarlaması karşısında Ankara'daki tetikçilerin yanıtı, muhtemelen farklı olmuştur. Gerçi Türk egemenleri, Afganistan merkezli taşeronluk ihalelerine pek hevesli değiller. Çünkü bu alan fazlasıyla belalıdır. Yine de Beyaz Saray'daki büyük efendinin aracısız bir şekilde ilettiği bu yöndeki talebine karşı direnmek, işbirlikçiler için pek kolay görünmüyor.

ABD'nin Afganistan işgaline dair bir diğer talebi de, İncirlik Üssü'nün daha pervasızca kullanılmasıyla ilgilidir. Zira Kırgızistan'daki Amerikan üssünün işlevini yitirmesi İncirlik Üssü'nün ABD savaş makinesi için taşıdığı önemi arttırmıştır.

Kürt sorununa "çözüm" ve Ermenistan'la ilişkilerin düzeltilmesi

Vurgulamak gerekiyor ki, ne Kürt sorununun çözümü ne Türkiye-Ermenistan ilişkilerinin geliştirilmesi ABD'nin umurundadır. Ancak Türkiye'nin, kendisine biçilen etkin taşeron-tetikçi rolünü oynayabilmesi için bazı ağırlıklardan kurtulması gerekiyor. Her iki sorun da bu türden bir ayakbağı kabul edildiği için, Obama yönetimi onlara el atmıştır.

Türkiye-Ermenistan ilişkilerinin geliştirilmesi zamana yayılarak sağlanabilir. Nitekim son aylarda bu yönde bazı adımlar da atılmıştır. Ancak Kürt sorununun çözümü için aynı şeyi söylemek mümkün değil. Kuşkusuz ki, bu konuda da belli gelişmeler olacaktır. Ancak ABD emperyalizminin bölgeye dönük planları çerçevesinde gündeme gelecek "açılımlar"ın Kürt sorununun köklü ve kalıcı çözümü ile bir ilgisi olmayacaktır.

AKP hükümetine biçilen bir diğer rol de, sadece Türkiye'de değil tüm Ortadoğu'da ABD emperyalizminin dibe vuran imajını düzeltme kampanyasına etkin bir katılım sağlamaktır. Hem AKP'nin dinci çizgisi hem Tayyip Erdoğan'ın son aylarda Arap dünyasında kazandığı saygınlığın işlevsel olacağı sanılıyor.

Obama Türkiye'den “mutlu” ayrıldı!

ABD başkanının dosyasında yer alan önemli konulara dair Ankara'daki işbirlikçilerin yanıtı nasıl oldu?

Bazı diplomatlar ile kimi görevli gazetecilerin belirttiğine göre, Türkiye-ABD arasında anlaşma oranı 10'da 9.5'tur. Demek oluyor ki, Obama'nın tüm talepleri, Ankara'daki işbirlikçiler tarafından kabul edilmiştir.

35 dakika sürmesi öngörülen ancak, bir saat 20 dakika süren ikili görüşmenin ardından basına konuşan Abdullah Gül, Obama'nın ziyaretinden gurur duyduğunu belirttikten sonra şunları söyledi: *“Türk-Amerikan meselesine baktığımızda, ABD süper güç olarak dünyanın sorunlarıyla ilgilenmek zorunda. Türkiye de bir çok konuyla ilgileniyor. Bu konuları iki ayrı kağıda koyduğumuzda bunların benzerlik gösterdiğini görüyoruz.”*

Barack Obama'nın Türkiye'den ayrılmasından sonra Tayyip Erdoğan'ın ziyarete ilişkin şu sözleri de dikkat çekiciydi: *“Ben mutlu ayrıldığına inanıyorum. Güzel anılarla ayrıldığını ifade etti. Türkiye-Amerika arasındaki ilişkiler konusunda yeni bir dönemin, sürecin başladığına inanıyorum. Çok daha farklı bir dönemin başladığına inanıyorum...”*

Beyaz Saray'dan yapılan açıklama da, Gül-Tayyip ikilisini doğrular içerikteydi.

Türkiye ziyaretini Obama'nın Avrupa gezisinin çok değerli bir parçası olarak nitelendiren ABD başkanının danışmanı David Axelrod da, *“Kilit stratejik müttefikimizle ilişkilerimizin tamirine başladık”* açıklamasını yaptı.

Efendi-uşak arasındaki bu uğursuz mutabakat, Türkiye'nin taşeronluğu ne kadar etkili olursa olsun, ABD planlarının başarıyla hayata geçirileceği anlamına gelmiyor. Yeni plan havuç-sopa taktiğine dayandırılrsa da, ezilen halkların emperyalist saldırganlığa karşı direnişi devam edecektir.

Gerici-saldırgan işbirliğine karşı anti-emperyalist/anti-kapitalist direniş!

G 20 ile NATO zirvelerinin ardından gerçekleşen Türkiye ziyareti, ABD emperyalizminin geniş kapsamlı planlarının bir parçasıdır. Bu kirli işbirliğinden hem içe hem dışa karşı daha saldırgan sonuçlar çıkacaktır. Dahası, Washington-Ankara hattında görülen bu “balayı”ndan Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin, ilerici ve devrimci güçlerin, ezilen halkların payına, baskı ve sömürünün daha da boyutlanması, devlet terörünün daha da azgınlştırılması düşecektir.

Hem ezilen halkları hedef alan emperyalist planları bozabilmek, hem Ankara'daki işbirlikçi rejimin bu suçlara daha aktif katılımını önleyebilmek için, anti-emperyalist, anti-kapitalist direnişin yükseltilmesi şarttır. Bu noktada Türkiye'nin işçi sınıfı ve emekçileri ile ilerici ve devrimci güçlerine özel bir sorumluluk düşmektedir.

ABD ve işbirlikçilerine karşı bölge halklarının yanındayız!..

Obama ziyareti: İşbirlikçilere yeni taşeronluk hizmetleri bildirildi!

Türkiye'deki ABD karşıtlığı, hem ABD yönetimini hem de içerdeki uşaklarını fazlasıyla rahatsız eden bir sorun. Özellikle Irak'ın işgali döneminde toplumun büyük çoğunluğu ABD'den nefret eder hale geldi. Bu durum toplumun örgütsüzlüğü nedeniyle henüz ciddi sonuçlar yaratmasa da, egemenler geleceğe hazırlık yaparak bunu tersine çevirmeye çalışıyorlar.

Obama'nın seçilmesinden bu yana bu konuda yürütülen kampanya son günlerde daha da yoğunlaştı. Medyada bir parlatma seferberliği başladı. ABD'nin NATO zirvesinde Türkiye'yi kollayarak başkanlık seçimiyle ilgili krizi çözmesi, AB'ye “Türkiye'yi üye yapın” türünden telkinleri, vb. medyada sürekli işlendi.

Ziyaret Ankara'da güçlü bir Amerikancı dalga estirdi. Geleceklerini emperyalist güçlerle daha fazla bütünleşmekte gören Amerikan işbirlikçileri, kelimenin gerçek anlamında “stratejik ortaklık” döneminin başladığını iddia ettiler, yaşadıkları sevinci dışa vurdular.

Bush döneminde Türkiye'de en üst noktaya çıkan ABD karşıtı havayı yumuşatmaya yönelik bir politika izleyen Obama yönetiminin bu diplomatik tutumu, ziyaret sürecinde de hissedildi. Obama, daha Türkiye'ye gelmeden Türkiye'nin AB üyeliğine destek verdi ve bu haber basın ajansları tarafından flaş haber olarak geçildi.

Düzen medyasının Obama gelmeden başlattığı parlatma operasyonu ziyaretle birlikte daha da yoğunlaştı. Haber manşetlerden şöyle verildi. **Hürriyet**: “Artık hepimiz değişmeliyiz”, **Sabah**: “Obama'nın Ankara manifestosu”, **Milliyet**: “Türkiye ile yola çıkıyor”, **Zaman**: “Tarihi ve sıcak mesajlar”, **Vatan**: “Obama gönülleri fethetti”, **Radikal**: “Ortaklığımız model olsun”, **Cumhuriyet**: “Laik demokrasi vurgusu”, **Akşam**: “Yurda mesaj dünyaya mesaj” **Taraf**: “İslamla savaşımayız”, **Yeni Şafak**: “Ailemde Müslüman var”...

Dikkat çeken nokta, olağan zamanlarda ABD aleyhine konuşmayı “antiemperyalistlik”lerinin nişanesi yapanların bile (örneğin **Cumhuriyet** vb.) Obama hayranları korosuna katılması oldu.

Ziyarete yeni ABD yönetiminin Ankara'dan beklentilerini içeren önemli gündem maddelerinin, özellikle taşeronluk hizmetlerinin görüşüldüğü biliniyor. Basına yansıyan bilgilere göre, Bush dönemindeki Irak savaşı nedeniyle sarsılan ikili ilişkiler ve iki ülke arasındaki “stratejik ortaklığın” geliştirilmesi üzerinde duruldu. ABD'nin çok önemsedığı bölgesel konular ise gündemin ağırlıklı maddelerini oluşturdu. Özellikle, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Afganistan ve Pakistan cumhurbaşkanlarının katılımıyla düzenlediği “Üçlü Zirve”de detaylı bir biçimde görüşülen ve NATO Zirvesi'nin de en önemli konusu olan Afganistan meselesi ele alındı. Kapalı kapılar ardında Afganistan'a asker gönderilmesi üzerine görüşüldüğü konusunda herkes hemfikir durumda.

İran, Irak ve Ortadoğu gibi konuların ele alındığı görüşmeler sırasında Obama'nın Türkiye'nin bölgesel sorunların çözümüne yönelik çalışmaları ile “aracılık” çabalarını sürdürmesi, İsrail'in yeni hükümetiyle iyi ilişkiler kurulmasını istediği açıklandı.

Obama'nın barışçıl görüntüsünün arkasında, NATO'nun daha aktif bir askeri güç olarak kullanılması hesabı bulunuyor. Obama, ABD'nin bölge planları doğrultusundaki müdahalelerini NATO üzerinden yaparak, işini kolaylaştırmak istiyor. Türkiye'nin egemenlerinin de, kendilerine taşeronluk misyonu biçilen bu politikaya bir itirazları bulunmuyor.

Açıktır ki Obama'nın ziyareti, ABD emperyalizminin Türkiye'den beklediği taşeronluk görevlerini iletmek için gerçekleştirilmiştir. Bunlar şöyle sıralanabilir:

* Türkiye'nin, kendisini çevreleyen kriz bölgesinde ve ötesinde ABD ile aynı politikayı izlemesi. Türkiye'nin NATO'ya yönelik yükümlülüklerini ABD'nin ihtiyaç duyduğu düzeye çıkarması. Özellikle Türkiye'nin Afganistan'da muharip görevler dahil yükümlülüklerini artırması ve ABD'nin çekilişiyle Irak'ta doğacak boşluğun Türkiye tarafından doldurulması.

* Irak'tan çekilecek olan ABD ordusunun ağır mühimmat ve askerlerinin çekilişinin Türkiye üzerinden yapılması. Bu amaçla bir kararname çıkarılması. ABD'nin çekilişinden sonra da Irak'ın sürekli kontrol altında tutulması için Türkiye'nin doğusunda yeni bir ABD üssü, İskenderun, Mersin deniz üsleri yanı sıra Trabzon'da da bir üs kurulması.

Türk sermaye devletinin ABD'nin bölge politikasının daha bir “gönüllü” aktörü haline gelmesinde, 2007 Kasımı'ndaki Erdoğan-Bush görüşmesi önemli bir rol oynadı. ABD'nin, Türkiye'nin sınır ötesi operasyonlarına onay vermesinden bu yana sermaye devleti ABD politikalarına daha fazla teslim olmaktadır. Ayak sürüyenleri Ergenekon davası ile tasfiye eden ABD, Obama'nın başa geçmesiyle Türkiye ile ilişkileri daha da pekiştirmeye hız verdi. Bu yönelim elbette Obama yönetiminden öte, ABD emperyalizminin bölge politikalarının dolaysız bir sonucudur. Ankara'daki rejimin taşeronluk misyonunun daha da etkinleştirilmesi ihtiyacının ürünüdür. Aktif taşeronluk görevi almaya hevesli olan işbirlikçi Türk burjuvazisi ve onun devleti de, bu alçaltıcı rol karşılığında yağmadan pay kapmanın hesabı içindedir.

Komünistler, emperyalist güçlerin bölge politikalarına karşı yükseltilen mücadelede bu uğursuz işbirliğini hedef alacaklar, tüm düzen güçlerinin Amerikancılığını teşhir ederek maskelerini düşüreceklerdir.

Strasbourg-Kehl zirvesi: NATO tüm emekçileri ve ezilen halkları hedef tahtasına yerleştiriyor...

Kapitalist emperyalizmin vurucu gücü dağıtılmalıdır!

Kapitalizmin küresel krizine çözüm bulmak amacıyla gerçekleştirilen G-20 zirvesinin hemen ardından, savaş aygıtı NATO'ya üye ülkelerin devlet ve hükümet başkanları da bir araya geldi. Fransa ile Almanya'nın iki komşu kenti Strasbourg ve Kehl'de yapılan NATO zirvesine, resmi görevlilerin yanı sıra savaş lobisi ve büyük silah şirketlerinin temsilcileri de katıldı. NATO'nun 60. yılı kutlamalarına sahne olan zirvede, temel gündemlerin yanı sıra, savaş aygıtının yeni şefi de belirlendi.

Amerikancı AKP hükümetinin başı Tayyip, NATO şefliğine uygun görülen Danimarka Başbakanı Fogh Rasmussen'in seçilmesine karşı olduğunu ilan ederek yeni bir "çıkış" yaptı. Ancak Obama'nın devreye girmesi ile sözlerini yutmak zorunda kalan Tayyip, Türk devleti adına yeni NATO şefinin seçilmesine onay verdi.

Savaş baronlarına hizmet etme sıkıntısı çekmeyen, hatta buna pek hevesli olan dinci gericiğin başı Tayyip'in esas derdi, yeni NATO şefinin seçilmesine itiraz etmek değil. Görünen o ki, Türk başbakanının ırkçılıkla malul zihniyeti, bu vesileyle de Kürt halkına olan düşmanlığını kuma fırsatını kaçırmak istememiş. Zira Tayyip'in Rasmussen'in seçilmesine karşı öne sürdüğü itiraz gerekçelerinden biri, Danimarka merkezli Kürtçe yayın yapan Roj TV'nin şimdiye kadar kapatılmamış olmasıdır. Muhammed'i aşağılayan karikatür krizini yeniden ısıtıp gündeme getirmesi ise, parti tabanına şirin görünmeyi hedefleyen ucuz bir siyasi manevradır.

NATO'ya yeni şef atanması, Strasbourg-Kehl zirvesinin tali gündemiydi. Zirvede öne çıkan gündem maddelerinin ilki, Afganistan bataklığından çıkış yolu bulmaktı. Savaş aygıtına yeni üyelerin alımı, kapsam alanının genişletilmesi ve emperyalist güç odakları arasındaki rekabetin, aygıtın bütünlüğünü zedeleyen etkilerini dengelemek ise diğer önemli başlıklardı.

2003 yılından beri Afganistan işgaline komuta eden birliklerin içine saplandıkları bataklıktan çıkarılması sorunu, uzun süredir hem NATO hem Pentagon şeflerinin gündemini meşgul ediyor. Zira ABD savaş makinesinin yükünü hafifletmek için komutayı devralan NATO güçleri, hava bombardımanlarıyla sivilleri toplu bir şekilde katletmek dışında kayda değer "başarı" sağlayamamışlardır. Bu vahşi katliamlar, işgalci NATO güçlerini Afganistan bataklığında çırpınıp durmanın ötesine götürmedi.

Emperyalist güç odakları arasındaki rekabet ve çıkar çatışmaları, ABD ile NATO şeflerinin tüm ısrarlarına rağmen ek asker talebinin karşılık bulmasını sağlayamadı. Afganistan bataklığına dalmaktan duyulan korkunun da bunda azımsanmayacak payı var. ABD'nin en yakın suç ortağı İngiltere bile 2 bin asker göndermemek için ayak diyor. Bu durumda, Afganistan'a yeni işgalci güç gönderme sorunu Strasbourg-Kehl zirvesinin de temel gündemi oldu.

Obama'nın yanı sıra zirveye katılan dışişleri bakanı Hillary Clinton, zirvede yaptığı konuşmada, "NATO müttefiklerinin kaynaklarını ihtiyaçlara nasıl uyarlayacağını" duymak istediğini belirtirken, Barack Obama ise, 21. yüzyılın tehditlerini karşılamak için NATO'nun kendisini reformdan geçirmesi gerektiğini dile getirdi. Bugünkü tehditlere karşı hiçbir ülkenin tek başına yeterli olamayacağına savunan ABD Başkanı,

savaş aygıtı NATO'nun kanlı saldırılarına tüm üye devletlerin katılması gerektiğine işaret etti.

ABD'nin ısrarlı talepleri, bazı devletlerin Afganistan'a sınırlı sayıda asker göndermesini sağlayabilir. Örneğin NATO'nun askeri kanadına yeniden katılma kararı alan Fransa'nın bu yönde söylemleri var. Ancak Fransa da dahil hemen tüm üyeler doğrudan savaşa katılacak birlik göndermekten çekiniyor. Belirtmek gerekiyor ki, Afganistan'a belli sayıda işgalci gücün gönderilmesi, savaş aygıtının bu ülkedeki açmazını ortadan kaldırmaya yetmeyecek.

Zirvenin bir diğer gündemini, yeni üyelerin alımı etrafında dönen pazarlıklar oluşturdu. ABD, Ukrayna-Gürcistan ikilisinin NATO üyeliğine alınmasını isterken, AB'yi yönlendiren Almanya ve Fransa'nın eğilimi, bu kararın ileri bir tarihe bırakılmasından yana oldu. Zira AB'nin bu iki etkili emperyalist gücü, ABD'nin söz konusu ülkeleri NATO üyeliğine alarak kendi hareket alanlarını daraltmak istediğinin farkındalar. Nitekim Gürcistan-Ukrayna ikilisinin üyeliği gelecek zirvelere havale edildi. Arnavutluk gibi etkisiz bir-iki yeni üyenin alımıyla yetinilmiş oldu.

28 üyeli NATO'nun birlik içinde hareket etmesinin kolay olmadığı bu zirve ile bir kez daha görüldü.

ABD ile çatışan çıkarları gereği Afganistan'a asker göndermekten kaçınan Avrupalı emperyalistler, genişlemeye bir süreliğine de olsa fren çekmeyi başardılar. NATO'nun birliğinin önemine vurgu yapan, döne döne üyelere sorumluluklarını hatırlatanlar, ABD emperyalizminin temsilcileri oldu. Ancak ABD'nin birlikten kastettiği şeyin, emperyalist saldırganlık ve savaş politikasının NATO eliyle sürdürülmesi olunca, diğer emperyalist güç odaklarının bu projeye yanaşması mümkün olmadı. Bu durumda NATO üyelerinin birlikte hareket edebileceği tek durum, toplumsal devrimlerin, halk hareketlerinin bastırılması amacıyla yapılacak saldırılar olabilir ancak.

Savaş aygıtı NATO'nun yeni görev tanımı ve kapsam alanlarının genişletilmesi sorunu, birkaç yıldan beri savaş baronlarının gündeminde bulunuyor. ABD patentli bu söylem, Strasbourg-Kehl zirvesinde de gündemdeydi.

Yeni görev tanımı, güya bir savunma paketi olan NATO'nun, tüm dünyadaki askeri ve hava kuvvetlerinin

önlenmesine kadar uzanan farklı alanlarda jandarmalık rolü üstlenmesini gerekli görüyor. Kapsam alanının ise tüm gezegeni içine alması planlanıyor. Buna göre NATO, kapitalist-emperyalist sistemin çıkarlarını korumak amacıyla dünyanın dört bir yanında at koşuturan vurucu bir güç olmalıdır.

Eski NATO şeflerinden biri olan Barack Obama'nın güvenlik danışmanı general James Jones 60. yıl vesilesiyle yaptığı değerlendirmede, savaş aygıtının nasıl olması gerektiğini şöyle tanımlıyor: "NATO 20. yüzyılın ikinci yarısında nasıl ortak savunmamız için geçerliyse, 21. yüzyılın ilk yarısında da ortak güvenliğimiz için geçerli. NATO da değişmeli. Tepki veren olmak yerine daha önceden harekete geçen olmalı. Daha esnek olmalı. Sabit olmak yerine sefer yapan yapıda olmalı..."

Vurgular açık: NATO "savunma" için değil "güvenlik" için gerekli; tepki veren değil "önleyici vuruş" doktrinine göre saldıran taraf olmalı; üslerinde mevzilenmekle yetinmeyip, dünyanın her tarafında saldırmaya hazır, hareketli bir savaş gücü olmalı...

Görüldüğü kadarıyla, emperyalist güç odaklarının NATO'ya biçilen bu kirli role itirazları yok. Ancak rekabet ve çıkar çatışmaları bu noktada da kendini gösteriyor. Zira bu hareketli savaş gücünün kimler tarafından denetlenip yönlendirileceği gibi önemli bir soru orta yerde durmaktadır. Verili koşullarda en baskın gücün ABD emperyalizmi olduğu gerçeği, Avrupalı emperyalistleri, NATO'nun yeni görev tanımı konusunda ihtiyatlı olmaya zorluyor. Ancak bu ihtiyata rağmen, Afganistan'da olduğu gibi NATO'yu emperyalist çıkarları için vurucu bir güç olarak kullanmak isteyen ABD'nin, yeni görev tanımını kabul ettirme noktasındaki ısrarını sürdürmesi kaçınılmaz görünüyor.

Emperyalist güç odakları arasındaki rekabet ve çatışmanın seyrinden bağımsız olarak NATO, dünya işçi sınıfı ile ezilen halklarının baş düşmanıdır. Halkların geleceği açısından en büyük tehlikeyi, bu savaş aygıtının kendisi ile ona komuta edenler oluşturuyor. Dolayısıyla dünyanın işçileri, emekçileri, ezilen halkları ve ilerici-devrimci güçleri, anti-emperyalist mücadelenin odağına, "Savaş aygıtı NATO dağıtsın!" şiarını yerleştirmelidirler.

Onbinlerce kişi 45. NATO Zirvesi'ni protesto etti...

“60 yıl yeter! Savaş makinesi NATO dağıtılsın!”

Kapitalist barbarlar ve onların politik temsilcileri, Londra'da yaptıkları G-20 zirvesinin ardından NATO zirvesine koştular.

NATO'nun 60. kuruluş yıldönümüne denk getirilen 45. zirve, 3-4 Nisan 2009 tarihlerinde Almanya-Fransa ortak organizasyonu ile Almanya'nın Baden Baden-Kehl şehirleriyle, Fransa'nın Strasbourg kentlerinde gerçekleştirildi.

Katiller zirvesine yaygın protesto!

Emperyalist savaş ve saldırganlık aygıtı NATO'nun 60. yıl kutlamalarına karşılık devrimci ve ilerici çevreler, anarşist ve antifaşist gruplar, savaş karşıtı organizasyonlar, barış hareketleri, çevre örgütleri tarafından kitlesel protesto gösterileri ve bir alternatif zirve düzenlendi.

1-5 Nisan tarihleri arasında bir alternatif zirve planlayan protestocu gruplar, 1 Nisan'dan itibaren, binlerce kişinin katıldığı bir çadır kent kurdular. Aralarında Türkiyeli bazı devrimci grupların da bulunduğu alternatif zirveciler, birçok eylem, etkinlik ve yürüyüş organize ettiler. Londra'da bir kişinin katledilmesi üzerine Strasbourg kent merkezine bir yürüyüş yapıldı. Almanya ve Fransa tarafında polis yoğun bir baskı uyguladı. Birçok eyleme saldıran polis onlarca kişiyi yaralarken, yüzlerce kişi gözaltına alındı. Bu yoğun baskı ve saldırılara rağmen eylemler kararlılıkla devam etti.

NATO zirvesine karşı eylem ve etkinliklerin finali niteliğindeki asıl büyük gösteriler ise 4 Nisan günü yapıldı. Aynı gün İstanbul da dahil, dünyanın birçok merkezinde eş zamanlı gösteriler gerçekleştirildi.

En kitlesel gösteriler zirvenin gerçekleştiği Almanya'nın Kehl ve Fransa'nın Strasbourg kentlerinde yapıldı. Medyanın günler öncesinden yürüttüğü büyük olaylar çıkabileceği yönlü anti-propagandanın da etkisiyle eylemlere katılım beklenenin altında oldu. Gösterilere, Fransa tarafında 15 bin, Almanya tarafında ise 4 binin üzerinde kişi katıldı.

Kolluk kuvvetleri zirveyi korumak için tam bir terör estirdiler. Bunun için Almanya ve Fransa'da 15'er bin polisten 30 bin polis ve ayrıca 600 asker görevlendirildi. Polis 4 Nisan günü Strasbourg ve

Kehl'i birleştiren “Avrupa Köprüsü”nü kapatarak hiçbir geçişe izin vermedi. Böylece iki ülkedeki gösterileri fiilen birbirinden ayırmış oldu.

Strasbourg'da kitlesel ve militan protesto!

NATO zirvesinin açılış günü Strasbourg polis ve asker tarafından tam anlamıyla abluka altına alındı. Zirve nedeniyle Strasbourg Üniversitesi, zirvenin yapılacağı günlerde ise kent merkezindeki okullar ve otoparklar kapatıldı. Kenti çevreleyen otoyollar da zirve sırasında göstericilerin kente girişini engellemek amacıyla kısmen ulaşım kapalı tutuldu. Kent merkezinin belli semtlerinde yaşayanlar sadece kendilerine verilen kartlarla evlerine gidip gelebildiler. Tüm bunlarla büyük yürüyüşe katılımı engellemeyi hedefliyorlardı.

4 Nisan günü büyük yürüyüş için onbinlerce kişi yürüyüşün yapılacağı alana akmaya başladı. Kentin her tarafında barikatlar kurulmuş, özellikle de Almanya'dan gelen göstericiler engellemelerle karşılaşmıştı. Bu nedenle bir çok yerde çatışmalar yaşandı. Belli yerlerde barikatlar aşıldı. Çatışmalar sırasında NATO karşıtları sınırdaki polis karakollarını ateşe verdi.

Bütün engellemelere, olağanüstü önlemlere, otobanların kapatılmasına ve her tarafta kurulan polis ve asker barikatlarına rağmen onbinlerce kişi yürüyüşüne ulaşmayı başardı. Fakat yürüyüş alanına ulaşamayan gruplar da vardı.

Kitle kortejler oluşturup yürüyüşe geçti. Bütün yollar ve köprüler polis ve asker gücüyle kapatılmış, yürüyüş bir alan içine hapsedilmişti. Barikatlardan biri göstericiler tarafından zorlandı ve polis bir yere kadar püskürtüldü, ancak polis hızla yeni barikatlar kurdu. Sonraki süreçte gösteri ve çatışmalar devam etti.

Yaşanan çatışmalardan dolayı Strasbourg kenti adeta savaş alanına döndü. Bir otel ve bir gümrük binası göstericiler tarafından ateşe verildi. Yüzlerce kişi gözaltına alınırken, yüzlercesi ise yaralandı.

Komünistler olarak gösteriye “Saldırganlık ve savaş örgütü NATO dağıtılsın!” şiarlı, TKİP imza ve amblemlerle pankartımızla katıldık. Almanca ve Fransızca hazırladığımız bildirilerimiz de hazırlandı. <https://rantey.org>

Almanya'da filli miting

Almanya'daki gösteriye 4 binin üzerinde kişi katıldı. Buradaki gösteri saat 11.00'de göstericilerin ülkenin çeşitli kentlerinden trenler ve otobüslerle gelmesinin ardından başladı. Kehl'de yapılan kısa bir yürüyüşten sonra bir miting gerçekleştirildi. Miting alanında Sol Parti Avrupa Parlamentosu milletvekili başta olmak üzere, eylemi organize eden “Barış Forumu” adına çeşitli konuşmalar yapıldı. AP milletvekili, polis kuşatmasını kastederek, bunun Alman demokrasisinin ne durumda olduğuna iyi bir kanıt olduğunu belirtti. Konuşmaların tümünde NATO'nun dünya barışını tehdit eden bir savaş örgütü olduğu ifade edildi.

Strasbourg tarafındaki gösteriye saldırı olduğu haberleri üzerine, yapılan duyurudan sonra miting kısa kesilerek Strasbourg'a doğru yola çıkıldı. Bir saatlik yürüyüşten sonra kitle iki ülkeyi birleştiren köprüde durduruldu. Burada neredeyse eylemci başına 4 polisin düştüğü yoğun bir polis kuşatmasında 4 saatten fazla beklendi. Geçiş izni için Alman ve Fransız polisi sorumluluğu birbirine yıkarken, gerçekte danışıklı bir dövüşle eylemlerin birleşmesini engellediler. Yapılan pazarlıklar sonuç veremeyince, son toplanma yerinde gerçekleştirilen bir mitingle Almanya tarafındaki eylem bitirildi.

Komünistler olarak eyleme, “Saldırganlık ve savaş örgütü NATO dağıtılsın!” yazılı, TKİP imzalı pankartımızla katıldık. “Kahrolsun emperyalist saldırganlık ve savaş, 60 yıl yeter, savaş makinesi NATO dağıtılsın!” başlıklı, TKİP-Yurtdışı Örgütü imzalı Almanca ve Fransızca bildirilerimizi yaygınca dağıttık.

Almanya'daki eylem, gerek sayının azlığından ve gerekse de bileşimdeki liberal-reformist ağırlıktan dolayı cansız geçti. Fransa tarafındaki eylem ise, hem katılım, hem coşku ve hem de militanlık bakımından daha nitelikli bir eylemdi.

NATO karşıtı gösteriler her ne kadar beklenen kitlesellikte olmasa da, bütün engellemelere rağmen onbinlerce kişinin toplanıp protesto etmesi ve bunu çoğu yerde polise karşı militan çatışmayı göze alarak gerçekleştirmesi son derece anlamlıydı.

Yurtdışından komünistler

Savaş ve saldırganlık aygıtı NATO Kadıköy'de protesto edildi...

“60 yıllık suç örgütü NATO dağıtılsın!”

Savaş ve saldırganlık örgütü NATO'nun 60. kuruluş yıldönümü tüm dünyada olduğu Türkiye'de de protesto gösterileriyle karşılandı.

İstanbul Kadıköy'de “NATO Karşıtı Birlik” tarafından örgütlenen miting, 4 Nisan günü kitlenin saat 13.00'te Tepe Nautilus ve Eski Et Balık Kurumu önünde toplanıp kortejlerini oluşturmasıyla başladı. Katılımcılar emperyalist işgal ve savaş karşıtı pankartlarıyla mitingte yer alırken, halkların kardeşliği vurgusu taşınan pankart ve dövizler göze çarptı.

Tepe Nautilus'ta toplanan yürüyüş kolunun en önünde “60 yıllık suç örgütü NATO dağıtılsın! / NATO Karşıtı Birlik” pankartı yer alırken ana pankartın hemen arkasında Alinteri, EHP, Emek Partisi, Emek Gençliği, Lise ve Dersane Öğrencileri, Yenibosna Lisesi, Marmara Üniversitesi Öğrencileri, Liseli Dev-Genç, Devrimci Hareket, SDP, Gençlik Muhalefeti, ÖDP, ESP, Tekstil Sen, Partizan, Küresel BAK, Sosyalist Parti, NATO'ya Karşı Sanatçılar, ÇHD İstanbul Şubesi, Halk Cephesi, Birlik Dayanışma Hareketi, Tüm İlerici Gençlik Derneği, Kaldıraç, Anadolu Kültür ve Araştırma Derneği, P. Devrimci Duruş, Kız Gazetesi, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) ve Ekim Gençliği pankartlarıyla yer aldılar.

Kadıköy İskele Meydanı'na doğru gerçekleştirilen yürüyüş boyunca NATO karşıtı sloganlar yükseldi. “NATO'ya hayır!”, “Katil ABD Ortadoğu'dan defol!”, “Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları bu koldaki kortejlerden sıkça yükseldi.

Devrimci Hareket pankartının hemen önünde “Çocuklar öldürülmesin şeker de yiyebilsinler!” pankartıyla küçük yaşta çocuklar dövizleriyle beraber yürüdü.

Mitinge “Saldırganlık ve savaş aygıtı NATO dağıtılsın / BDSP” ve “Emperyalist savaş aygıtı NATO'ya hayır! Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak! / Ekim Gençliği” pankartıyla katılan komünistler yürüyüşte kızıl bayraklar taşıdılar.

Ayrıca yürüyüş ve miting alanında BDSP'liler tarafından Kızıl Bayrak gazetesinin satışı ve “Seçim aldatmacası bitti, kapitalizmin krizi sürüyor... Kapitalizmin krizine karşı örgütlenmeye, sokağa, eyleme, direnişe!” başlıklı BDSP bildirilerinin dağıtımı gerçekleştirildi.

Eski Et Balık Kurumu önünde toplanan yürüyüş kolunda ise sendikalar ve meslek örgütleri yer aldı. En önde KESK İstanbul Şubeler Platformu'nun bulunduğu bu kolda DİSK'e bağlı sendikalar da yürüdüler. “Barış için NATO'ya hayır!” pankartı ile Birleşik Metal-İş Sendikası, “Emperyalizmin terör örgütü NATO dağıtılsın” pankartı ve “60 yıl yeter! NATO dağıtılsın” dövizleri ile DİSK / Emekli-Sen, İstanbul Veteriner Hekimleri Odası ve Anarşistler yürüdü. Grevdeki ATV-Sabah emekçileri de mitinge katılım sağladılar.

Yürüyüş boyunca, “ABD askeri olmayacağız!”, “Katil ABD Ortadoğu'dan defol!”, “NATO'ya hayır!”, “Krizin faturası patronlara!”, “Biji bratiya gelan!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Savaşa değil emekçiye bütçe!”, “Yaşasın örgütlü mücadelemiz!” sloganları atıldı.

Miting programı, tüm kitlenin miting alanına girmesi ve yapılan saygı duruşuyla başladı.

NATO Karşıtı Birlik'in ortak metnini sanatçı Suavi okudu. NATO'nun kirli geçmişinin anlatıldığı

metinde, NATO'nun kontrgerillaların merkez karargahı olduğu vurgusu yer aldı. NATO'nun yeni yüzünün de “kanlı” olduğu ifade edildi. Metnin son bölümünde ise, Türkiye'nin suç örgütü olan NATO'dan ayrılması talep edilirken, NATO'nun işlediği suçlarını hesabını mutlaka vereceği belirtildi.

Ardından mitinge misafir olarak katılan Yunanistan Yeni Sol Akım'dan Yiannis Fragonus bir konuşma gerçekleştirdi. Geçtiğimiz yıl içinde Yunan polisi tarafından katledilen Alexis Grigoropoulos'un ölümünün ardından Yunan halkının gösterdiği tepkinin artan hak gaspları ve sömürünün sonucu olduğu söylendi. Bugün NATO'nun temel misyonunun krizden en çok etkilenen ülkelere ciddi yaptırımlar uygulamak olduğunu belirten Fragonus, Türk ordusunun Ortadoğu'daki saldırılara ortak olduğunu dile getirdi.

Yapılan konuşmaların ardından müzik dinletileri gerçekleştirildi.

Mitingin sonunda, “Burada bir yumruk kalktı, önemli olan bu yumruğu buradan fabrikalara, mahallelere taşıyarak, örgütlenmek” diyen Mehmet Özer konuşmasını 1 Mayıs'ta Taksim'de buluşma çağrısı ile sonlandırdı.

Mitinge 4 bini aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da NATO protestosu...

“Üsler kapatılsın, NATO dağıtılsın!”

Emperyalist savaş örgütü NATO'nun 60. kuruluş yıldönümü Ankara'da DTP, EMEP, ÖDP, Sosyalist Parti, SDP, TKP, KESK Ankara Şubeler Platformu, Ankara Halkevleri, İHD Ankara Şube, Devrimci '78'liler, '78'liler Birlik ve Dayanışma Derneği, DHF, ESP, Partizan, Halk Cephesi ve Gençlik Muhalefeti tarafından düzenlenen mitingle protesto edildi.

Miting saat 13.00'te Toros Sokak'ta başladı. Buradan Kolej Meydanı'na doğru gerçekleştirilen yürüyüş boyunca, “Üsler kapatılsın, NATO dağıtılsın!”, “Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak!” sloganları atıldı.

BDSP eyleme “Emperyalizm kriz, savaş, saldırganlık ve sömürü demektir! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” şiarlı pankartla katıldı.

Kolej Meydanı'nda gerçekleştirilen miting programı devrim şehitleri adına saygı duruşuyla başladı. Ardından eylemin örgütleyicileri adına ortak basın metni okundu. Açıklamada NATO'nun kirli tarihi anlatılarak, “NATO'yu dağıtmak için savaşı, sömürsüz, sınırsız bir dünya için eylemde, mücadeledeyiz” denildi.

Açıklamada Obama'nın Türkiye'ye gelişine de değinildi.

Basın açıklaması, “Çünkü biz, savaşı, sömürsüz, sınırsız bir dünyanın ancak işçi ve emekçilerin öz gücü ile yaratılabileceğini biliyoruz. İşte bu inançla emperyalistlerin Ortadoğu'da oynamak istedikleri oyunlara karşı eşitlikten, kardeşlikten, özgürlükten, emekten yana olan herkesi birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz” sözleriyle sonlandı.

Miting, Diyez Müzik Topluluğu ve Grup Günyüzü'nün sundukları müzik dinletileriyle son buldu.

Mitinge yaklaşık bin kişi katıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana'da NATO karşıtı protesto...

“İncirlik üssü kapatılsın! NATO dağıtılsın!”

Saldırganlık ve savaş aygıtı NATO'nun 60. kuruluş yıldönümünde Adana'da biraraya gelen sendikalar, siyasi partiler ve devrimci kurumlar, 4 Nisan günü İncirlik Üssü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Saat 12.30'da İnönü Parkı'nda toplanan kitle, “*Ne NATO, ne Obama! İncirlik üssü kapatılsın, NATO dağıtılsın!*” pankartı arkasında sloganlar eşliğinde otobüslerin bulunduğu Sabancı Kültür Sitesi önüne kadar yürüdü. “*Katil ABD Ortadoğu'dan defol!*”, “*Emperyalistler işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın!*”, “*Katil ABD işbirlikçi AKP!*”, “*ABD defol, bu ülke bu halk satılık değil*” sloganları eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşün ardından otobüslere binilerek Amerikan Elçiliği önüne gelindi.

Amerikan Elçiliği önünde kurum temsilcilerinin katılımıyla bir açıklama yapılarak, üzerinde “*NATO'ya hayır savaşa hayır!*” yazan çelenk Amerikan Elçiliği önüne bırakıldı.

NATO protestosunun son durağı İncirlik Üssü'ydü. İncirlik girişine yakın bir yerde otobüslerden inilmesinin ardından pankart açılarak sloganlar eşliğinde İncirlik girişine kadar yüründü. Askerlerin barikat kurduğu giriş kapısının önünde yapılan açıklamayı Eğitim-Sen Adana Şube Başkanı Güven Boğa okudu.

4 Nisan 2009'un NATO askeri örgütünün kuruluşunun 60. yıldönümü olduğunu ve dünya savaş karşıtları olarak NATO'nun saldırgan askeri ve nükleer politikalarını protesto ettiklerini belirtti. Savaşı ve adil bir dünya hayalini savunmak için bugün dünyanın her yerinde alanlara çıkıldığı belirtilerek NATO'nun kuruluş sürecini ve amacını anlattı.

Konuşmada, NATO'nun emperyalist güçler tarafından dünyaya yeniden şekil vermek, büyük devletlerin çıkarlarını güvenceye almak ve sosyalizmin etkisini kırmak için kurulduğu ifade edilerek, dünyanın dört bir yanında sayısız katliamlar gerçekleştirdiği anlatıldı.

Türkiye'de 1 Mayıs '77, 16 Mart '78, Maraş, Çorum, Sivas ve Gazi katliamları ile '90'lı yıllar boyunca Kürtler'e karşı gerçekleştirilen katliamların NATO'nun eseri olduğu vurgulanarak, bugün BOTAŞ kuyularından çıkarılan kemiklerin sorumlusunun da NATO-kontregerilla olduğu ifade edildi. NATO'nun kirli tarihine vurgu yapıldı.

ABD'nin yeni başkanı Obama'nın Türkiye'ye gelişine de değinilerek, bu ziyaretin amacının Türkiye'yi yeni savaş planlarına dâhil etmek olduğu ifade edildi. Açıklama şu sözlerle son buldu:

“*Barişçıl bir dünya hayalimize ulaşmak isteyen bizler, küresel ve bölgesel krizlere askeri karşılıklar verilmesini kabul etmiyoruz; bunlar çözümün değil sorunun bir parçasıdır. Nükleer silahların terörü altında yaşamayı reddediyor ve yeni bir silahlanma yarışının tırmandırılmasına karşı çıkıyoruz. Askeri harcamaları azaltmak, mevcut kaynakları insani ihtiyaçların karşılanmasına yönlendirmek zorundayız. Başta İncirlik olmak üzere bütün yabancı askeri üsleri ve saldırı amaçlı askeri yapıları kapatmalı; halklar arasındaki ilişkileri normalleştirmeli ve askeri zihniyetten arındırmalı; daha güvenli ve daha adil bir dünya inşa etmek için yeni barişçil işbirliği formülleri bulmalıyız.*”

KESK, DİSK, TMMOB, ATO, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Hacı Bektaş Veli Derneği, Tunceliler

Derneği, IHD, BAK, Adana Barış Meclisi, TIHV, Halkevleri, TÖP, ESP, SGD, Özgürlükçü Gençlik Derneği, DTP, EMEP, ÖDP, SDP, Alinteri, DİP Girişimi, Mücadele Birliği Platformu, ÇHKM, '78'liler Girişimi, TKP ve Atak tarafından

gerçekleştirilen eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı. Eylem, basın metninin okunmasının ardından sloganlarla sona erdi. BDSP eyleme katılarak destek verdi.

Kızıl Bayrak / Adana

NATO karşıtı gençlik eylemlerinden...

İstanbul Gençlik Muhalefeti'nden eylem

İstanbul Gençlik Muhalefeti 1 Nisan günü Taksim AKM önünden Kabataş İskelesi'ne kadar gerçekleştirdiği yürüyüş ve basın açıklaması ile NATO'nun 60. yıldönümünü protesto etti.

Saat 18.00'de AKM önünden başlayan eylemde, “Savaş ve suç örgütü NATO dağıtılsın! 4 Nisan'da Kadıköy'deyiz! / İstanbul Gençlik Muhalefeti” pankartı açtılar. Eylemde, NATO'nun 6. Filo Savaş gemisinin temsili maketi taşındı.

Basın açıklamasının ardından NATO'nun 6. Filo'nun maketi yakıldı. Yürüyüş ve eylem boyunca, “Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın!”, “Katil ABD, işbirlikçi AKP!”, “Katil ABD Ortadoğu'dan defol!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “Yanki go home!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DÖB'den NATO karşıtı eylem

Devrimci Öğrenci Birliği, NATO'nun 60. yıldönümü nedeniyle 4 Nisan günü Dolmabahçe'de eylem gerçekleştirdi. Eylemde “Halkların katili NATO'yu dağıtalım! Yankee go home! / Devrimci Öğrenci Birliği” pankartı açıldı.

Basın açıklamasında NATO'nun kurulduğu günden bu yana ezilen halklara karşı acımasız savaşlar ve katliamların planlayıcısı ve uygulayıcısı olduğu belirtildi. Kapitalizmin varlığını devam ettirebilmesi için NATO gibi savaş aygıtlarına dayanmak zorunda olduğu ifade edildi.

Açıklama boyunca “Deniz olmak Denizler gibi savaşmaktır!”, “Yaşasın halkların mücadele birliği!”, “Yankee Go Home!”, “Halkların katili NATO'yu dağıtalım”, “Kahrolsun emperyalizm! Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BAK: “Suç örgütü NATO dağıtılsın!”

Küresel Barış ve Adalet Komisyonu (BAK), Barış ve Şiddetsizlik İçin Evrensel Yürüyüş Hareketi üyeleri, 2 Nisan günü Taksim Gezi Parkı'nda NATO'nun 60. kuruluş yıldönümünü protesto ederek, “Barış İşareti” eylemi gerçekleştirdiler.

Taksim Gezi Parkı'nda “60 yıllık suç örgütü NATO dağıtılsın!” pankartının açıldığı eylemde, Küresel Barış ve Adalet Komisyonu adına sanatçı Görkem Yeltan konuya ilişkin basın açıklaması yaptı. Savaş politikalarının insanı, doğayı ve tüm canlıları maruz bıraktığı şiddet ve yarattığı muazzam tahribatın gözler önünde olduğunu ifade ederek, Irak'ta, Filistin'de, Afganistan'da ve dünyanın daha birçok yerinde milyonlarca insanın bu dehşet verici politikaların bedelini ödediğini ve ödemeye devam ettiğini söyledi. 60. kuruluş yılını kutlayacak olan NATO'nun dünyanın en büyük suç örgütü olduğunu ve 60 yıldan bu yana savaş politikaları ürettiğini ifade etti. Türkiye'nin NATO'dan derhal çıkmasını, NATO'nun parçası olarak görev yaptığı Afganistan'dan çekilmesini, İzmir'de, Konya'da, Şile'de, Balıkesir ve Marmaris'te bulunan NATO üslerinin kapatılmasını istedi.

Basın açıklamasının ardından eylemciler alanda dizilerek barış işareti oluşturdular.

“NATO'ya hayır!”, “Savaşa hayır!” sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Obama protestolarla karşılandı...

“Eli kanlı Obama ülkemizden defol!”

Obama’ya İstanbul’da protestolu karşılama...

ABD Başkanı Obama’nın Ankara’nın ardından İstanbul’a gelişi ilerici ve devrimci kurumların gerçekleştirdiği ortak eylemle protesto edildi. Taksim’de gerçekleştirilen eylem 7 Nisan günü saat 12.00’de Galatasaray Lisesi önünde toplanılmasıyla başladı.

BDSP, Çağrı, ÇHD İstanbul Şubesi, Devrimci Hareket, ESP, DHF, Halk Cephesi, Marksist Bakış, HKM, Sosyalist Parti, PDD, Kaldıraç, Partizan, ODAK, Halkevleri, EHP ve Tekstil Sen’in örgütlediği eylemde Alinteri ve Gençlik Muhalefeti de yer aldı.

“Dünya halklarının düşmanı Amerikan emperyalizminin yeni başkanı Obama, senin de ellerin kanlıdır! Ülkemizden defol!” pankartının açıldığı eylemde bileşenler kurum flamaları ve ortak dövizler taşındılar.

Taksim Tramvay Durağı’na gerçekleştirilen yürüyüş sırasında yoğun polis ablukası vardı. 150’yi aşkın kişiyle başlayan eyleme katılım yürüyüş boyunca sürdü.

“Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!”, “Katil ABD Ortadoğu’dan defol!”, “Eli kanlı Obama ülkemizden defol!”, “Emperyalist üsler kapatılsın!”, “Emperyalistler işbirlikçiler 6. Filo’yu unutmayın!”, “İstanbul NATO’ya mezar olacak!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganlarının atıldığı yürüyüşün ardından Taksim Tramvay Durağı’nda basın açıklaması gerçekleştirildi.

Amerikan emperyalizminin dünyanın birçok bölgesinde gerçekleştirdiği kanlı katliamlara dikkat çekilen açıklamada Türkiye’nin kanlı pazarlıklarla ABD’yle derinleştirdiği işbirliğine vurgu yapıldı.

Obama’nın Kürt sorunu konusundaki sözlerine de değinilerek, onyıllardır Kürt halkını katledenlerin Kürt sorununa çözüm olamayacağı belirtildi.

Açıklamada şunlar söylendi: “Bugün ABD Obama’yla dünya halkları nezdinde ‘imajını’ düzeltmeye çalışıyor. Sanki krizi yaratan başkaları düzeltmeye çalışan Obama’yı gibi gösteriliyor. Ülkemizde de işbirlikçi uşak AKP’den burjuvazinin kalemşörlerine, AB’ci küçük burjuva aydınlara kadar çeşitli çevreler de bu yeni ABD imajının kabul etmeye çoktan gönüllü olmuş durumdadır.”

Basın açıklaması sonrasında protesto, devrimci şarkı ve marşlarla sürdü. Çav Bella, Avusturya İşçi Marşı ve Gündoğdu marşlarıyla devam etti. Taksim Meydanı’ndaki Beyoğlu Ülkü Ocakları gösterilerek “İşte burası faşist yuvası!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları atıldı.

Eylem, “Kahrolsun emperyalizm, yaşasın mücadelemiz!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganlarıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa: “Obama Türkiye’den defol!”

60 yıllık savaş ve suç örgütü NATO’nun kuruluşu ve ABD Başkanı Obama’nın kanlı hesaplar için Türkiye’ye gelişi, Bursa’da 6 Nisan’da gerçekleştiren eylemle protesto edildi. Osmangazi Metro İstasyonu önünde toplanan BATİS, BDSP, EMEP, SDP, Partizan, TÖP, Sosyalist Parti, İHD, ESP ve ÖDP, “Savaş

örgütü NATO dağıtılsın, Obama Türkiye’den defol!” pankartıyla Kent Meydanı’na kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Kurumlar adına yapılan ortak açıklamada şunlar söylendi:

“Uluslararası tekellerin ihtiyaçlarını ve sömürüyü her şeyin üstünde tutan emperyalist bir saldırı örgütü olan NATO, kurulduğu yıllardan beri dünyanın pek çok yerinde kanlı eylemlere, işgallere ve darbelere imza attı. Soğuk savaşın ideolojik saldırı, psikolojik savaş ve silahlı bombardıman üssü işlevi gördü. Gladyo ve Kontrgerilla birçok karanlık faaliyet yürüttü...”

Açıklamada ayrıca ABD Başkanı Obama’nın Türkiye ziyaretini Irak, Afganistan ve Pakistan’a yönelik yeni planlar ve Ortadoğu’daki yeni hesaplar için gerçekleştirdiği belirtildi. Emperyalizme karşı mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde “Katil ABD Ortadoğu’dan defol!”, “Obama Türkiye’den defol!”, “NATO’ya hayır!”, “Kahrolsun MİT, CIA, Kontgerilla!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Ankara: “Katil ABD Ortadoğu’dan defol!”

Obama’nın Ankara’ya gelişi çeşitli eylemlerle protesto edildi. DTP, EMEP, ÖDP, Sosyalist Parti, SDP, TKP, KESK Ankara Şubeler Platformu, Ankara Halkevleri, İHD Ankara Şube, Devrimci ‘78’liler, ‘78’liler Birlik ve Dayanışma Derneği, DHF, ESP, Halk Cephesi ve Gençlik Muhalefeti 6 Nisan günü saat 12.30’da Sakarya Caddesi’nde toplanarak basın açıklaması gerçekleştirdi.

Okunan ortak açıklamada, Türkiye’nin emperyalizmle girdiği kirli pazarlıklar ve katil Obama’nın Türkiye ziyareti lanetlenerek “Obama Go Home!” denildi.

Basın açıklamasında “Katil ABD Ortadoğu’dan defol!”, “Yankee Go Home!”, “Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!” sloganları atıldı.

Basın açıklamasının ardından eylem sona erdi. Eyleme yaklaşık 500 kişi katıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BDSP eyleme, “Emperyalizm savaş demektir, barış sosyalizmde!”, “Kahrolsun emperyalizm, yaşasın devrim ve sosyalizm!” yazılı dövizlerle katılarak destek verdi.

Basın açıklamasının ardından BDSP’liler Yüksel Caddesi’ne gelerek, burada “Kapitalizmin krizine karşı, örgütlenmeye, sokağa, eyleme, direnişe!” başlıklı BDSP bildirilerinin dağıtımını gerçekleştirdi. Dağıtım sırasında ajitasyon konuşmaları yapılarak Obama’nın Türkiye’ye gelişi lanetlendi. İşçi ve emekçilere hesap sorma ve mücadele çağrısı yapıldı.

Sakarya Caddesi’nde yapılan ortak eylemin ardından ÖDP bir eylem gerçekleştirdi. Akay Caddesi’nde toplanarak pankart açan ÖDP’liler Meclise yürümek istedi. Polis’in sert müdahalesi ile karşılaşan ÖDP’liler topluca gözaltına alındı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Manisa’da Obama protestosu

ABD Başkanı Obama’nın Türkiye’ye gelişi ve NATO’nun kuruluş yıldönümü Manisa’da EMEP ve TKP tarafından gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

6 Nisan günü Manisa Manolya Meydanı’nda gerçekleştirilen basın açıklamasında Amerika’nın kurucusu ve sahibi olduğu NATO’nun 60. yılında dünya halklarına dönük saldırıları anlatıldı. NATO’nun “komünizm tehditi” karşısında kurulduğu söylendi.

ABD emperyalizmiyle AKP hükümetinin işbirliğinin de vurgulandığı açıklamada, bağımlılık ve savaş örgütünden çıkılması istendi. Açıklama taleplerin sıralanmasıyla son buldu. Açıklamada şu talepler sıralandı:

- NATO’dan çıkmalı,
- NATO’nun dağıtılması için çalışılmalı, üsler kaldırılmalı .
- Bir NATO örgütlemesi olan Özel Harp Dairesi vb. yapılar dağıtılarak, işlediği suçlar aydınlatılmalı.

“Katil ABD işbirlikçi AKP!”, “Katil ABD Ortadoğu’dan defol!”, “Kahrolsun emperyalizm!” sloganlarının atıldığı basın açıklamasına 50’ye yakın kişi katıldı. Eğitim-Sen, SES, Emekli-Sen, Manisa İşçi Birliği Derneği de eyleme destek verdi.

Kızıl Bayrak / Manisa

Efendi Obama'ya uşaklara yaraşır bir karşılama!

ABD başkanlık seçimlerinde “değişim” sloganıyla seçilen ilk afro-Amerikan başkan Barack Hüseyin Obama tüm dünyada büyük heyecan ve beklenti yaratmıştı. Oysa bu yeni kurtarıcı efendinin rotasını değiştirmeyeceği daha işin başında belliydi. Yüzyıllardır ezilmiş bir rengin sahibi olsa da, ezen bir devletin, katliamcı bir savaş makinesinin başına oturarak paranın bir rengi olmadığını bir kez daha kanıtladı.

Obama ABD'nin Bush döneminde bozulan imajını düzeltmek üzere, göreve geldiğinin 2. ayında kapsamlı bir geziye çıktı. 8 gün sürecek ziyaret 5 ülkeyi kapsayacak. Obama, Irak savaşı, Guantanamo Üssü'nde “teröristlere yapılan muamele” nedeniyle ülkesiyle görüş ayrılığı yaşayan Avrupalı liderlerle görüşecek.

Gezinin önemli ayaklarından birisi de Türkiye oldu. Türkiye'de kendine verilen bu değere fazlasıyla karşılık verdi. Obama'nın geçtiği Ankara ve İstanbul kelimenin tam anlamıyla ablukaya alındı, emperyalizmin şefi için tüm yollar boşaltıldı, insanlar fişlendi, tüm yasalar rafa kaldırıldı. Obama'nın muhtemel güzergahı üzerindeki evlerde ikamet eden veya çalışan herkes güvenlik soruşturmasına tabi tutuldu, bu iki şehirde günler öncesinden kimlik kontrolleri başladı. İstanbul'da vapur giriş-çıkışlarında, duraklarda, merkezi alanlarda Genel Bilgi Taraması (GBT) uygulamasını yaygınlaştıran sermaye devleti, Obama'nın İstanbul'a yapacağı ziyaret öncesinde polis devleti uygulamalarının şimdiye kadarki en kapsamlılarından birine imza atmış oldu. Obama'nın geçiş güzergahı olarak belirlenen sahil yolu ile ‘olası bir olumsuzlukta devreye sokulacak olan E-5 karayolu’ çevresindeki mahalle muhtarlıkları, mahallelerinde oturan ve çalışan kişilerin isim listelerini ilçe emniyet müdürlüklerine gönderdi. Obama ziyareti, emniyet müdürlüğü için genel bilgi taramasını genişletmenin bir aracına da dönüştürülmüş oldu.

Ancak asıl facia Obama'nın geçişiyle başladı. Obama'nın güvenliği adına Ankara'da ana arterler hem yaya hem de araç trafiğine kapatılırken, pek çok kişi işine ve okuluna ya hiç ulaşamadı ya da geç ulaştı. Polisin ABD başkanına sevgisi de tüm bu uygulamalar sırasında gözden kaçmadı. İşine, okuluna ulaşmaya çalışan herkes önce polis barikatıyla ardından da Türk polisinin “nezaketiyle” karşılaştı. Polis kapatılan yollara bir alternatif oluşturma zahmetine girmediği gibi, kendine yöneltilen sorulara karşı takındığı tavırla bir kez daha “Türk polisi” olduğunu herkese gösterdi. Meclis önünde yapılmak istenen bir eyleme vahşice saldırdı...

Obama için alınan güvenlik önlemlerinden bazıları:

- Meclis özel gündemle toplanacağı için, seçim nedeniyle bölgelerinde olan milletvekilleri efendinin karşısında tam kadro tekmil vermek için Ankara'ya çağrıldı.
- Obama'nın Meclis'e gelişi sırasında cep telefonları devre dışı bırakıldı.
- Obama'nın giriş saati gizli tutuldu.
- TBMM'nin çatısına ve belli noktalara keskin nişancılar ve dürbünle karşı binaları gözetleyen polisler yerleştirildi. TBMM gün boyu havadan da korundu.

- TBMM ana binası içinde koridorlara çok sayıda elektronik güvenlik kapısı yerleştirildi, bina içindekilerin üstleri kontrol edildi.

- Obama Meclis'e gelişinde, binanın içinde Türk güvenlik görevlileri ile ABD'li güvenlik mensupları ortak görev yaptı.

Obama Ankara'dan sonra İstanbul'a da eziyet yaşatmak üzere akşam saatlerinde Yeşilköy Atatürk Havaalanı'na indi. İstanbul trafiği tam anlamıyla kilitlendi. Ancak İstanbul polisinin bir haftadır özellikle Beşiktaş civarında yaptığı tatbikatlarla insanları bu eziyete hazırlaması, Obama'nın İstanbul'da olduğu gün insanların daha deneyimli olmasını sağladı. İstanbul iki ana arteri D-100 karayolu (E-5) ve sahil yolu ABD başkanı için trafiğe kapatıldı. Günler öncesinde başlayan ve tüm şehirde ölçüsüz bir polis kontrolüne yol açan önlemler Obama ziyareti boyunca da devam etti. Sadece ana yollar değil tüm bağlantı yolları ve geçişler de kapatıldı. Yaklaşık bir haftadır Obama'nın güzergahı olması muhtemel alanda araçlar durdurularak bomba araması yapıldı. Ankara'dakine benzer görüntüler İstanbul'da da yaşandı. Okullar tatil edildi, insanlar işine, okuluna geç kaldı.

Obama'nın bu ziyaretinin siyasi sonuçları elbette çok büyük olacaktır. Ancak bu ziyarette öncelikle herkesin aklında kalacak olan bu iki büyük şehre yapılan işkence olacaktır. Davos'ta şov yapanların efendilerinin karşısında nasıl el pençe divan durduğunu, yalaklıkta nasıl sınır tanımadığını tüm

dünya görmüş oldu. Obama'nın attığı her adımı adeta her şeye yapmaya muktedir, herkesin kaderini elinde tutan bir “ilahî” izler gibi izleyen ve analiz eden medyasıyla, onunla beş dakika görüşmeyi nimet sayan vekilleriyle, anormal güvenlik tedbirleriyle ve normalde meclise gelmeyen ama iş Obama'nın konuşmasını izlemek olunca kutsal bir vazifeye koşar gibi tam kadro meclise giden askeriyle düzen gericiliği ABD'ye tam bağlılığını göstermiş oldu.

Burjuvazi insanlık tarihinin gördüğü bu en kanlı devlet ve onun başkanının önünde secde etmeye devam edebilir, ancak bu onları kurtarmaya yetmeyecektir.

Kriz sanayi kentlerini vurdu

Birleşik Metal-İş Sendikası Araştırma Dairesi, kapitalist kriz sürecinde işten atılmaların en yoğun ve en çok olduğu illere ilişkin yaptığı araştırmanın sonuçlarını açıkladı.

Sosyal Güvenlik Kurumu'nun Kasım ayı verileri ve İŞKUR'un Eylül 2008-Şubat 2009 istatistik bültenleri üzerinden yapılan araştırmanın sonuçlarına göre, kriz sürecinde işten atılmaların en yoğun olarak yaşandığı il oransal olarak Bilecik olarak belirlenirken, işten atılan işçi sayısında İstanbul birinci sırada yer aldı.

BMİS'in araştırmasına göre krizin yoğun bir biçimde hissedilmeye başlandığı Eylül 2008 tarihinden Şubat 2009 tarihine kadar işten atılmaların en yoğun yaşandığı il oransal olarak Bilecik olurken, onu Tekirdağ, Bursa, Kırklareli, Niğde, Denizli, Uşak, Manisa, Kayseri, Kütahya ve Kocaeli gibi ağırlıklı olarak sanayi kentleri izledi.

İşten atılmaların ortalamanın üzerinde gerçekleştiği diğer iller ise Siirt, Gaziantep, İzmir, Eskişehir, Çankırı, Adana, Yalova ve Aksaray oldu.

Araştırmaya göre, son 6 ayda işsizlik ödeneği için İŞKUR'a müracaat eden işçi sayısı 317 bin. İşten ayrılmak zorunda kaldığı için iş müracaatı yapanların sayısı ise (Ocak ve Şubat ayları tahmin olmak üzere) yaklaşık 185 bin olarak gerçekleşti. İşten atılanların sayısı, resmi rakamlara göre 500 binin üzerine çıktı.

İşten atılmaların en çok gerçekleştiği il yaklaşık 165 bin kişi ile İstanbul olurken, İstanbul'u Bursa 46 bin, İzmir 38 bin, Ankara 28 bin, Tekirdağ 20 bin kişi ile izledi. Manisa, Adana, Antalya ve Denizli'de işten atılanların sayısı 10 binin üzerinde.

Kürt illeri ise işten atılmaların en az yaşandığı iller. Ardahan, Bayburt, Hakkari, Şırnak ve Ağrı'da işten atılanların oranı toplam işçi sayısının yüzde 1 düzeyine ulaşırken, araştırmaya göre işten çıkarmaların yarısından çoğu (yaklaşık 276 bin kişi) Marmara Bölgesi'nde yaşandı.

Bu bölgede her 100 işçiden 7'si işten atılırken, Ege Bölgesi'nde bu oran yüzde 6,17, İç Anadolu'da yüzde 4,4, Güneydoğu Anadolu'da yüzde 4,32, Akdeniz'de yüzde 4,19, Karadeniz'de yüzde 3,3, Doğu Anadolu'da yüzde 2,97.

Birleşik Metal-İş Sendikası, yayınladığı araştırma sonuçları hakkında yaptığı değerlendirmede, Türkiye açısından ekonomik krizin ağırlıklı olarak imalat sanayinde hissedildiğini ve bunun sonucunun en çok sanayi kentlerini etkilediğini belirtti. Ücretsiz izinler ve işten çıkarmalarla beraber sendikal örgütlülüklere dönük saldırıların yaşandığını, hükümetin emekçileri koruyan önlemler olarak bunun önüne geçmesi gerektiğini ifade etti.

Türk sermaye devletinin NATO şovu...

NATO'nun kanlı planlarına karşı mücadeleye!

NATO Zirvesi sona erdi. Danimarka Başbakanı Rasmussen NATO'nun yeni genel sekreteri oldu. Türk sermaye devleti Rasmussen'i veto etme tehdidiyle dünyanın gündemine girdi. Sermaye medyası, tıpkı "one minute" şovunda olduğu gibi, koro halinde Türk sermaye devletinin haklılığını öne çıkardı. Erdoğan'la kanlı bıçaklı olan Doğan medya grubu bile "Rasmussen'e itiraz" şovuna tam destek verdi.

Ancak bu şovun ömrü bir günü aşamadı. ABD ağırlığını ortaya koydu, Türkiye'nin Rasmussen'i veto etmesini engelledi. Bu durum, Türk devletinin dışındaki tüm NATO üyelerinin Rasmussen'in genel sekreterliğini istemesine rağmen Türk sermaye devletinin direnmesi ve istediklerini aldıktan sonra Rasmussen'in genel sekreterliğine onay vermesi olarak yansıtıldı. Gerçekte yaşanan ise, AB ve ABD'nin isteği doğrultusunda Rasmussen'in NATO Genel Sekreterliği'ne seçilmesi, Türk devletinin temsilcilerinin ise bu durumu kabullenmesiydi.

Türk devletinin istedikleri karşılandı mı?

Erdoğan'ın itirazının nedenleri nelerdi?

Birincisi, Rasmussen Muhammed karikatürleri için özür dilemeliydi, zira "karikatür krizi" onun ülkesinde yaşanmıştı. Oysa Rasmussen, *"bu basın özgürlüğüyle ilgili bir sorun olduğu için hükümetimiz müdahale edemez"* diyerek, özür dilemek bir yana geçmiş tutumunu sürdürdü.

İkinci itiraz nedeni ise, Roj TV'nin Danimarka'dan yayın yapması idi. Rasmussen, Danimarka yasaları çerçevesinde yayın yapan Roj TV'nin kapatılamayacağını, bunun aksinin basın özgürlüğünü engellemek olacağını ifade ederek, bu konuda da tutumunu ortaya koydu.

Dolayısıyla, taleplerin karşılanması sözkonusu değildir. Medyada yansıtılanın aksine, Türk devleti bir kez daha gülünç duruma düşmüş, efendilerinin istemlerini yerine getirmek zorunda kalmıştır.

ABD ile etle tırnak gibi olan Türk sermaye devletinin, Fransa'nın 1966'da çıkmış olduğu NATO'nun askeri kanadına yeniden dönme çabasına ABD emperyalizminin talebi doğrultusunda tam destek vereceğinden de kuşku duyulmamalıdır. Fransa Türk devletinin AB eğilimini baltalamaya devam ettiği halde, Türk sermaye devleti ABD politikası doğrultusunda hareket edecektir.

12 Eylül karşı-devrimi sonrasında askeri faşist yönetim, Yunanistan'ın 1974 sonrasında çıktığı NATO'ya yeniden kabul edilmesine de ABD talebine uygun olarak evet demiştir. 12 Eylül karşı-devriminden bir ay sonra, Yunanistan'ın NATO'ya dönüşü gerçekleşmiştir. Türk sermaye devleti bu konudaki vetosunu kaldırmak, Yunanistan'ın dönüşünü kabullenmek zorunda kalmıştır.

Sonuç olarak, efendinin tüm istemleri her zaman uşakça bir sadakatle karşılanmaktadır.

Türk sermaye devletinin NATO tarafından memnuniyetle karşılanan istemleri!

Türk sermaye devletinin diğer istemleri ise NATO bileşenleri tarafından memnuniyetle karşılandı.

Erdoğan ve Abdullah Gül ikilisi Türk sermaye devleti adına NATO'nun Afganistan özel temsilcililiğini talep ettiler. Emperyalistler için bu talep bulunmaz bir fırsattı. Zira, ABD başta olmak üzere tüm emperyalistler Afganistan'dan bir an önce kendi askerlerini çekmeyi planlarken, Türk ordusu Afganistan'da daha çok sorumluluk üstlenecektir.

Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi NATO'nun askeri müdahalelerinde görev alan, böylece emperyalistlerin çıkarlarının bekçiliğini yapmak için halklara karşı savaş suçu işleyen Türk subaylarının görevlerinde yükseltilmesini de talep ettiler. Bu talep de doğal olarak NATO üyeleri tarafından olumlu yanıtlandı.

Bir diğer istem ise, NATO Genel Sekreteri'nin silahsızlanmadan sorumlu yardımcısının Türk olmasıydı. Her türlü kitle imha silahına sahip oldukları halde, İran vb. ülkeleri kitle imha silahları üretmekle suçlayan emperyalistlerin ikiyüzlülüğüne ortak olmaktan öte bir anlam taşımayan bu istemin, İran vb. ülke halklarının düşmanlığını kazandıracakı açıktır.

Rasmussen şovunun bedeli!

AB Komisyonu'nun genişlemeden sorumlu üyesi Olli Rehn, Türk sermaye devletinin, Danimarka Başbakanı Rasmussen'in NATO Genel Sekreterliği adaylığına karşı çıkmasını tepkiyle karşıladı. Bunun Türkiye-AB ilişkilerini olumsuz etkileyeceğini ileri sürdü.

Rehn, *"Türkiye, çok beğenilen Rasmussen'i desteklemeyerek hata yapıyor"* diyerek, *"ifade özgürlüğü"* ilkesinden söz etti ve Rasmussen'e tam destek verdi. Bu açıklama, AB ülkelerinin yaşanan süreçten duyduğu rahatsızlığın, NATO şovunun bedelinin Türk devletine ödettirileceğinin bir göstergesidir.

NATO görevleri peşinde koşan Türk devleti yeni kanlı planların taşeronluğuna soyunuyor!

NATO'nun yeni görev alanlarının en başında Ortadoğu'nun kuşatılması vardır. Geçmişte SSCB başta olmak üzere sosyalist bloğa karşı müşterek Avrupa ordusu konumunda olan NATO, geline

noktada BOP ordusu haline dönüşme yolunda hızla ilerlemektedir. Bunun nedenlerinden biri de, NATO ile İsrail arasında artan ilişkilerdir. İsrail, NATO'nun görünmeyen ortağıdır.

Jaap de Hoop Scheffer, 2005 yılında İsrail'e resmi bir ziyarette bulunmuştur. Hamas'ın silahlanmasının kontrol edilmesi meselesinde de NATO'nun ismi geçmektedir. Bunlar, Ortadoğu halkları için yeni kanlı planların, tehlikeli bir sürecin ifadesidir. Bu noktada Türk devletinin askeri gücünün devreye sokulması da hedeflenmektedir.

NATO tarafından Türk sermaye devleti bugüne kadar tepe tepe kullanılmıştır. Yeni konsept çerçevesinde de kullanılmaya devam edilecektir. Türk devleti İslâm dünyasıyla ilişkilerde bir joker olarak kullanılmak istenmekte, bu nedenle, Ortadoğu halkları nezdinde prestijinin artmasını kolaylaştıran "Davos şovu" türü çıkışlar sorun yaratmamaktadır. Rasmussen'e yönelik *"Muhammed karikatürleri için özür dilemesi"* talebi de bu çerçevede ele alınmakta, nitekim bu çıkışın belli bir etki yarattığı da görülmektedir. Ancak Türk devleti, üstlendiği taşeronluk misyonuyla, Ortadoğu halklarının gözünde hızla teşhir olacaktır.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerine düşen görev, NATO'nun bu kanlı planlarına dur demek, NATO planlarının boşa çıkarılması için mücadeleyi yükseltmektir.

İMF ile anlaşma sağlandı!

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan G-20 zirvesi dönüşü Atatürk Havalimanı'nda yaptığı açıklamada, zirve sırasında İMF Başkanı Dominique Strauss-Kahn ve yardımcısı John Lipski ile anlaştıklarını söyledi.

Yerel seçimler öncesi İMF ile anlaşmaktan kaçınan, "İMF'ye ümüğümüzü sıktırmayacağız!" gibi laflar ederek oy kaybına uğramaktan korunmaya çalışan AKP hükümeti, seçimlerin ardından saldırılara hız verdi. Seçimlerin üzerinden bir hafta geçmeden, ayağının tozuyla gittiği Londra'da İMF Başkanı ile görüşüğünü ve ilkelerde anlaştıklarını belirten Erdoğan, *"Öyle zannediyorum ki, önümüzdeki gün veya haftalar içerisinde, yani bu ay içerisinde kesinlikle heyet gelecek ve burada arkadaşlarımızla görüşmelere başlayacaklardır. Önümüzdeki günlerde yapılacak bu görüşmelerle birlikte süratle bir sonuca varmanın gayreti içerisinde olacağız"* dedi.

Seçim oyununun sona ermesiyle birlikte, geçmesi beklenen saldırı yasaları ve kölelik anlaşmalarının ilki böylece "prensip"te de olsa hayata geçirilmiş oldu. Sırada pek çok saldırı yasası ve yeni vergiler bekliyor. Sermaye iktidarı krizin faturasını emekçilere ödetmek için seferber olmuş durumda.

Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için,

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

İşçi sınıfının **uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs** yaklaşıyor. Onyıllardır dünyanın dört bir köşesinde işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halklar 1 Mayıs alanlarını dolduruyor. 1 Mayıs'ta tek yürek, tek yumruk oluyor, sömürü ve zulme dur diyor, insanca bir yaşam ve özgür bir gelecek için mücadele bayrağını yükseltiyor.

Dünyanın sömürücü efendileri tarafından horlanan, insandan sayılmayan, hakları çalınan milyonlar, 1 Mayıslar'da birliğin ve dayanışmanın gücünü gösteriyorlar. Umudun ve kurtuluşun kendi ellerinde olduğunu haykırıyorlar. Geleceklerini sömürücü zorbaların ellerine bırakmıyorlar.

Sermaye ve uşakları 1 Mayıs'tan bunun için ölesiye korkuyor. Bunun için 1 Mayıs'ı gözden düşürmeye, içini boşaltarak bahar bayramına çevirmeye çalışıyorlar. Yetmeyince zora başvuruyorlar. Böylece 1 Mayıs'ın birlik, mücadele ve dayanışma ruhunu işçi ve emekçilerden uzak tutmaya çalışıyorlar.

Fakat ne yaparlarsa yapsınlar, 1 Mayıs'ın birlik ve mücadele ruhunu yok edemeyecekler. Çünkü bu baskı ve sömürü düzeni devam ettikçe işçi sınıfı ve ezilen yığınların 1 Mayıs'a olan ihtiyacı da sürecektir.

İşçiler, emekçi kardeşler!

Bu yılın 1 Mayıs'ına çok özel koşullarda hazırlanıyoruz. Çünkü kapitalizmin krizinin faturası bizlere kesildi, kesiliyor. Yüzbinlerce işçi kapının önüne konuldu bile. Çalışmaya devam edenlerin büyük bölümü ise ücretlerini alamıyor. İkramiye ve diğer haklarını kaybetti, daha düşük ücretlerle daha ağır şartlarda çalışmak zorunda bırakıldı. Temel tüketim maddelerine fahiş zamlar yapıldı.

İşten atılmalar, ücretsiz izinler, ağır çalışma şartları karşısında hiçbir şey yapmayan sermaye hükümeti, bu arada asalak kapitalistlere üst üste vergi indirimleri yaptı. İşsizlik Sigorta Fonu'nu kapitalist patronların sofrasına sundu. Şimdi gündemde İMF ile yeni bir anlaşma var. Bu anlaşmanın ilk sonuçlarından biri kıdem tazminatlarının gaspedilmesi olacak. Dahası İMF'nin hazırladığı yeni sosyal yıkım saldırıları bizleri bekliyor. Bunlara, eğitim ve sağlığın büyük ölçüde paralı hale getirildiğini ve emeklilik hakkının gaspedildiğini de eklersek, nasıl bir sosyal felaketle yüzyüze olduğumuzu daha iyi anlarız.

Düzenin efendileri krizin faturasını biz işçi ve emekçilere kesmekten başka bir seçenek tanımıyor. Yarınımız bugünden de kötü olacak. İşsizlik ve yoksulluk artacak, geleceğimiz daha da karartılacak. Tüm dünya ölçeğinde egemenler hazırlıklarını krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek üzere yapıyorlar. Bir yandan da öfkemizden korunmak için baskı ve terör aygıtlarını güçlendiriyorlar. Her zamankinden daha fazla "güvenlik" harcaması yapıyorlar. Güvenlikleri için özel ordular kuruyor, yaşadıkları villaları dikenli tellerle korumaya alıyorlar. Diğer yandan emperyalistler arasındaki rekabet keskinleşiyor. Militarizm dizginlerinden boşalıyor, silahlanma yarışı yeni boyutlar kazanıyor. Emperyalistler dünyayı yeni paylaşım savaşlarıyla tehdit ediyorlar.

1 Mayıs, krizin bize kesilen bu çok yönlü ağır faturasını yırtacağımız bir gün olmalıdır. 1 Mayıs alanlarla bu düzene ve onun uşaklarına karşı tek yumruk olarak çıkmalıyız. 1 Mayıs ne kadar güçlü geçerse, yaşadıkları krizin faturasını ödetmek için

hazırladıkları saldırı planlarına karşı o kadar büyük bir barikat kurmuş olacağız.

Emekçi kardeşler!

Krizin faturasını ödemeyi reddetmekle sınırlı kalamayız. Bununla birlikte taleplerimizi de düzenin efendilerine dayatmalıyız. **“İşten çıkarmalar ve ücretsiz izinler yasaklansın!”, “İnsanca yaşamaya yeterli asgari ücret!”, “Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!”, “7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!”, “Dolaylı vergi soygununa son! Artan oranlı gelir ve servet vergisi!”, “Tüm zamlar geri alınsın, temel tüketim mallarının fiatları düşürülsün!”** gibi talepler, acil ekonomik ve sosyal taleplerimizden bugün özellikle öne çıkanlarıdır.

Bu taleplerin yanında **“Sınırsız söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü!”, “Tüm çalışanlar için grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı!”, “Açık-gizli tüm faşist-militarist örgütlenmeler dağıtılsın!”** vb. demokratik istemleri de yükseltmeliyiz. Çünkü işimize, ekmeğimize ve geleceğimize sahip çıkma mücadelesi ancak demokratik hak ve özgürlükler mücadelesiyle bir arada yürütüldüğünde başarıya ulaşabilir.

Krizleri üreten ve sonra da faturasını bize ağır biçimde ödeten kapitalizmdir. Krizlerin nedeni temel üretim araçları ve birikmiş zenginlikler üzerindeki kapitalist özel mülkiyet düzenidir. Bugün insanlığın biriktirmiş olduğu toplumsal zenginlik eğer bir avuç asalak kapitalistin tekelinde olmasaydı, üstesinden gelinemeyecek hiçbir sorun kalmazdı. Açlık ve yoksulluk dünyadan silinip gider, salgın hastalıkların kökü kazınır, sağlıklı yaşama koşullarından yoksun tek insan kalmazdı.

Üretim araçlarının ve toplumsal zenginliklerin tüm toplumun hizmetine sunulduğu sosyalizm, işçi sınıfının ve tüm insanlığın tek kurtuluş seçeneğidir. Bu nedenle **1 Mayıs'ta kapitalizme karşı sosyalizm bayrağını yükseltmeliyiz.**

Emekçi kardeşler!

Sermaye ve uşaklarının 1 Mayıs korkusu o denli büyüktür ki, 1 Mayıs alanı olarak anılan Taksim Meydanı'na yasadışı baskılar sürüyor. <https://rantey.org>

Taksim Meydanı sermaye ile emek arasındaki mücadelede sembolik bir alandır. 1977 1 Mayısı'nda Taksim Meydanı'nda toplanan yarım milyon işçi ve emekçinin üzerine kurşun sıkan sermayenin karanlık güçleri, böylelikle toplumsal mücadelenin önünü almak istemişlerdir. Bu kanlı katliamla 12 Eylül'ün önü açılmıştır. Asalak kapitalistlerin “artık gülme sırası bizde” diyerek sevinçle karşıladıkları Amerikancı faşist 12 Eylül darbesiyle örgütlü toplumsal muhalefet ezilmiş, işçi sınıfı ve ezilen yığınlar susturulmuştur. Taksim yasağı da bunun ürünü olmuştur.

Taksim yasağı ayağımıza takılmış bir kelepçedir. Sermaye ve devleti bu kelepçeyi çıkarmak istemiyor. Bunun için Taksim'de 1 Mayıs kutlamalarına azgınca saldırıyor.

Taksim'e çıkmak, işçi sınıfı için ayağına takılı kelepçeyi kırmak demektir. Taksim'de 1 Mayıs 1977'de katledilen işçi kardeşlerimize sahip çıkmak demektir. Taksim'e çıkmak, artık gülme sırasının biz işçilere geldiğini haykırmak demektir.

Kardeşler!

Hafta içi çalışma gününe denk gelen 1 Mayıs'ta düzenin en büyük güvencesi işsizlik tehdidi olacak. Bu tehdidi kullanarak 1 Mayıs'a kitlesel bir katılımı engellemeye çalışacaklar. Bu 1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara çıkalım. Krizin faturasını ödememek, işsizliğe, yoksulluğa dur demek için bu kararlılığı gösterelim. Geleceği için birlik-mücadele ve dayanışma bayrağını yükseltmeyenler bugününü de kurtaramazlar.

1 Mayıs günü fabrikalarımızdan, okullarımızdan, semtlerimizden çıkıp 1 Mayıs alanlarına akalım. Dünyayı omuzlarında taşıyanlar olarak ellerimizi birleştirelim, bu köhne düzene karşı öfkemizi haykıralım, kurtuluşun yolunu açalım.

Haydi 1 Mayıs'a! Haydi birlik,

dayanışma ve mücadeleye!

Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

1 Mayıs Taksim tartışmaları üzerine...

Taksim'de 1 Mayıs yasağı kaldırılmalıdır!

Sermayenin her geçen gün yoğunlaşan saldırıları kapitalizmin dünya ölçeğinde yaşadığı krizle birlikte daha da artmıştır. Bu saldırılar işçi ve emekçi kitlelere kitlesel işten atmalar, daha fazla gaspedilen ve tırpanlanan haklar, düşük ve ödenmeyen ücretler, ücretsiz izinler vb. şeklinde yansımaktadır.

Krizin sonuçlarının ağır bir sosyal yıkımla birlikte tüm dünyada ve ülkede büyük sosyal olaylara ve siyasal çalkantılara yol açabileceği, esas itibarıyla örgütsüz ve dağınık haldeki işçi ve emekçi kitlelerin ortaya koyduğu sınırlı tepkilere dahi bakıldığında, görülebilmektedir. Keza bir başka açıdan seçimlerin ortaya çıkardığı sonuçlar da politik açıdan bunun ipuçlarını taşımaktadır.

Günün devrimci görevi, ekonomik krizi aşmak için çabalayan kapitalist sistemin iflasını her yolu ve yöntemi kullanarak işçi ve emekçilerin bilincine yerleştirmek, kitleleri sistemin aşılması mücadelesine çekmek için her türden sosyal ve siyasal gelişmeye devrimci amaçlar doğrultusunda müdahale etmektir.

Krize karşı mücadelenin görevlerine çubuk bükün ve devrimci olma iddiası taşıyan her unsur, krizle iflası açığa çıkmış kapitalist sistemin çelişkilerini sınıf mücadelesi lehine derinleştirmek, işçi ve emekçileri haklı ve meşru talepleri doğrultusunda harekete geçirmek, kitlelerin eylemini ve bilincini sistemin sınırları ötesine taşımak görev ve sorumluluğuyla karşı karşıyadır.

Bu açıdan yaklaşmakta olan 1 Mayıs'a ve ön hazırlık sürecine krize karşı mücadelenin devrimci görevlerinden bakmak, krizin ortaya çıkardığı toplumsal tepkiyi birleşik, kitlesel, kararlı ve militan bir mücadele ekseninde örgütlenme hedefiyle yaklaşmak hayati önemdedir.

Son iki yıldır İstanbul'da gerçekleşen 1 Mayıslar'ın Taksim üzerinden devletle açık bir irade savaşına dönüşmesi, Taksim 1 Mayıs'ının kararlılığı ve militanlığının Türkiye genelinde işçi ve emekçilerin, devrimci, ilerici unsurların coşkusunu etkilemesi, her şeyiyle birbirine düşman iki sınıfın ülke düzeyine yayılmış mücadelesinde ileri bir mücadele mevzisi haline dönüşmesi, Taksim kararlılığının damgasını vurduğu son iki yılın 1 Mayıs'ının sınıf ve emekçi hareketinin gelişimi yönünde önemli bir çıkış anlamına gelmesi, krize karşı mücadelede Taksim 1 Mayıs'ının sınıf mücadelesi açısından anlamına ve önemine işaret etmektedir.

Zira Taksim, bir alan tartışması değil devletle işçi ve emekçilerin, devrimci güçlerin irade savaşıdır. İşçi ve emekçi kitleler son iki yıldır bu irade savaşında belirgin bir şekilde kendi özgücüne güvenmeyi, militan mücadele yöntemleriyle saldırılara karşı koyabileceğini, sendikal ihanet barikatının artık parçalanması gerektiğini görmüş, bilince çıkarmaya başlamıştır. Bu yılki 1 Mayıs'ın işçi ve emekçi kitlelerin kapitalizmin krizine karşı tepki ve öfkesinin haykırıldığı, birleşik, kitlesel ve militan bir mücadele mevzisine dönüşmesinin, bunun Taksim 1 Mayıs'ında açığa çıkmasının anlamı ve önemi burada yatmaktadır.

Ancak daha açıktan ifade eden EMEP örneğinde olduğu gibi bir takım reformist liberal anlayışlar, bu anlam ve önemi karartan, Taksim 1 Mayıs'ı iradesini boşa düşürmeye çalışan bir tutum içerisindeyler. Bu liberal yaklaşım, işçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı düzen cephesinin krizin yükünü emekçilere yıkmaya girişimlerine karşı bir yanıt günü olarak anlamlı olacağını ileri sürmekte ancak "dünyanın bugünkü hali içinde 1 Mayıs'ı başka

yanlara çekmek, başka türden hesapların vesilesi yapmak, hedef saptırma olur...

Geçmiş yıllardan ders alarak şunu söylemeliyiz ki; bahanesi ve tarihsel iddiaları ne olursa olsun, böyle bir dönemde 1 Mayıs'ta 'sermayeye bir tokat' atılmasını 'alan tartışmaları'na dönüştürmek, yanlışların en büyüğü olacaktır" vb. söylemler eşliğinde Taksim 1 Mayıs'ının altını oymaya çalışmaktadırlar.

Taksim 1 Mayıs'ına düzen güçleri de kendi cephesinden saldırmakta, son iki yıldır olduğu gibi bu yıl da Tayyip Erdoğan şahsında rüşvet ve tehditlerle, baskı ve karalamalarla Taksim 1 Mayıs'ına saldırmaktadır. Tayyip Erdoğan, yaptığı açıklamalarla, "1 Mayıs'ın tatil ilan edilmesi için gerekli talimatı verdim" rüşvetiyle sendikal bürokrasiye göz kırpmakta, "İstedğim yerde istediğimi yaparım" anlayışı illegal örgütlerin, yeraltı örgütlerinin işidir" söylemleriyle Taksim 1 Mayıs'ını provoke etmeye, 1 Mayıs'ı "davullu zurnalı" kutlanan "emek ve dayanışma" günü olarak ilan ederek altını boşaltmaya çalışmaktadır. "Taksim Meydanı her gün mitinglerin yapıldığı bir meydan haline döner ki artık oranın bütün cazibesi ortadan kalkar. Kusura bakmasınlar" ifadelerini kullanarak bu yıl da Taksim 1 Mayıs'ına saldıracaklarının sinyallerini vermektedir.

Çünkü düzen cephesinden de Taksim tek başına alan tartışması değildir. Taksim üzerinden devlet cephesinden yükseltile tartışmaların, savrulan tehditlerin, baskı ve terörün arkasında sermaye iktidarının işçi ve emekçilere yönelik saldırılarına kararlılıkla devam edeceğinin ilanı, krizin faturasının işçi ve emekçilere ödettiler istenmesinin pervasızlığı, sayısız katliamlara imza atan kontrgerillanın ve yöntemlerinin savunulması, hak ve özgürlüklerin artan baskı ve terörle gaspına devam edileceğinin itirafı, uyanmakta olan işçi hareketine yönelik gözdağı yatmaktadır.

Krize karşı 1 Mayıs'ta "sermayeye bir tokat" atılması gerektiğini iddia eden ancak Taksim 1 Mayıs'ını "alan tartışmaları"na indirgeyen ve altını boşaltmaya çalışan bir takım liberal reformist anlayışlar, ne krizin ortaya çıkardığı toplumsal hoşnutsuzluğun sistemi hedef alan bir mevziye

1 Mayıs 2007 / Taksim

dönüştürülmesi

tarihsel görevinden, ne Taksim 1 Mayıs'ının anlam ve öneminden, ne de krize karşı mevzi kazanan militan bir işçi ve emekçi hareketi yaratma devrimci görevinden hiçbir şey anlamamaktadırlar. Böylesi önemli bir süreci bir kez daha heba etmektedirler.

Taksim 1 Mayıs'ının politik kazanımlarını göremeyenlerin, bu kazanımları sınıf mücadelesini geliştirmek ve güçlendirmek için bir çabaya konu etmeyenlerin, zoru gördüklerinde teslim bayrağını çekenlerin, Taksim 1 Mayıs'ını zayıflatmak için ellerinden geleni yapanların bu tablosu komünistler açısından şaşırtıcı değildir. Zira son iki yılın Taksim 1 Mayıs'ı sendikal bürokrasiyle reformistlerin düzenin terörü karşısında hızla teslimiyetçi konuma geçmelerinin belgesi niteliğindedir.

Kapitalizmin krizi ve sonuçları önümüzdeki dönem toplumsal çalkantılara gebe olduğunu göstermektedir. Sınıf mücadelesinin mevzi kazanan, moral bulan, kendi gücüne güvenen militan bir seyir izlemesi açısından Taksim 1 Mayıs'ının imkana çevrilmesi görevi ortadadır. Bu görevi sendikal bürokrasinin, reformist liberal anlayışların yerine getiremeyeceği, böyle bir iddia ve iradede yoksun oldukları açıktır. Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun bu anlamda gösterdiği çaba ve irade bu yanı sıra fazlasıyla anlamlıdır. Ancak sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına ve görevlerine devrimci kaygılarla yaklaşan tüm ilerici güçler bu çabayı güçlendirmek ve bir parçası olmak durumundadır.

Devrimin ve sosyalizmin bayrağını komün

Devrimci seçim çalışmaları

Yerel seçim sürecine müdahalemiz bir dizi açıdan anlamlı sonuçlar yaratmış bulunmaktadır. Gerek siyasal planda gerekse pratik ve örgütsel planda görülen bu sonuçların gelişimimizin dayanakları haline dönüştürecek biçimde irdelenmesi bir ihtiyaçtır. Bu doğrultuda halihazırda ortaya konulmuş anlamlı değerlendirmeler mevcuttur. Bu değerlendirmelerden de yararlanarak devrimci seçim çalışmalarımızın toplam tablosundan yansıyan deneyimler ve ortaya çıkan sonuçlar üzerinde durmak istiyoruz.

Yerel seçim sürecinin gerçekleştiği siyasal koşullar ve sınıf mücadelesinin tablosu ortadadır. Krizin faturasının işçi sınıfı ve emekçilere kesildiği bir döneme denk gelen yerel seçimler burjuva siyasetinin işçi ve emekçileri kendi gerçek sorunlarından uzaklaştıracak etkili bir siyasal olay haline getirecekti. Siyasal kutuplaşmanın düzen güçlerinin iç çatışmaları ekseninde kurulması, siyasal gündemin de burjuva siyasetinin belirlediği bir çerçeve içerisinde sıkıştırılmasına zemin hazırlıyordu. Özellikle sınıf mücadelesinin imkan ve duyarlılıklarının “AKP’yi geriletmek” hedefine bağlanarak istismar edilmesi, sınıf ve emekçi hareketine yönelik en tahrip edici saldırılardan biriydi. Diğer taraftan Kürt sorununda geleneksel inkar ve imha siyasetini yumuşatmak zorunluluğunun ortaya çıktığı bir dönemde Kürt sorunu konusunda yapılan tartışmalar da gelip yerel seçimlerden çıkacak sonuçlara bağlanıyordu.

Böylelikle yerel seçimler bu cepheden de kendi sınırlarını fazlasıyla aşan bir siyasal alanda cereyan etmiş oldu. Bu koşullarda burjuva siyasetinin kutupları emekçileri aldatırken ister istemez politikleştirdi de. Bu da hem seçim oyununu dallandırıp budaklandırdı, hem de etkili bir devrimci müdahaleyi yakıcı bir ihtiyaç haline getirdi.

Devrimci müdahale, kurulu düzeni ve çeşitli tonlardaki burjuva siyasal akımları aşan bir devrimci sınıf programına dayalı olarak yapıldığında etkili olabilir ve amacına ulaşabilirdi. Bunu ise geride kalan seçim sürecinde yalnızca komünistler yaptı. Burjuva düzen partilerinin sahte vaat ve yalanlarla, şatafatlı kampanyalarla göz boyadıkları bir süreçte, seçim oyununun ve düzen partilerinin maskelerini yere çalan, onların körükledikleri temelsiz hayallere cepheden darbeler vuran bir devrimci tutum ve duruş, fazlasıyla uyarıcı ve etkili oldu.

Devrim ve sosyalizm bayrağı kararlı ve tok bir biçimde yükseltildi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Öyle ki, propaganda-ajitasyon faaliyetimiz 2007 seçimlerine göre yaygınlık ve araçlar bakımından nispeten dar olmasına karşın sonuçları bakımından çok daha verimli olabildi. Oy peşinde koşulmadığı halde alınan oylardaki belirgin artış bile bu bakımdan belli bir anlam taşımaktadır. Fakat devrim ve sosyalizm bayrağının kararlı ve tok bir biçimde yükseltilmesine işçi ve emekçilerin gösterdiği ilgi ve sempati, oy miktarının hiçbir biçimde yansıtamayacağı çapta olmuştur. Bu desteğin oy miktarına gereğince yansımaması da büyük ölçüde işçi ve emekçilerin siyasal davranış ve eylem planında burjuva siyasetinin parlamenterist çerçevesini aşamamasından dolayıdır. Bu olgu 7 aday üzerinden alınan oy miktarının tüm sınırlılığına karşın ne denli anlamlı olduğunu da anlatmaktadır. Zira seçimler boyunca seçim sandığına ilişkin en küçük bir yanılsama yaratmamaya özel bir özen gösterdik, çözümün devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu ısrarla vurguladık. Emekçilerden oy istemedik, onları ısrarla mücadeleye çağırdık. Buna rağmen bağımsız komünist adaylara oy verenler, böylece devrim ve sosyalizme olan kesin bağlılıklarını ortaya koymuşlardır. Kurulu düzene karşı toplumsal devrim ve sosyalizm uğruna verilen örgütlü devrimci mücadeleye olan inançlarını sergilemişlerdir.

İşçi ve emekçilerin devrimci seçim çalışmalarımıza karşı gösterdikleri tutumu somutlamak bakımından İstanbul’daki final etkinliği sırasında ortaya çıkan tablo örnek olarak verilebilir. Burjuva partilerinin çoğunun üs kurarak ablukaya aldığı Kadıköy iskelesinde yapılan etkinlik sırasında toplanan kalabalık, önce eylemimize mesafeli-soğuk ve hatta yer yer bazıları şahsında küçümseyici yaklaşmıştır. Fakat daha sonra kendinden emin, kararlı ve tok duruşumuz ve seçim oyununu teşhir edip yerine sınıf mücadelesini, devrimi ve sosyalizmi öne süren propagandamız karşısında bu yaklaşım yerini meraka ve ilgiye bırakmıştır. En sonunda ise etkinliğimizi bitiren aday konuşmasını alkışlamışlardır. Bu arada olumsuz tepki gösteren bir kişi de bizzat bu kalabalık içindeki insanlar tarafından uzaklaştırılmıştır.

Bu örnekte olduğu gibi, işçi ve emekçiler düzenin seçim oyunundan ne kadar etkilenirlerse etkilensinler kurulu düzeni hedefleyen, sınıf mücadelesinin gerçeklerinin ortaya konulmasına dayanan devrimci bir politikaya karşı ilgisiz kalmamakta, aksine onu belli bir sempati ve ilgiyle karşılamaktadırlar. İşçi ve emekçilerin sempatisi ve ilgisi, kurulu düzene karşı cepheden karşı duran net-tok-pürüzsüz-lekesiz devrimciliğidir. Bunun böyle olmasının en temel

nistler omuzladı...

İşmamızın sonuçları üzerine

nesnel kaynağı ise, burjuva siyasetinin yarattığı toz dumanın gerisinde her an kendisini dayatan kapitalist düzen gerçeği ve sınıf mücadelesi alanındaki yoğunlaşmış bulunan gerilim ve çatışmalarıdır.

Bundan dolayıdır ki devrimci teşhir-ajitasyon ve düzene karşı mücadele kararlılığı ile birlikte sosyalizm düşüncesi de işçi ve emekçiler üzerinde sempati yaratmaktadır. Dahası ileri kesimler şahsında bu sempati programatik düzeyde bir arayışa dönüşebilmektedir. Bundan dolayıdır ki süreç boyunca seçim bürolarımızda ve etkinliklerimizde, işçi ve emekçiler sosyalizmin toplumsal sorunları nasıl çözeceği konusuna yoğun bir ilgi göstermişlerdir. Bu durumdan çıkarılacak en öncelikli sonuçlardan biri, sınıfın devrimci programının bundan sonra gündelik çalışmada daha etkili ve sistemli kullanımı olmalıdır.

Hedef alanlara yönelen yoğun ve kesintisiz devrimci kitle çalışması

Kuşkusuz bu süreç boyunca yürütülen devrimci propagandanın etkilerini toparlamak sınıfa ve emekçilere yönelik sürekli ve sistemli bir devrimci çalışmanın başaracağı bir iştir. Seçim sürecinden devrimci amaçlar doğrultusunda yararlanmanın somut anlamı da esasta buradadır. Hedef alanlara yönelen yoğun ve kesintisiz devrimci kitle çalışması, seçim çalışması süresince yürütülen devrimci ajitasyon ve propagandanın yarattığı imkanları toparlamanın güvencesi olacaktır. Bu noktada belirtmek gerekir ki, seçim çalışmamızın yarattığı bir dizi yeni ilişkiyle yüzyüzeyiz. Çalışma devrimciliğe adım atmaya istekli birçok insan ortaya çıkarmıştır. Dahası yakalanan bu ilişkilerin büyük bölümü de işçilerden oluşmaktadır. Bu bakımdan seçim çalışmamızın en önemli hedeflerinden biri olan sınıf hareketiyle yaygın bağlar kurmak hedefi doğrultusunda ciddi kazanımlar elde ettiğimizi söyleyebiliriz.

Fakat bu kazanımlar seçim çalışmasını sınıf zemininde örgütlemek, özellikle de seçim sürecini krizin faturasına karşı mücadelenin ihtiyaçlarına bağlamak biçimindeki politikamız üzerinden gerçek anlamını bulacaktır. Bu politika ise asıl sonuçlarını, krizin faturasına karşı sınıfın duyarlılıklarını örgütlemek ve buna bağlı olarak seçim oyununa sınıfsal bir taraflaşmayla yanıt vermek ölçüsünde yaratacaktır.

Ancak bu doğrultuda ileri sonuçlar almak için öznel müdahale tek başına yeterli değildir, olamamıştır. Öznel müdahale sınıfın iç dinamiklerinin

ileriye dönük hareketi ile buluştuğunda gerçek sonuçlarına ulaşacaktır. Fakat bu nesnel zorluk hiç de bizim bu kapsamda bir yönelim içerisine girmemize engel olmamıştır. Çünkü politikamız pratik alanda karşılığını asıl olarak bu tür bir yönelimde bulmaktadır. Sürece bakıldığında bu tür bir yönelimde belli bir ısrar gösterdiğimiz görülmektedir. Propaganda çalışmamız büyük ölçüde sınıf çalışmasının hedef alanlarına yoğunlaştırılmıştır. Propagandamızın içeriği de büyük ölçüde seçim aldatmacası değil krizin faturasına karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı ekseninde olmuştur. Bununla birlikte fabrikalardaki çalışmalarımız kesintiye uğramadan kendi özgün hedefleri ve gündemleri üzerinden sürdürülmüştür.

Bu bakımdan değerlendirmemiz gereken en önemli imkan, özellikle belli bir etkimizin olduğu ya da etkileme olanağına sahip olduğumuz direnişteki işçi bölükleriydi. Seçim sürecine sınıfsal müdahalenin dayanakları haline getirilebilecek bu direnişler ne yazık ki ekonomik mücadelenin dar sınırlarını aşamamışlardır. Bu sınırları aşmak yönünde yaptığımız müdahalelerimizden ise yeterince sonuç alamadık. Bunda işçilerin politik bakımdan son derece geri bilince sahip olmaları temel bir rol oynadığı gibi, müdahalemizin yer yer yetersiz kaldığı da bir gerçektir. İçeriden müdahale imkanlarının sınırlılığı yanında dönemin çok yönlü görevlerini sınırlı sayıda güçle omuzlama çabası bir arada, istediğimiz düzeyde bir yoğunlaşma ve yüklenmeden uzak tuttu bizi.

Seçim çalışmasının sınavı kanıtladığı en önemli olgu sınıf çalışmadaki kararlılıktır

Her şeye rağmen belirtmek gerekir ki, seçim çalışmasının sınavı kanıtladığı en önemli olgu sınıf çalışmadaki kararlılıktır. Parti çalışması, bazı özel alanlar ve istisnalar dışında bırakılırsa, bir bütün olarak artık büyük ölçüde sanayi havzaları ekseninde yürütülen siyasal bir sınıf çalışmasıdır. Bu çalışma artık seçim dönemi gibi genel siyasal çalışmalar dönemlerinde bile rotasından şaşmamaktadır. Bu önemli bir zayıflık alanının bugün büyük ölçüde geride bırakıldığını göstermektedir.

Önümüzde çözülmeyi bekleyen en önemli sorun artık fabrika zeminine oturmak ve bu alanda kalıcı mevziler kazanmaktır. Bu doğrultuda mesafe aldığımız ölçüde siyasal alandaki etkinliğimizi de bu mevzilere dayalı olarak güçlendirebiliriz. Bu siyasal alanda bize nitelikli bir program olanağın sağlanması, Bu, bugün

Bağımsız sosyalist adayların oyları:

İstanbul:	1.048	Bursa:	379
İzmir:	1.372	Kayseri:	272
Adana:	203	Manisa:	75
Ankara:	231	Toplam	3.580

ideolojik ve politik olarak sahip olduğumuz devrimci konumu maddi bir güçle birleştirerek bizi toplum düzeyinde bir ağırlık ve çekim merkezi haline getirecektir. Gelişim sürecimizin genel hatları bu yönde bir seyir izlemektedir. Seçim süreci bu bakımdan geldiğimiz aşamayı gösterdiği gibi, bu aşamadaki yeni ihtiyaçların altını da kalınca çizmiştir. Bundan sonra yapmamız gereken seçim sürecinin politik-moral ve maddi kazanımlarına da dayanarak bu ihtiyacı karşılayacak güçlü adımları atmaktır.

Bu adımları atmanın kritik halkası ise örgütlenme alanındadır. Mevcut örgütsel niteliğimizin güçlendirilmesi ve çevremizde biriken güçlerin örgütlenmesi bu açıdan üstesinden gelmemiz gereken öncelikli görevlerden biridir. Belirtmek gerekir ki, örgütlenme alanında atılacak adımların siyasal sınıf çalışması zemininde, esas olarak da mevziler kazanmak somut hedefine bağlanması bu sürecin sağlıklı ve güvenli biçimde ilerletilmesini sağlayacaktır.

Sınıf mücadelesinin çok yönlü görevlerinin altına daha da güçlenmiş olarak giriyoruz!

Son olarak belirtmek gerekirse 29 Mart yerel seçimleri ülkenin devrimci geleceğinin yegane temsilcilerinin komünistler olduğunu bir kez daha teyit etmiştir. Bununla birlikte aynı zamanda geleceği kazanmak açısından önemli bir hazırlık dönemi olmuştur. Eksiklikler görülmüş, zayıf noktalar açığa çıkarılmış, olanaklar büyütülmüş ve çok yönlü bir deneyim biriktirilmiştir. Böylelikle seçim dönemi asgari bir başarıyla geride bırakılmıştır.

Bu aşamadan sonra seçim döneminin kazanımlarına da dayanarak sınıf mücadelesinin çok yönlü görevlerinin altına daha da güçlenmiş olarak gireceğiz. Bu yolda ilk görev ise 1 Mayıs'tır.

Adana: Tempolu bir devrimci seçim çalışması...

Seçim çalışmasının olanaklarıyla devrimci 1 Mayıs'a!

Siyasal akımların rengini belli etmesini sağlayan yerel seçimler, bu sayede her akımın düzen karşısındaki duruşunun da daha net bir şekilde görülmesine vesile oldu. Sürece baktığımızda Adana yerelinde de, komünistler dışında seçim atmosferini, gündeme uygun devrimci bir faaliyete konu eden sol örgüt veya parti olmadı.

Amerikancı rejimin seçim oyununu bozmak için süreci etkili bir çalışmaya konu eden sınıf devrimcileri, işsizlik ve yozlaşmanın kol gezdiği Adana'da, öncelikle işçi sınıfı ve emekçileri seçim aldatmacalarına kanmamaları konusunda uyardılar. Emekçileri, düzen partilerine oy vermeye değil hesap sormaya çağıran komünistler, en basit bir ekonomik-demokratik hakkın bile ancak meşru/militan bir mücadele ile kazanılabileceğini, gerçek kurtuluşa, yani sömürü ve kölelikten arınmış bir dünyaya ulaşmak için ise devrim ve sosyalizm dışında bir alternatif olmadığını vurguladılar.

Belirlenmiş hedefleri gözetken bir çalışma...

Seçim süreci öncesinde yaptığımız değerlendirmede, önümüze üç temel hedef koyarak işe başladık.

Önümüzdeki döneme de damgasını vuracak olan kapitalizmin krizinin faturası kabarırken, bu faturanın işçi sınıfı ve emekçilere ödetilmesi için düzenin saldırısı başlamıştı. Bu saldırıya karşı işçi ve emekçilerin tepkisini açığa çıkarmak ve ortaya çıkacak tepkilerin bilinçli bir kanala akıtılabilmek için sistematik bir çaba harcamak.

Sermayenin seçim oyunu karşısında, düzen kurumlarının hiçbir sorunumuza çözüm üretemeyeceği, kurtuluşun düzenin yıkılması ve sosyalist işçi-emekçi iktidarının kurulmasından geçeceği eksenine oturan yaygın bir propaganda-ajistasyon, örgütlenme faaliyeti yürütmek ve bu süreci eylemlerle güçlendirme, reformist seçim ittifakının yaydığı dayanaktan yoksun hayallere karşı işçi-emekçileri uyarmak.

Bu çalışma içerisinde iç örgütlülüğümüzü güçlendirmek ve partinin sınıfla bütünleşmesi alanında yeni adımlar atmak.

Bu hedefler üzerinden yürüyen çalışmamıza bugün üzerinden baktığımızda şu değerlendirmeleri yapmak mümkün:

1- Yaşanan krizin faturasının günbegün işçi sınıfı ve emeklere kesildiği, ancak sınıf cephesinden henüz istenen düzeyde yanıtlar verilmeyen bu dönemde bizler, seçim faaliyeti yürüttüğümüz alanlarda yaygın propaganda üzerinden sözümüzü söyleyerek işçi ve emekçileri mücadeleye çağırdık.

2- Düzen partilerinin binbir vaatle emekçileri kuşatarak seçim oyununa yedekledikleri, reformist akımların ise düzene dair beklentiler yaratarak bu oyunu güçlendirdikleri bir seçim atmosferinde, bizler yoğunlaşmış bir çalışma ile bu seçim oyununun etkin bir teşhirini, devrim ve sosyalizm propagandasıyla bileştirerek bozmaya çalıştık.

3- Seçim dönemi çalışmamızın öncekilerle bağlantılı olarak ele alınan son ve belki de en etkili hedeflerinden biri olan iç örgütlülüğümüzü güçlendirmek ve partimizin sınıfla bütünleşmesi yönünde yeni adımlar atmak konusunda ise,

istediğimiz düzeyde olmasa da bazı adımlar atabildik.

Bahar sürecinin kazanımlarını güçlendiren etkili bir çalışma...

Seçim çalışmasını Meydan Mahallesi'nde açtığımız büro ve Şakirpaşa'da bulunan kurumumuz üzerinden yürüttük. Seçim bildirgesi, merkezi afiş, aday bildirisi, aday afişi kullandığımız temel materyaller oldu. Hazırladığımız pankartları üstgeçitlere astık ve gazete satışlarıyla da çalışmayı pekiştirdik. Kitle toplantıları düzenleme hedefine ulaşamasak da, ev ziyaretleri ve yürüttüğümüz birebir sohbet ve tartışmalarla devrimci seçim taktiğimizi yoğun bir çaba ile işçi ve emekçilere anlatmaya çalıştık.

Bu süreçte yaşanan Makyel-ERKA direnişine müdahalede bulunduk. Bu müdahale bir süreliğine Şakirpaşa'daki seçim çalışmalarını zayıflatırsa da, yine de toplamında bu alanda da önemli kazanımlara ulaştık.

Bazı merkezi güzergahlar, sanayi siteleri ve emekçi semtlerinde yürüttüğümüz faaliyet sırasında işçi ve emekçilerle seçim gündemi üzerinden sohbet ve tartışmalar yaptık. Vaatlerle oy istemeye değil, sömürü düzenine karşı mücadeleye çağıran, devrim ve sosyalizm davasını güçlendirmenin önemine vurgu yapan çalışmamızın, seçim gündeminin boğucu atmosferine rağmen emekçilerde belli bir ilgi uyandırdığını gözlemledik.

Yine bu dönem içerisinde seçim çalışmamızla bahar sürecini birlikte ele almak amacıyla gerçekleştirdiğimiz etkinlik üzerinden bir çalışma yürütmüş olduk. Bu çalışma ile düzenin kirli ve katliamcı kimliği teşhir edilerek düzen partilerinin de bu kirli tarihin bir parçası oldukları, onlara oy vermenin bu kirli tarihi onaylamak, katliamlara destek vermek anlamına geleceği üzerinden bir çalışma yürüttük. *"Katliamcılara verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!"* şiarıyla yürüttüğümüz çalışmamızda yaygın bir propaganda-ajitasyon faaliyeti eşliğinde mücadele çağrısı yaptık. Ayrıca bu etkinliğe bugünkü sınırlıklar içerisinde ilişkilerimizin bir kısmını ilk kez taşımaya başarmış olmamız bizim için daha da anlamlı oldu.

Yaygın işçi ve emekçi nüfusu barındıran kentin geneli üzerinden baktığımızda, yeni alanlara taşınmasına rağmen devrimci seçim faaliyetimizin sınırlı kaldığını söylemek mümkündür. Eylem ve örgütlenme planında yetersiz kaldığımız da bir gerçek. Ancak buna rağmen faaliyetimizi belirli hedeflere yoğunlaşmış bir şekilde örgütledik.

Devrimci ajitasyon-propagandanın yarattığı politik etkilerin yanısıra faaliyetimiz, hem çevre çeper ilişkilerimizle olan bağlarımızı güçlendirdi, hem çalışmalara etkin katılım sağlayan güçlerimizin deneyim kazanmasını sağladı.

Bahar sürecini de kapsayan yoğun çalışma dönemi daha önce tanıştığımız işçilerle ilişkilerimizin pekişmesini sağlarken, yeni işçilerle de tanışma imkanı yarattı. Değişik fabrikalarda çalışan işçilerle yakaladığımız ilişkiler, kapitalizmin derinleşen krizinin yıkıcı sonuçlarına karşı sınıfın geliştireceği eylemlere müdahale etmenin olanaklarını genişletti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Adana'da da devrimin ve sosyalizmin bayrağını sadece komünistler dalgalandırdı!

Bağımsız devrimci sosyalist adayların çıktığı diğer kentlerde olduğu gibi, kentimizde de devrimci seçim çalışmasını sadece komünistler yürüttü. Sürece bu açıdan bakıldığında, devrimci seçim çalışmamız eksiklik ve yetersizlikler içerse de, özel bir önem taşımaktadır. Zira bu çalışma olmasa, emekçiler düzene karşı yürütülen devrimci bir seçim çalışmasına tanık olmayacaklardı.

Adana'da da birliğini koruyamayan reformist blok, DTP'nin güçlü bir tabanı olmasına rağmen zayıf bir görüntü sergiledi. Düzen kurumlarını çözüm platformu olarak gösteren, bu bakışın doğal bir sonucu olarak düzen karşısında devrimci bir duruş sergileme iddiasından yoksun olan reformist blok, adaylık etrafında odaklanan pazarlıklardan dolayı erken bir zaman parçalandı. Ancak ne blokta kalıp kuyrukçuluğa devam edenler ne de pazarlıklarda anlaşılmadıkları için ayrılanlar, kayda değer bir seçim faaliyeti yürütebildi. Reformist blok içinde yer almayan sol güçlerin de kendini hissettiren bir seçim çalışmasına tanık olmadık.

Hata ve eksiklikleri aşarak devrimci 1 Mayıs'a!

Devrimci seçim çalışmamız, taşıdığı politik önem ve sağladığı olanakların yanısıra eksik, zayıf ve hatalı olduğumuz noktaları da açığa çıkardı. Bu sorun alanları, doğal olarak faaliyeti sınırlayan, örgütlenme ve eylem alanındaki zayıflığı pekiştiren bir rol oynamıştır. Sürecin sağladığı açıklıkla dışavuran zaafı aşabildiğimiz oranda daha güçlü, daha yaygın ve daha etkili bir faaliyet yürütmemiz zor olmayacaktır.

Seçim çalışmasında yarattığımız olanakları daha da geliştirip pekiştirmeyi, açığa çıkan hata ve zaafı ise aşmayı hedefleyen bir yüklenme ile devrimci 1 Mayıs'a hazırlanma sürecini başlatmış bulunuyoruz. Sınırlarını aşma iddiasında olan komünistler, geleceği kazanma iddiası ile devrim yürüyüşüne devam edecekler.

Adana'dan Komünistler

Kürt halkının kaderi işçi sınıfı ve emekçileri nihai kurtuluşa götüren yolla kesişmektedir!

Tuzaklar boşa çıkarılmalıdır!

2009 yerel seçimleri geride kaldı. Ancak seçimlerin öncesinde kopartılan onca gürültü-patırtı biçim değiştirerek seçim sonrasına da sarkmış bulunmaktadır. Seçimler, burjuva siyaset sahnesinde bir yenilenme işlevi görürken, işçi ve emekçilerin gözünde de demokrasi rolünü oynaması amaçlanmaktadır ve dolayısıyla bir aldatmacadan ibarettir.

Sınıf devrimcileri tarafından ısrarla vurgulanan bu gerçek, seçimlerin hemen sonrasında bir kez daha açığa çıkmıştır. Bir yandan yerel seçimler üzerinden düzen partileri, bozuk düzenin çarklarından biri olmak için kıyasıya bir mücadele içindeyken, öte yandan ortaya çıkan ilk bilgiler, seçimlerin hilesiz hurdasız yapıldığı bir yerin bulunmadığını, hemen her yerde oyların, sandıkların çalındığını, değiştirildiğini vb. göstermektedir. Düzen partilerinin bile bazı bölgelerde seçimlerin iptalini ya da oyların yeniden sayılmasını istiyor olmaları da bu seçim oyununun en komik sahnelerinden biri olsa gerek.

Bugün burjuva medyada seçimlerin gerçek galibinin kim olduğu tartışılmakta, seçimlerin sonucuna dair değerlendirmeler yapılmaktadır. Elbette ki bu tartışmalar daha çok medya üzerinden yürütülüyor görüne de kurulu düzenin tüm organları seçim sonuçlarını kendi cephelerinden değerlendirmektedir.

Seçimlerin usulsüzlüklerinin ayyuka çıktığı bir gerçek olsa da gözlerden saklanmaya çalışılan bir başka gerçek daha vardır ve bu sermaye düzenini savunan herkesi bir araya getirmektedir. Hâlihazırda Kürdistan'da ölüm kuyularından ve tarlalarından çıkarılan cesetlerin sorumluluğu birkaç "Ergenekon" sanığı katile yüklenirken ve düzen partileri "batı" da birbirleriyle kapışırken, devlet, şimdi sistematik bir şekilde Kürt halkının DTP şahsında yaptığı tercihe karşı tahammülsüzlük göstermektedir.

Hemen seçimler sonrası en yetkili ağızlar tarafından bu öfke kusulmaya başlanmıştır. Kürt halkına duyulan bu inkârcı, imhacı nefretin yeni saldırılar için bir komut olduğunun ortaya çıkması için de sermaye devleti tarafından ilk fırsat değerlendirilmiştir.

Genelkurmay Başkanlığı, yerel seçimlerde "Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde alınan sonuçlara ilişkin değerlendirme yapılmasının mümkün olmadığını" belirtirken, "ama bu sonuç üzerinde düşünmemize de engel değildir" diyerek ilk adımı atmıştır. Bir başka resmi ağız olan Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek "İğdir"ı aldılar, yani Ermenistan sınırına dayandılar" diye panik havasında konuşurken aynı zamanda Kürt halkını da tehdit etmektedir. Başbakan Erdoğan ise katıldığı G-20 zirvesinden yaptığı bir açıklamayla gerçeklerin nasıl tersine çevrilebileceğini göstermiştir. Erdoğan'a göre, *"tehditlerle bir seçim yarışı orada yaşanmıştır. Vatandaşlar evlerinin altından atılmış mektuplarla ciddi tehditler almıştır. Yani demokratik ortamdır buna diyemem. Sıkıntılı bir ortamda ne yazık ki Güneydoğu'da bir seçim yaşanmıştır."*

Ağrı'da DTP'nin seçimi kazanmasını engellemek için sergilenen hukuksuzluklar, itirazların kabul edilmemesi ve geline yerde Kürt halkına dönük azgınca saldırıların, kentte adeta sıkıyönetimin hâkim olması, burjuvazinin demokrasi anlayışını, "demokratik ortamdan" ne anladığını da gözler önüne sermektedir. Ağrı'da devreye sokulan devlet terörü Kürt halkından seçimlerin rovanşını almaya dönüktür.

Urfa-Amara'da Öcalan'ın doğum günü vesilesiyle toplanan kitleye kolluk güçlerinin saldırması sonucu iki kişinin yaşamını yitirmesi, onlarcasının yaralanmasıyla bu süreç devam etmektedir.

4 Nisan günü Şanlıurfa'nın Halfeti ilçesinin Ömerli Köyü kırsalında binlerce insana "kamu güvenliğini tehdit ediyorlar" gerekçesiyle ateşli silahlarla saldırılması, otopsi raporlarından da anlaşılacağı gibi yaşamını yitiren 2 kişinin ateşli silah ve plastik mermi ile öldürülmesi, sadece Öcalan'ın doğum gününe karşı gösterilen bir tahammülsüzlük ile açıklanamaz. Gerçekte TRT Şeş ile yetinmeyen, AKP-düzen Kürdü olmayı reddeden, dağıtılan sadakalarda değil kimliğinde ısrar eden Kürt halkının tercihi karşısında gösterilen bir tahammülsüzlüktür bu. Erdoğan'ın deyimiyle "kimlik siyaseti" yapanlar ile "sadaka siyaseti" yapanların seçim sandıklarındaki karşılaşmasının sonucu düzen sahiplerini öfkelenmeye yetmiştir.

Bugün Kürt halkına karşı artmakta olan şiddet politikasının gerisinde basit bir seçim yenilgisi yoktur. Zira kaybedenlerin cephesinde AKP'nin temsil ettiği bir çizgi vardır. "Tek bayrak, tek devlet, tek dil" resmi çizgisinin AKP şahsında reddedilmesidir bu. Yenilgiyi tadanların öfkelerini arttıran, görünürde yapılan bazı sahte açılımların, dağıtılan sadakaların Kürt halkına bir yem olarak yutturulamamış olmasıdır.

Ancak Kürt halkı için asıl tehlike şu an yaşanmakta olan bu saldırılar değildir. Çünkü böylesine acıları defalarca yaşamış mazlum bir halkın trajedisine dolu bir tarihsel kesitin içinde bulunmaktayız. Urfa Halfeti'nin Amara köyü yakınlarında polis ve askerlerin halka saldırdığı sırada yaşamını yitiren Mustafa Dağ ve Mahsum Karaoğlu'nun cenazelerine onbinlerce insanın katılmış olması bir gerçeği anlatmaktadır. Kürt halkı acılarını kalbine gömmekte ve mücadeleden kopmamaktadır. Lakin asıl yenilgiler cephe, kavga alanında başlamamaktadır. Düzen cephesinden yükselen tüm öfkeli sözlerin arkasında, bir sükûnet içinde ABD patentli bir çözüm platformu sinsice devreye sokulmaktadır.

Kürt halkını bekleyen asıl büyük tehdit ve tehlike budur. Bu sinsi tehdidi boşa çıkaracak yegâne ve tek gerçek seçenek ise, Kürt halkının tercihi sosyalizmden yana yapmasıyla mümkün olacaktır. Diğer bütün seçenekler şu an yaşandığı gibi ya dolambaçlı ve sonuçsuz bir yol olacak, ya da "son Kürt isyanının" çıktığı kıvılcımın yeni bir yangını ateşleyemeden sönmesine neden olacaktır.

Özgürlük, eşitlik ve gönüllülük temelinde bir birlik için, kendi kaderini özgürce tayin edebilmek için kardeş Kürt halkının kaderi, Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerini nihai kurtuluşa götüren yolla kesişmektedir: Sosyalist cumhuriyetler birliği!

Ağrı'da devlet terörü!

Ağrı'da belediye başkanlığını AKP'nin kazanması ve DTP'nin 3 bin oyunun iptal edilmesi üzerine "seçime hile karıştığını" söyleyerek protestolar gerçekleştiren DTP'liler, DTP'nin İl Seçim Kurulu'na yaptığı itirazın reddedilmesi üzerine 2 Nisan günü de eylem yaptılar.

30 Mart akşamından itibaren kentteki hareketlilik devlet tarafından estirilen terör eşliğinde sürerken, polis saldırısından DTP milletvekilleri ve yöneticileri de payını aldı.

Ağrı kolluk güçleri tarafından abluka altına alınırken, kentin caddelerinde "Herşey vatan için" yürüyüşü gerçekleştirildi. Onlarca kişinin yaralandığı, 100'e yakın kişinin de gözaltına alındığı saldırılara Ağrı Valisi de arka çıktı.

Ağrı'ya destek için çevre illerden gelen DTP'liler, 2 Nisan günü seçim bürosu önünden kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşte Van Belediye Başkanlığı'na seçilen DTP'li Bekir Kaya da yer aldı.

DTP'liler çevik kuvvetin tazyikli su ve biber gazlı saldırısına maruz kaldı. Gösterilere DTP İğdir Milletvekili Pervin Buldan ve Van Milletvekili Özdal Üçer de katıldı. Polis saldırısının ardından açıklama yapan DTP Milletvekili Pervin Buldan, *"Bu halk kendi iradesini ortaya koydu Murat Öztürk'ü seçti, ama güvenlik güçleri ve AKP hükümeti buna müdahale etti, buna engel oldu. Biz, bir kez daha ifade ediyoruz, bu ilde AKP belediye başkanı seçilen insan belediye başkanlığı yapmayacaktır. Bu halk o insana belediye başkanlığı yaptırmayacaktır. Bu ilin belediye başkanı Murat Öztürk'tür bu iyi biline"* diyerek, AKP'li belediye başkanını tanımayacaklarını ifade etti. Özdal Üçer ise olayların sorumlusunun Ağrı Valisi, emniyet müdürleri ve hükümet olduğunu belirtti.

Ağrı Valisi Halil İbrahim Akpınar ile görüşmek isteyen DTP milletvekilleri ise vali tarafından açık biçimde tehdit edildi. Akpınar DTP milletvekillerine, *"Siz bundan sonra göreceksiniz, bundan sonra neler yapacağız"* tehdidini savurdu.

İşçi ve emekçi hareketinden...

Taksim yürüyüşünde dayanışma...

ATV-Sabah'ta sendika hakkı için 13 Şubat'ta greve çıkan basın emekçileri, her Cumartesi gerçekleştirdikleri Taksim yürüyüşlerini 4 Nisan günü de sürdürdüler.

Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen basın emekçileri, destek veren kurum ve kişilerle birlikte Galatasaray Lisesi önüne yürüdüler. Yürüyüşe MEHA Giyim ve Sinter Metal'den işçiler de destek verdiler. "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganı yürüyüş boyunca sıkça atıldı. İstiklal Caddesi'nden geçen insanlar da alkışlarla eyleme destek verdiler. "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Grev sürüyor, dayanışma büyüyor!", "Yaşasın Meha direnişimiz!", "Yaşasın Sinter direnişimiz!", "Emeğin onuru sendikalı olmaktır!", "ATV'de, Sabah'ta sendika kazanacak!", "Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganlarının coşkuyla atıldığı yürüyüş boyunca grev gazetesinin 7. sayısının dağıtımı yapıldı.

Galatatasaray Lisesi önüne yapılan açıklamanın ardından Meha Giyim direnişçileri adına bir konuşma yapıldı. Meha Giyim işçileri eyleme, "ATV-Sabah işçisi yalnız değildir!" ve "Direne direne kazanacağız!" dövizleriyle destek verdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Plaza Eylem Platformu'ndan 1 Mayıs çağrısı

Her Çarşamba ATV-Sabah Plaza önünde gerçekleşen "Plaza Eylemleri" sürüyor. 8 Nisan günü Beşiktaş Balmumcu'daki ATV-Sabah binası önünde Plaza Eylem Platformu adına yapılan açıklamada "Krizle karşı 1 Mayıs'ta alanlara!" çağrısı yapıldı.

"Bizler kendi haklarımıza sahip çıkmak için örgütlenmediğimiz sürece, memleketin durumu günden güne daha kötüye gidecek. Patronlar TÜSİAD'larıyla, IMF'leriyle, NATO'larıyla, Obama'larıyla memleketimizin kaynaklarını emperyalist ülkelere ve şirketlere peşkeş çekmeye devam edecek. Bizler, kardeşlerimiz ve çocuklarımız daha fazla işsiz kalacak. Ve sonra ucuz kiralık asker olarak ABD'nin, AB'nin çıkarları için Afganistan'a, Irak'a, Afrika'ya ölüme gönderilecek" sözlerine yer verilen açıklamanın sonunda, patronların sorumlusu olduğu ekonomik krizin faturasını onlara ödetmek için, 1 Mayıs'a birlikte katılım çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa'da sağlık işçilerinden eylem

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde çalışan hastabakıcı, temizlikçi, bilgi işlem çalışanı taşeron sağlık işçileri, 8 Nisan günü, Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi taşeron yemekhanesinde "Nitelikli ve sağlıklı yemek hakkımız için yemek yemiyoruz!" eylemi gerçekleştirdiler.

Dev Sağlık-İş üyesi işçiler adına yapılan açıklamada şunlar söylendi:

"Aynı işyerinde eşdeğer işlerde çalışmamıza rağmen, farklı yemekhanelerde sağlıksız, niteliksiz, soğuk ortamda, tarihi geçmiş ürünlerden yapılmış yiyecekler yemek zorunda kalıyoruz. Şikayetler sonucu yeni bir firmayla anlaşılması 4 ay aradan sonra eski firmayla anlaşarak uygunsuz ve sağlıksız uygulamalara geri dönmüştür. Biz taşeron işçileri olarak, yaptığımız eşit işe karşılık eşit çalışma koşulları talep ediyoruz ve sağlıklı ortamda nitelikli yemek istiyoruz. Taşeron işçisi sağlık çalışanıdır ve

her sağlık çalışanı aynı koşullarda çalışma hakkına sahiptir."

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde, "Sağlıklı yemek istiyoruz!", "Taşeron sağlığa zararlıdır!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Meha işçileri patronu camide yakaladı

Meha işçileri hak alma mücadelelerini farklı eylemlerle sürdürüyorlar. 3 Nisan günü Meha patronu Habib Kuruahmet'in oturduğu mahalleye giden Meha işçileri burada bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler.

117 işçinin emeğini nasıl çaldığını anlatan 500 adet bildiri Kuruahmet'in evinin çevresinde oturan esnafa, kapı komşularına dağıtıldı. Ardından Cuma namazı çıkışı Kuruahmet'in evinin yakınındaki cami önüne gidilerek namazdan çıkanlara dağıtım yapıldı. Konuşmalar eşliğinde yapılan dağıtımda Habib Kuruahmet'in emek hırsızlığı vurgulandı.

Cami çıkışı Meha işçilerini fark eden Kuruahmet, cami dışına çıkmaya cesaret edemedi. Hemen telefonuna sarılarak bir yerleri aramaya başlayan Kuruahmet, işçilerin kendisini teşhir etmesi üzerine caminin üst katına çıktı.

Yapılan teşhir konuşmalarının ardından Meha işçileri toplu olarak cami önünden ayrıldılar.

Kızıl Bayrak / GOP

Asil Çelik'te eylem

Asil Çelik işçileri grevlerinin 67. günü olan 8 Nisan'da fabrika önünde eylemdeydiler. Sabah fabrika önünde toplanan işçiler adına açıklama yapan Birleşik Metal-İş Bursa Şube Sekreteri Erol Bektaş, Asil Çelik patronunun, 2828 sayılı Grev ve Lokavt kararlarına rağmen yatırımları arttırarak taşeron işçi çalıştırdığını vurguladı.

"Bu kavgalı bir mücadele olacak, kavgaya hazır mıyız arkadaşlar" sözlerine Asil Çelik işçileri hep bir ağızdan "Varız" cevabı verdi. "Jandarma da gelse, ne olursa olsun buna karşı duracağız. Dışarıdan gelen işçileri içeri almayacağız. Grevimizin başarısı için bunu yapmak zorundayız" diyen Bektaş'ın konuşmasının ardından işçiler fabrika önünde bekleyişlerini sürdürdüler.

Eyleme katılan BMİS Genel Sekreteri de işçilere

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

2 Nisan 2009 / Okmeydanı

birlik-beraberlik çağrısı yaparak, artık fiili-meşru bir mücadele vereceklerini, kazanana kadar eylemlere devam edeceklerini söyledi. Bundan sonra eylemleri büyüteceklerini, işçilerle birlikte değerlendirdikten sonra muhtemelen bir Ankara yürüyüşünün olabileceğini ifade etti. Yaklaşık 300 Asil Çelik işçisi gün boyu fabrika önünde bekleyişlerini sürdürdüler. Belirgin zaafılarına karşın grev kararlılıkla devam ediyor.

Kızıl Bayrak / Bursa

Grammer'de işten atma saldırısı!

Kriz sürecini sendikal örgütlülüğe dönük saldırılar için fırsat bilen metal patronlarının Bursa'daki son hedefi Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Türk Metal çetesinin elinden alarak örgütlendiği Grammer fabrikası olmuştur. Patron-Türk Metal ve sendika temsilcileri eliyle Birleşik Metal-İş'ten Türk Metal'e geçen fabrikada Birleşik Metal'in yeniden örgütlenme çalışmaları sürerken, BMİS temsilcisi dahil yaklaşık 50 BMİS üyesi işçi işten atıldı. Kriz gerekçesiyle yaşanan işten atmaların toplam sayısının 100'ü aşkın olduğu belirtiliyor. İşten atma saldırısından Türk Metal üyeleri de nasibini aldı.

Kriz bahanesiyle işten atma saldırısı yaşayan Grammer işçileri 7 Nisan günü fabrika önündeydiler. 100'ü aşkın işçinin atıldığı Grammer'de 20 günlük aradan sonra tekrar üretime başlandı. Sabah 07.30'da fabrika önüne gelen işçiler ve BMİS şube yöneticileri, atılan işçilerin çoğunluğunu BMİS üyesi işçilerin oluşturduğunu, patronun hem krizin faturasını işçilere ödettiğini hem de Birleşik Metal-İş'in Grammer'den

tasfiye edilerek Türk Metal'in fabrikayı ele geçirmesinin hedeflendiğini belirttiler.

Gün boyu fabrika önünde bekleyen işçiler, Cuma günü Almanya'dan gelecek olan Grammer Genel Müdürü, Bursa Grammer Patronu, İG Metal temsilcileri ve BMİS yöneticilerinin yapacakları görüşmenin sonucuna göre durumu değerlendireceklerini ifade ettiler. İçeride az sayıda BMİS üyesi işçinin kaldığı bildirildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sarı otobüs şoförlerinin direnişi 310. gününde!

TÜMTİS'e üye oldukları için işten atılan sarı otobüs şoförlerinin her pazartesi devam eden eylemleri iki haftadır yapılmıyor. Geçen hafta seçimlerin hemen ardına gelmesi nedeniyle yapılamayan eylem bu hafta da Büyükşehir ile yapılacak görüşme nedeniyle iptal edildi.

29 Mart seçimlerinde AKP'den Bursa Büyükşehir Belediye Başkanı seçilen Recep Altepe ile görüşen sendika yetkilileri yaptıkları açıklamada, Recep Altepe'nin yeni seçilmesi nedeniyle konuyu tam olarak bilmediğini, konuyla ilgili bilgi edindikten sonra görüşmek istediğini belirttiler. Görüşmelerden bir sonuç çıkmaması durumunda eylemlerin devam edeceği bildirildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Toros Tarım'da grev başladı

Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikası Mersin ve Adana şubelerinin örgütlü olduğu Toros Tarım işletmelerinde 7 Nisan günü grev uygulaması başladı.

Mersin ve Ceyhan gübre fabrikalarında çalışan Petrol-İş üyeleri, 15 Aralık 2008 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde uzlaşma sağlanamaması üzerine greve çıktılar.

Petrol-İş Adana Şubesi'nin örgütlü olduğu Ceyhan gübre fabrikasında 122, Mersin şubesinin örgütlü olduğu Mersin gübre fabrikasında ise 138 sendika üyesi işçi greve çıktı.

Krizi bahane ederek ücret ve sosyal haklarda iki yıl için hiçbir artış yapmama dayatmasında bulunan Toros Tarım patronu, kapsam dışı çalışan sayısını artırarak sendikal örgütlenmeyi tasfiye etmeye çalışıyor.

Mersin'deki Toros Tarım işletmesi önünde açıklama yapan Petrol-İş Sendikası Mersin Şube Başkanı Adil Aleybeyoğlu, grevi amaç olarak görmediklerini ancak ekonomik krizin faturasının kendilerine çıkartılmasını da kabul etmeyeceklerini belirtti. Greve çıkılmasının asıl sorumlusunun Toros patronu olduğunu vurguladı.

Petrol-İş Adana Şube Başkanı Ahmet Kabaca da Ceyhan'daki işletme önünde greve ilişkin açıklamada bulundu.

Halil Tekstil'de hak gaspı

Ümraniye'de İhlamurkuyu Mahallesi'nde kurulu bulunan Halil Tekstil işyerinde çalışan işçilerin iki gün boyunca sürdürdükleri işyerini terketmeme eylemi 7 Nisan akşamı sona erdi.

İki gündür fabrikalarını terk etmeyen işçiler 7 Nisan akşam saatlerinde yapılan pazarlıklar sonucunda makinelerin fabrikadan çıkarılmasına izin verdiler.

Son 9 aydır ücretlerini gecikmeli olarak alan, son

aylarda ise mesailerini ve maaşlarını alamayan işçilerin hiçbir hakkını vermeden ortadan kaybolan patronun davranışına karşı işyerlerini terk etmeyen işçiler, kararlı duruşlarını makineleri taşımak için fabrikaya gelen icra memuru ve polisler gösterdiler. "İyi niyetli" rolünü oynamaya çalışan polisler, işçilerin haklı mücadelesinin yanına gelen devrimcileri de safdışı bırakmak için ellerinden geleni yaptılar.

Makineleri almaya gelen haciz avukatları ile anlaşma yapan işçiler, tutanaklara işçi alacaklarının da geçirilmesi sözünü alınca eylemlerine son verdiler.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Türk-İş üyeleri: "Mücadeleye devam!"

Türk-İş'e bağlı sendikalardan TGS, TÜMTİS, Tez Koop-İş 1 ve 2 No'lu, Yol-İş 3 No'lu, Petrol-İş ve Harb-İş 1 No'lu Ankara şubeleri tarafından Kamu Toplu İş Sözleşmeleri'yle ilgili olarak 2 Nisan günü Sakarya Meydanı'nda kitlesel bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamaya işçilerin Türk-İş bürokratlarına duyduğu öfke damgasını vurdu. Eylemi örgütleyen sendikalar adına konuşma yapan Türk-İş sözcüsü, toplu sözleşme döneminde Türk-İş'in takındığı uzlaşmacı ve pasif tutumu eleştirdi. SSGSS sürecinde yaşananları hatırlatarak, "Binlerce işçi yasaya karşı sokaklara dökülürken Türk-İş kitlenin taleplerini hiçe saymıştır" dedi.

Konuşma işçiler tarafından "İşçiler burada Türk-İş neredel!", "Kahrolsun işçi düşmanları!" sloganlarıyla yanıtlandı. Konuşmanın devamında, "Sözleşmeler tıkanı. Biz Türk-İş'in içindeki mücadeleciler sendikalar olarak, taleplerimizi elde edinceye kadar mücadele edeceğiz" denildi.

Basın açıklaması taleplerin okunmasıyla son buldu. Eylemde "Genel grev genel direniş!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları coşkuyla atıldı. Ayrıca grevde olan ATV-Sabah çalışanlarına da "Turkuvaz işçisi yalnız değildir!" sloganları ve alkışlarla destek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

1 Nisan 2009 / Mersin

gönderildi.

Eyleme pek çok demokratik kurum ve sendika temsilcisi katılarak destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

AKAN-SEL patronundan provokasyon girişimi

Patron tarafından, Mersin Limanı'nda direnişte olan Akan-Sel Nakliyat işçilerine yönelik provokasyon girişiminde bulunuldu. 1 Nisan günü Liman A Kapısı önündeki direniş yerine gelen ve Akan-Sel ile hiçbir ilgisi bulunmayan bir şahıs, liman işçilerini tehdit ederek "Akan-Sel ile uğraşan beni karşısında bulur" dedi, dahası TÜMTİS üyelerine silah çekti. Direniş yerine gelen Akan-Sel Nakliyat patronu ve bir grup Akan-Sel personeli de provokasyona devam etti.

Savcılığa suç duyurusunda bulunan TÜMTİS, 3 Nisan günü Mersin Limanı A Kapısı önünde bir basın açıklaması yaparak olayı protesto etti. Basın açıklamasına "Mersin Emek ve Demokrasi Platformu" bileşeni sendikalar, liman işçilerinin eş ve çocukları da katılarak destek verdiler.

İçerde çalışan işçilerin de Liman A Kapısına gelerek katıldıkları basın açıklamasında ilk konuşmayı TÜMTİS Genel Sekreteri Gürel Yılmaz yaptı, "provokasyonlarla mücadelemizi bölmeye engellemeye çalışıyor, başarılı olamayacaklar" dedi.

"Mersin Emek ve Demokrasi Platformu" adına yapılan konuşmada, işçilerin mücadelesini provokasyonlarla boğmaya çalışanların karşılarında Mersin halkını göreceği söylendi.

Eylemde "Baskılar bizi yıldıramaz!", "Direne direne kazanacağız!", "İş-ekmek yoksa barış da yok!", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "Limana sendika girecek başka yolu yok!" sloganları atıldı.

Edirne Giyim'de grev!

Edirne'de kurulu bulunan ve Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası'nda örgütlü olan Edirne Giyim Sanayi'inde

2 Nisan günü grev başladı.

İki yıl önce Birlik Konfeksiyon isimli taşeron bir şirket kuran Edirne Giyim patronu, aradan geçen sürede fabrikada çalışan 500 işçiden 200'ünü taşeron şirkete aktararak, sendikal örgütlenme karşıtı saldırılarını arttırdı. Devam eden TİS süreciyle birlikte sendika üyesi işçileri TEKSİF'ten istifaya zorlayan Edirne Giyim Sanayi patronu, TİS görüşmelerinde %4 ücret zammının yanısıra taşeron şirkette çalışan işçilerin TİS kapsamına alınmasına talep eden TEKSİF'e olumsuz yanıt verdi.

16 Mart 2009 günü Edirne 3. Noteri önünde ve fabrikanın kapısında basın açıklamaları yapan Edirne Giyim Sanayi işçileri, 2 Nisan 2009 sabahı ise grevi başlattılar. TEKSİF yöneticileri, Edirne Giyim Sanayi işçileri ve destek için fabrika önüne gelen kurumların temsilcileri kısa bir yürüyüşün ardından "Bu işyerinde grev vardır" pankartını fabrikaya astılar.

Sosyalist Parti, TKP, KESK, Ekim Gençliği, Genç Sen'in destek verdiği basın açıklamasının ardından grev nöbeti tutulmaya başlandı.

Kızıl Bayrak / Edirne

Sağlıkçılar şiddete karşı yürüdü

Son dönemde hekimlere yönelik şiddet olayları hız kazandı. İstanbul Tabip Odası ve Sağlık Emekçileri Sendikası Şişli Şubesi, 2 Nisan günü, Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yaşanan şiddet olayına ilişkin eylem yaptı. Bir doktorun hasta yakınları tarafından kafasına sanldalye vurularak yaralanması, acil servis önünden hastane ana kapısına kadar gerçekleştirilen yürüyüşle protesto edildi.

"Sağlıkçı dövülür müdür Mehmet bakar!", "Hedef olmak istemiyoruz!", "Sağlık haktır satılamaz!" sloganları ile yürüyen sağlık emekçileri burada ortak basın açıklaması gerçekleştirdiler. "Şiddete ve baskıya hayır! Güvenli ortamlarda güvenceli çalışmak istiyoruz!" pankartının açıldığı eylemde, saldırının 2009 başından bugüne kadar İstanbul Tabip Odası'na bildirilen 7. şiddet olayı olduğu bilgisi verildi. Açıklama şu sözlerle son buldu:

"Hasta ile hekimi karşı karşıya getiren, halkın sağlık hizmetine ulaşmasını engelleyen, ihtiyacın değil, paran kadar sağlık anlayışını egemen kılan Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın hemen durdurulmasını, 'Herkes eşit, ücretsiz, ulaşılabilir sağlık' anlayışının sağlık ortamına egemen kılınmasını buradan bir kez daha talep ediyoruz."

Eyleme, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Dişhekimleri Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, Dev-Sağlık İş, SES İstanbul Şubeleri ile hasta ve hasta yakınları da destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Hilton işçisi köle değildir!"

Hilton Otelleri'nde örgütlü DİSK'e bağlı OLEYİS ile yaklaşık 5 aydır süren toplu sözleşme görüşmelerinde yaşanan uyuşmazlık nedeniyle Hilton'da grev kararı asıldı.

Ankara Hilton Oteli'nde gerçekleştirilen grev kararı asma eyleminde, kazanılmış haklardan ödün verilmeyeceği söylendi. OLEYİS üyelerine seslenen OLEYİS Genel Başkanı, ekonomik krizi gerekçe göstererek kazanılmış haklara saldıran Hilton Oteli yönetiminin görüşmelerde tıkanmaya neden olduğunu belirtti.

Otel önünde toplanarak "Hilton işçisi köle değildir!" sloganını atan otel çalışanları, patronun kapsam dışı personel sayısının azaltılmasını istemediğini ifade ettiler. TİS görüşmeleri 280 otel çalışanını kapsarken, sayıları 77 olan kapsam dışı çalışanın 19'a inmesini istediklerini belirttiler.

Önerilen zammın Hilton işçisinin ücretinin bir kısmını patrona bağışlaması talebiyle eş anlamlı olduğunu söyleyen OLEYİS Genel Başkanı, Hilton

yönetiminin dayatmacı tutumundan vazgeçmesini istedi.

BİTDER kuruluş toplantısı yapıldı

IBM ve Plaza eylemleriyle gündeme gelen beyaz yakalılardaki örgütlenme arayışının bir parçası olarak, internet üzerinden 500 kişinin imzasıyla desteklediği Bilgi ve İletişim Emekçileri Derneği (BİTDER) kuruluş toplantısı 5 Nisan tarihinde Şişli'deki DİSK Genel Merkez binasında gerçekleştirildi.

Yaklaşık iki saat süren toplantıya ağırlıklı olarak bilişim sektöründen olmak üzere, birçok meslektan katılım oldu. Toplantı katılımcıların kendini tanıtmalarıyla başladı. Ardından derneğin kuruluş amacı

ve kuruluş sürecine dair kısa bir bilgilendirme yapıldı.

Yaklaşık dört aydır ağırlıklı olarak sanal ortamdan yürütülen dernek kuruluş tartışmaları sonucunda kaba hatlarıyla şekillenen tüzüğü, "üye olma hakkı ve yönetim kurulunda yer alma hakkı" ile ilintili bazı maddelerine dair ek tartışmalar yapıldı. Tartışmaların ardından tüzük oylamaya sunuldu, kabul edilerek imzaya açıldı.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları olarak katıldığımız kuruluş toplantısında "Beyaz yakalılarda örgütlenme arayışı" başlıklı bildirileri dağıttık.

Toplumcu Mühendis Mimar ve Şehir Plancıları

SGK çalışanlarından uyarı!

1 Mayıs 2008 / Şişli Ağos önü

Büro Emekçileri Sendikası (BES) İstanbul Şubeleri, Türk-Büro Sen İstanbul 3 No'lu Şube ve Tez-Koop İş 2 No'lu Şube, 6 Nisan günü SGK İstanbul İl Müdürlüğü önünde gerçekleştirdiği ortak basın açıklaması ile taleplerini duyurdu, SGK emekçilerini mücadeleyi yükseltmeye çağırdı.

"SGK çalışanları" pankartının taşındığı eylemde basın açıklamasını BES 2 No'lu Şube Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Taşkiran gerçekleştirdi. Fındıklı Sağlık Sosyal Güvenlik Merkezi'nin Sirkeci'de bulunan BAĞ-KUR arşiv binasına taşınmasının planlandığını belirterek, adı geçen binanın çalışma koşullarına uygun olmadığına, taşınma ve hizmet sunumları sırasında personel ile toplumun ulaşım ve nakil işlerinde sıkıntılar yaşanacağına da dikkat çeken Taşkiran, binanın fiziki koşullarına da değinerek özürlü hak sahiplerinin hizmet alamayacağını belirtti. Çalışanlar açısından taşınma ve nakil işlerinin SGK İstanbul İl Müdürlüğü'nün keyfi uygulamalarına bırakıldığını

belirterek, taşınma sırasında Fındıklı SGM personelinin üç hatta

dört farklı birimde görevlendirilmesinin düşünüldüğünü söyledi. Bu plansızlık ve keyfi uygulamaların Üsküdar Doğancılar Sağlık SGM ile Kadıköy SGM için de geçerli olduğunu söyleyen Taşkiran, taleplerini şöyle sıraladı:

- * Keyfi uygulamalara derhal son verilmelidir,
- * Başta Fındıklı Sağlık SGM olmak üzere Sosyal Güvenlik Merkezleri bir bütün olarak sürekli hizmet verebilecek uygun yerlere taşınmalıdır,
- * Kendi isteği olmadan hiçbir çalışanımız başka birim ya da müdürlükte görevlendirilmemelidir,
- * Yeniden yapılandırma uygulamaları deneme yanılma yöntemiyle değil, çağın koşullarına uygun, insan sağlığına zarar vermeyecek şekilde, teknoloji kullanılarak bilimsel ve planlı bir şekilde yapılmalıdır,
- * Yapılandırma sürecinde çalışanların temsilcileri olan sendikaların ve ilgili sivil toplum örgütlerinin de fikir ve düşünceleri değerlendirilmelidir

Taşkiran, bu taleplerinin dikkate alınmaması durumunda, sivil toplum kuruluşlarını da içine katan eylemlik sürecine başlayacaklarını duyurdu.

Yaklaşık 60 kişinin katıldığı eylemde, "Sosyal güvenlik haktır satılamaz!", "Sağlık haktır satılamaz!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kapitalizmin krizine karşı toplantı ve eylem...

“Kapitalizmin krizine karşı örgütlenmeye, sokağa, eyleme, direnişe!”

İzmir BDSP, krize karşı işçi ve emekçileri örgütlenmeye, mücadeleye, eyleme ve direnişe çağırmaya devam ediyor.

Seçimlerin ardından düzen partilerini, kapitalizmi ve onun krizini teşhir etmeye, işçi ve emekçilerin krize karşı tepkilerini açığa çıkaracak zeminler örgütlemeye çalışan Çiğli BDSP, 5 Nisan günü bir toplantı gerçekleştirdi. Yaklaşmakta olan 1 Mayıs’ın da temel gündemlerden birisi olduğu toplantıda seçimlerden önce de krize karşı mücadelenin örgütlenmeye çalışıldığı ifade edildi. BDSP’nin seçim sürecinde politik platformunun düzene karşı devrimi, kapitalizme karşı sosyalizmi, kapitalizmin krizine karşı örgütlü mücadeleyi anlatmak olduğu dile getirildi. Krizin sonuçlarına değinilerek, saldırıların her geçen gün daha da ağırlaştığı, işsizliğin arttığı vurgulandı. 1 Mayıs’ta alanlarda olmanın önemine değinildi.

Bu doğrultuda hem emekçi semtlerine hem de organizeye yönelik çalışmaların sürdürülmesi gerektiği ifade edildi. Başta seçim bürosunun bulunduğu Güzeltepe’de olmak üzere emekçi semtlerinde krize karşı mücadelenin taleplerini öne çıkarmak, emekçilerin tepkisini eylemli bir kanala akıtmak için değişik araç, yol ve yöntemlerin bir arada kullanılması gerektiği söylendi. Bu araçlardan biri olarak krizin işleneceği bir emekçi halk şenliği yapılması kararı alındı. Bir semte yönelik bir şenlik komitesi oluşturuldu.

Krizin sonuçlarının doğrudan yansıdığı Çiğli Organize Sanayi’ye seslenmek, krize karşı tepkileri açığa çıkarabilmek için özel sayılar, bildiriler, bültenler, işçi toplantıları vb. araçlarla sürece müdahale edilmesi gerektiği dile getirildi. Organizeye sistematik olarak seslenecek bir ekip oluşturulması kararı aldı. Bu ekip çalışmalarını 1 Mayıs komitesi adı altında sürdürecektir.

Toplantının ardından sürece dair canlı tartışmalar yapıldı. Ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu’nun “*Seçim aldatmacı bitti, kapitalizmin krizi sürüyor! Kapitalizmin krizine karşı örgütlenmeye, sokağa, eyleme, direnişe!*” başlıklı basın açıklamasına topluca gidildi.

Çiğli Belediyesi önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında, aynı şiarlı pankart açıldı. Açıklamada, bir seçim aldatmacasının daha bittiği ancak krizin devam ettiği ifade edildi. Sağlığın paralı ve pahalı hale getirilmesinden, iş güvencesiz çalışmadan, düşük ücret dayatmasından, paralı eğitimden, esnek çalışmadan, taşeronlaştırmadan söz edildi.

Kapitalistlerin krizi yönetme başarısının arkasında örgütlü olmaları gerçeği olduğu dile getirildi. Sömürülen milyonların ise örgütsüz ve dağınık olduğu için köleliğe mahkum edildiği ifade edildi. Meha Tekstil’de, Sinter’de, Gürsaş’ta, Tezcan Galvaniz’de direnen işçilerin izlenmesi gereken yolu gösterdiği ifade edildi.

Açıklama şu sözlerle son buldu: “*İşçi ve emekçilerin kan bedeli mücadelelerle kazandığı 1 Mayıs yaklaşırken Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak seçim sürecinde ve öncesinde olduğu gibi bugün de işçi ve emekçileri, kadınları, gençleri, Kürt halkını kapitalist düzenden hesap sormaya, kapitalizmin krizine karşı fabrikasında, mahallesinde, işyerinde, okulunda örgütlenmeye, krize karşı taban örgütlülükleri oluşturmaya ve mücadeleyi yükseltmeye*

çağırıyoruz.”

Taleplerin okunmasıyla sona eren eylemde, “Krizin faturası kapitalistlere!”, “Krize karşı sokağa, eyleme, direnişe!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Krize karşı

genel grev, genel direniş!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kot taşlama için gecikmiş genelge!

Kotları beyazlatırken hayatları kararan kot taşlama işçilerinin ölümcül silikozis hastalığının pençesinde birer birer ölüme yollanmasına, şimdiye kadar 40 işçinin ölümüne yol açan insanlık dışı çalışma koşullarına karşı gözünü kapayan Sağlık Bakanlığı nihayet bir adım attı.

Sağlık Bakanlığı, yayımladığı genelgeyle, ölümle sonuçlanan bir akciğer hastalığı olan silikozise yol açtığı gerekçesiyle her türlü kot giysi ve kumaşlara uygulanan püskürtme işleminde kum, silis tozu veya silika kristalleri içeren herhangi bir madde kullanılmasını yasakladı.

“Kot taşlama, kot kumlama, kotu kumla yıkama veya rodeoculuk” olarak da adlandırılan işlemin, “beyazlamış, eskitilmiş görünüm vermek için giysilerin yüzeyine kuru hava kompresörleri ile kum (silis veya kuvars tozu) püskürtme işlemi” olduğu ifade edilen bakanlık açıklamasında, ne amaçla yapılırsa yapılsın püskürtme işlemi sırasında yüksek hızla çarptırılan kumun serbest silika içeriğinde artış olduğu ve solunan havada daha uzun süre kaldığının bilindiği ifade edildi. Pek çok Avrupa ülkesinde ve Amerika Birleşik Devletleri’nde kot taşlamanın yasaklandığı belirtildi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik’in “kot taşlama atölyelerinde çalışan işçilerin durumu”na ilişkin verdiği ibretlik cevaplar hala hafızalardayken, Sağlık Bakanlığı’nın yayımladığı genelge, kot taşlama işinde çalıştığı için silikozis hastalığının pençesinde ölümü bekleyen işçilerin yürüttüğü mücadelenin bir sonucu olarak gelişti.

Çeşitli kurumlar tarafından dile getirilen sorunlar özellikle son dönemde duyarlı kamuoyunun da gündemine girerek büyük bir tepkiye konu oldu. Kot taşlama işçilerinin çeşitli merkezlerde gerçekleştirdikleri eylemler de büyük kot tekellerinin kar hırsı sonucu yol açtığı işçi ölümlerine dikkat çekilmesini sağladı.

Ancak bir gerçek var ki, Sağlık Bakanlığı’nın yayımladığı genelge kapitalizmin söndürdüğü hayatları geri getirmeyeceği gibi, silikozis hastalığının pençesinde ölümü bekleyen diğer işçilerin ölümünü de engelleyemeyecek.

Kriz ve 1 Mayıs faaliyetlerinden...

Buca’da 1 Mayıs hazırlıkları!

Buca’da yürütülen devrimci seçim çalışmasının ardından 1 Mayıs çalışmalarına yoğunlaştık. 5 Nisan günü Çamlıkule’de bir toplantı gerçekleştirdik.

20 Mart günü seçim bürosunda mahalle emekçileri ile bir toplantı yapmış ve seçimlerim çözüm olmadığını, 30 Mart sabahı yaşamamızda hiçbir şeyin değişmeyeceğini, işsizliğin, yoksulluğun, işten atmaların hızlanarak devam edeceğini belirterek, tüm bu saldırılara karşı bir araya gelerek, birlik ve komiteler oluşturarak örgütlenmek gerektiğini vurgulamıştık.

5 Nisan günü yaptığımız toplantıda ise, Çamlıkule işçi ve emekçileri ile mahallede güçlü bir 1 Mayıs etkinliği yapmak ve 1 Mayıs alanına da kendi taleplerimiz ile, krizin faturasını ödememek için etkin bir katılım sağlamak için çalışmaların başlatılması kararlaştırıldı. Bu amaçla 25 Nisan günü mahallede 1 Mayıs şenliği yapılması planlandı. Yapılacak etkinliğin güçlü geçmesini, mahalledeki işçi ve emekçilerin katılımını sağlamak için mahalleden emekçilerin de yer aldığı bir etkinlik komitesi seçildi.

Yapılan somut planlamalarla birlikte 1 Mayıs ve etkinlik çalışmalarını bölgede seçim sürecinde yakalanan güç ve olanaklarla başlatmış olduk.

Buca BDSP

Kocaeli’de bildiri dağıtımı...

Krizin faturasını ağır ödeyen kentlerin başında gelen Kocaeli’de, kapitalizmin seçim oyununu teşhir eden ve kapitalist krize karşı mücadeleye çağırان bildirilerimizi işçi ve emekçilere ulaştırdık.

“Seçim aldatmacası bitti kapitalizmin krizi sürüyor!” şiarlı BDSP bildirilerini Derince Öğretmenler Mahallesi’nde dağıttık. Yaklaşık iki saat süren bildiri dağıtımı sırasında kahvelerdeki emekçilerle düzenin seçim oyununu ve kapitalizmin krizini teşhir eden sohbetler gerçekleştirdik. Ayrıca, kapitalizmin krizini ve işçilere krizin yansımalarını teşhir eden, “İşten atmalar yasaklansın!”, “Ücretsiz izinler yasaklansın!”, “Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!” şiarlı BDSP imzalı yazılamalar yaptık.

1 Mayıs ve krize karşı faaliyetlerimiz Kocaeli’nin emekçi semtlerinde devam edecek...

Kocaeli’den sınıf devrimcileri

Kurtiş işçilerinden açıklama:

“Direne direne kazanacağız!”

Bizler Topkapı bölgesinde faaliyet gösteren Kurtiş Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.’nde çalışmakta olan işçileriz. Daha doğrusu işçilerdik. Çünkü patronumuz haklarımızı aradığımız için bizleri hukuksuz bir biçimde işten çıkarttı.

Ağustos ayından itibaren maaşlarımızı düzenli alamadık. Kasım ayından itibaren de ellışer-yüzer liralık harçlıklarla geçiştirildik. Böyle bir tablo karşısında da birçoğumuz ev sahiplerine, çevremize, kredi kartlarına, bankalara borçlandık. Durumumuzu anlatarak hakkımız olan ücretlerimizi istediğimizde ise bizlerden sürekli olarak beklememiz istendi. Bir sonraki Cuma’nın, Pazartesi’nin bir türlü sonu gelmedi. Bizler de Topkapı İşçi Derneği’ne başvurarak sorunlarımızı anlattık. Dernekdeki arkadaşlarımızın yönlendirmesiyle, 4857 sayılı İş Kanunu’nun 34. maddesiyle bizlere verdiği hakkı kullanarak bireysel olarak iş görme borcumuzu yerine getirmedi. 9 Şubat Pazartesi günü direnişe geçtik. Maaşlarımızın ve vergi iade paralarımızın ödenmesi, ayrıca bundan sonraki dönemde maaşların gününde ve eksiksiz ödenmesi talebiyle iş kanunun 34. maddesinde belirtildiği biçimde çalışmadık.

Patron, direnişin hemen başlangıcında dış göstermeye başladı. “Yaptığınız yasa dışı, hemen iş başı yapmazsanız tutanak tutacağız” gibi tehditlerle direnişi kırmaya çalıştı. Buna karşılık bizler çalışmamanın yasal hakkımız olduğunu, talepler yerine getirilene kadar direnişe devam edileceğimizi belirttik. Bizlerin kararlı duruşu sonrasında direnişin 2. gününde taleplerimiz kabul edildi ve alacaklarımızın bir kısmı peşin olarak aldık, bir kısmı da ödeme planına bağlandı ve bizler de yeniden işimizin başına geçtik.

Ancak aradan geçen süre içerisinde ne bizlere vaat edilen ödeme planı yerine getirildi ne de ücretlerimiz düzenli olarak ödendi. Patron yine sadaka misali harçlıklarla bizleri geçiştirmeye çalıştı. Matbaanın batmak üzere olduğunu, şirketin yönetiminin kayyuma devredildiğini söyleyerek kayyum avukatıyla görüşmemizi istedi. Bizlerle görüşen ve kendini kayyum avukatı olarak tanıtan kişi ise, bize ne kartını ne de ona ulaşabileceğimiz bir adres gösterdi. Sordüğümüzda ise kaçamak cevaplarla bizleri atlatmaya çalıştı.

Bizler de yine 34. maddeye dayanarak 30 Nisan Pazartesi günü direnişe geçtik.

Bizlerin çalışmaması üzerine patron da tehditler savurmaya başladı. “Çalışmayan çıkar gider”, “alacaklarını isteyen dava açsın” gibi sözlerle bizleri yıldırmaya çalıştı. Ancak bizler haklı olduğumuzun bilinciyle geri adım atmadık ve direnişimizi sürdürdük. Bunun ardından patron bizlerin sağladığı birliği bozmaya çalışarak, aramızdan 6 arkadaşımızı işten çıkardığını söyledi. Gerekçe olarak da çalışılmamasını gösterdi. Bizler de kullandığımızın yasal bir hak olduğunu ve buna dayanarak bizleri işten çıkarmayacağını söyledik. İşten çıkarmayı kabul etmedik.

Ertesi sabah işyerine geldiğimizde ise patron, matbaayı kapatacağını söyleyerek hepimizin işten çıkarıldığını söyledi ve bizleri matbaaya almadı. Bizler de noter çağırarak bu hukuksuz durumu tespit ettirdik. Noterin gitmesinin ardından patron, başka bir firmada çalışan bir işçiyi içeri alarak çalıştırdı. Hatta patron, “matbaayı kapatıyorum” lafını daha birkaç saat geçmeden kendi yalanladı ve iş görüşmesine yeni işçiler gelmeye başladı.

Buradan tekrar ediyoruz: Kurtiş patronu açık bir işçi düşmanlığı yapıyor ve suç işliyor.

İş kanununda belirtilenin aksine, bizlerin alacaklarımız yüzünden yerine getirmedığımız işleri başkalarına yaptırıyor ve yerimize işçi çalıştırıyor.

Ancak bu haksızlık Kurtiş patronunun yanına kalmayacaktır. Haklarımızı ve alacaklarımızı sonuna kadar arayacağız ve yasal süreci de başlatacağız.

Bizler birlikteliğimizi sağladık ve bunu sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız. İçerideki son kuruluşumuzu alana kadar nefesimiz Kurtiş patronunun ensesindedir.

Buradan, bizlerle benzer sorunlar yaşayan işçi arkadaşlarımıza sesleniyoruz. Sessiz kalmayın ve haklarınızı sonuna kadar arayın. Haksızlığa boyun eğmeyin!

Direne direne kazanacağız!

Kurtiş İşçileri

Kurtiş patronunun oyunları sürüyor!

1 Nisan’dan bu yana İstanbul Topkapı’daki işyerleri önünde bekleyen Kurtiş işçileri mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyor. İşyeri önündeki bekleyişlerini sürdüren işçiler yasal sürecin başlaması için de ilk adımlarını attılar. Çevre işyerlerinde çalışan işçilerin sunduğu destekle moral kazanan işçiler, patronun saldırılarını ise kararlılıkla karşılıyorlar.

Kurtiş patronu işçilere yönelttiği tehditlerden bir sonuç alamayınca bazı işçileri evlerinden arayarak işbirliği teklif etti. “Benim sorunum sizinle değil gelin işbaşı yapın” diyerek birliği bozmaya çalışan Kurtiş patronuna Kurtiş işçilerinin yanıtı ise kararlı direnişleri oldu.

3 Nisan günü Kurtiş işçileri işyeri önündeki bekleyişlerini sürdürürken, patron avukatı eşliğinde işyerine gelen polisler işçiler hakkında suç duyurusu olduğunu ve karakolda ifade vermeleri gerektiğini söylediler. Bunun üzerine işçiler avukatlarıyla birlikte karakola giderek ifadelerini verdiler. Patronun mesnetsiz iddialarını reddeden işçiler, “yasadışı örgütlenme” ve “gasp”la suçlanıyorlardı.

İfade işlemlerinin tamamlanmasının ardından işçiler alkışlarla direniş alanına döndüler.

Matbaanın girişine pankartın tekrar asılmasının ardından çevredeki işçilere durum izah edilerek patronun yalanları teşhir edildi.

4 Nisan günü Kurtiş patronu bir provokasyon girişiminde bulundu. Direniş alanına gelen bir kişi işçilerin fotoğraflarını çekmeye başladı. Kim olduğu sorulduğunda kendini sivil polis olarak tanıtan kişiden kimliğini göstermesi istenince, kendini “gazeteci” olarak tanıttı. İşçilerin kimlik görme ısrarı sürünce de çareyi kaçmakta buldu. Çektiği fotoğrafların silinmesini isteyen işçilerin yaşadığı tartışmaya matbaa çalışanı patron yandaşları da karıştılar ve “gazeteci” olduğunu iddia eden şahsı önce yan matbaaya soktular, ardından da matbaanın arabasıyla kaçırdılar.

Fotoğrafçı olduğunu iddia eden şahsın kaçırılmasının ardından “bir gazetecinin darp edildiği” ihbarı üzerine polis ekibi matbaa önüne geldi. Çevredekilerle birlikte işin aslının anlatılması üzerine polis ekibi bir süre konuştuktan sonra ayrıldı.

İşçiler direnişin sesini dışarıya taşımaya dönük eylemlerle süreci ilerletecekler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DİSK 1 Mayıs’ta Taksim’de!

1 Nisan’da toplanan DİSK Başkanlar Kurulu, ekonomik krize, 29 Mart yerel seçimlerine ve işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs’a ilişkin değerlendirmesini kamuoyuna açıkladı. Başkanlar Kurulu’nun aldığı kararların başında 1 Mayıs’ta Taksim kararlılığı geliyor.

DİSK Başkanlar Kurulu yerel seçimlere ilişkin değerlendirmesinde AKP eleştirisinde bulunarak, 29 Mart’ta “özelleştirmeye, ranta, yolsuzluğa ve partizanlığa dayalı uygulamalara, muhtaç vatandaşlara adil sosyal yardımlar götürmek ve herkesi belediye hizmetlerinden eşit yararlandırmak yerine, sadaka toplumu yaratmaya çalışan politikalara” uyarı yapıldığı belirtildi. Kürt sorununun görmezden gelinemeyeceği de, yerel seçimlerin bir uyarısı olarak sonuç bildirgesinde yerini aldı.

Ekonomik krizin her geçen gün derinleştiği ve toplumsal bir soruna dönüştüğünün de ifade edildiği bildirgede, işsizliğin, hayat pahalılığının ve sosyal hakların gaspının ulaştığı boyut ifade edildi.

“DİSK, merkezi olarak 2009 1 Mayıs’ında emek ve meslek örgütleri, siyasi partiler, kitle örgütleri ve emek dostlarıyla birlikte Taksim’de olma kararlılığındadır” denilen açıklamada, 1 Mayıs’ın tatil günü olarak yasalaşması ve 1977 katliamının aydınlatılması, sorumluların yargılanması için TBMM Araştırma Komisyonu kurulması talepleri de yer aldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İnsanca yaşayabileceğimiz onurlu bir gelecek için mücadeleye, 1 Mayıs'a!

2009 yılı 1 Mayıs'ını, ABD'de başlayan krizin bizim ülkemize de yansması sonucu yüzbinlerce işçinin işsiz kalmasıyla ve 2009 yerel seçimlerinin ardından karşıyoruz.

1 Mayıs'ın tarihçesine bakacak olursak, bugünkü çalışma koşullarının ikiyüz yıl öncesi çalışma koşullarına doğru gittiğini görebiliriz. 1800'li yıllardaki, kapitalizmin gelişmeye başladığı dönemdeki yoğun baskı, düşük ücretler ve günde 14-16 saate varan çalışma koşulları, "8 saatlik işgünü" talebinin, dünyada işçi sınıfının en temel ekonomik istemlerden biri olarak ortaya çıkmasına yol açtı.

İlk olarak 21 Nisan 1856 yılında Avustralya işçi sınıfı grev ve kutlamalarla bu talebi dile getirdi. Bu talep doğrultusundaki mücadeleyi bir işçi bayramı ile bütünleştirmek düşüncesini ilk ortaya atan da yine Avustralya işçi sınıfı oldu. 1866 yılında Amerikan işçileri Baltimore'de toplandıkları kongrede, günlük çalışmanın 8 saatle sınırlandırılmasının yasaya bağlanması konusunda bir kongre kararı aldılar. Ancak işçilerin bu talebi reddedildi. Bu saatten sonra 8 saatlik iş saati Amerikan işçi sınıfının ortak talebi oldu. 1884 yılında Chicago'da toplanan Amerikan İşçi Federasyonu ve Uluslararası İşçiler Birliği "8 saatlik işgünü"nü burjuvaziye kabul ettirmek için, 1 Mayıs 1886'da, genel grev, miting ve gösteri yapma kararı aldı. Amerikan burjuvazisi bu karara karşı yoğun bir saldırıya geçti.

1 Mayıs 1886 günü hemen tüm sanayi merkezlerinde; Newyork, Philadephia, Chicago, Louiseville ve Baltimore'de 200 bini aşkın işçi genel greve gitti. Chicago'da 80 binden fazla işçi yürüyüşe geçti. Mitingte 8 saatlik işgününe ait konuşmalar ve vurgular yapıldı.

Genel grevin ve eylemlerin daha da yaygınlaşmasından korkan burjuvazi, silahlı resmi güçlerinin yanısıra ajan-provokatörlerle saldırıya geçti. 3 Mayıs günü Mc Cormic fabrikasının önünde toplanan işçiler greve katılmayan diğer işçilere çağrı yaparken, işçilerin üzerine ateş açıldı ve bir işçi öldürüldü. İşçiler bu kanlı saldırıyı protesto etmek için miting kararı aldılar. 4 Mayıs günü güçlü bir gösteri düzenlendi. Mitingin bitmesine yakın, sayıları birkaç yüzü bulan polis miting alanına girdi. Hemen ardından, nereden geldiği belli olmayan bir bomba polislerin bulunduğu yere düştü ve miting yeri tam bir savaş alanına döndü. İşçiler kurşun yağmuruna tutuldular. 4 işçi, 7 polis öldü ve pek çok işçi de yaralandı. 8 işçi önderi sendikacı ve yüzlerce işçi tutuklandı. 1,5 yıllık göstermelik bir yargılama sonucunda işçi önderlerinden dördü; August Spies, Albert Parsons, George Engel ve Adolph Fisher idama mahkum edildiler.

Üç yıl sonra, 1889 yılında Paris'te toplanan 2. Enternasyonal'in 1. Kongresi'nde 1 Mayıs, dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele için direniş günü olarak kabul edildi.

O günden sonra 1 Mayıs tüm ülkelerde işçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü olarak alanlarda kutlanmıştır. Chicago'da olduğu gibi bazı ülkelerde de devlet 1 Mayıs'ı kana bulamak için silahlı saldırı ve ajan provokatörler yerleştirerek 1 Mayıs'ları kana bulamıştır. Onlarca işçi ölmüştür, yüzlerce işçi de yaralanmıştır.

1906 yılı 1 Mayıs'ında Fransa'da düzenlenen mitinge devletin ajan ve provokatörleri ile saldırılmış,

yüzlerce işçi yaralanmıştır. 1929 yılında da Almanya'da bir benzeri tertiplenerek polis ve provokatörler işçilere saldırmış, 33 işçi yaşamını yitirmiştir.

Bunun daha yakın tarihe ait örneği ise kendi ülkemizde yaşanmıştır. 1977 1 Mayıs'ında Türk burjuvazisi kontrgerilla eliyle büyük bir provokasyon ve katliama başvurmuş, saldırı sonucu 36 işçi ve emekçi yaşamını yitirmiş, yüzlercesi yaralanmıştır. 1989 1 Mayıs'ında Mehmet Akif Dalcı polis kurşunuyla katledilmiş, 1990 yılında Gülay Beceren polisin ateş açması sonucu yaralanarak felç kalmış, 1996 yılında yine kolluk güçlerinin ateş açması sonucu 3 işçi yaşamını yitirmiştir.

Yüzyıllardır ezen ile ezilen arasındaki mücadele devam etmektedir. İşçi sınıfının bugünkü durumu yüzyıllar öncesi çalışma koşullarına eşdeğer hale gelmiştir. 8 saatlik işgünü, sendikal haklarımız bedeller ödenerek kazanılmışken, bu haklarımız bugün tek tek elimizden geri alınmaktadır. Krizin faturası biz işçi ve emekçilere ödetilmektedir.

1 Mayıs ezen ile ezilenlerin karşı karşıya geldiği bir mücadele günüdür. Gücümüzü birleştirerek alanları doldurmamız, mücadelelerle kazanılmış haklarımıza sahip çıkmamız gerekmektedir.

Özellikle de daha çok ezilen emekçi kadınlar olarak alanlara çıkıp gücümüzü göstermeliyiz. Bugün krizin sonuçlarını en fazla kadınlar yaşamaktadır. Evinde akşam ne pişireceğini, çocuğuna ne yedireceğini en çok kadınlar düşünmektedir. Ezilen, sömürülen ve horlananlar kadınlarıdır. Düşük ücretlerle en ağır koşullarda çalıştırılanlar, işten çıkarmalarda ilk önce

tercih edilen yine biz kadınlardır. Dolayısıyla, mücadele etmesi gereken de öncelikle biz kadınlar olmalıyız.

Hayatın yarısı bizler olduğumuza göre, mücadelenin yarısında da olmak zorundayız. Mücadele tarihi bizlere 1 Mayıslar'dan, 8 Martlar'dan, ülkemizde '77 1 Mayıs'ından, maden işçilerinin direnişinden, 15-16 Haziran direnişinden, fabrika işgallerinden öğretmektedir. Biz bu gücü bir yıldan fazla zamandır hakları için direnen Desa işçisi Emine Arslan'dan alıyoruz. Biz bu gücü, onurlu bir mücadele tarihinden alıyoruz.

İnsanca yaşayabileceğimiz onurlu bir gelecek için hep birlikte bir adım öne çıkalım, 1 Mayıs'ta meydanları dolduralım!

Manisa'dan emekçi bir kadın

ATV-Sabah grevi ve Desa direnişine destek...

“Yaşasın sınıf dayanışması!”

Sefaköy'de bir araya gelen kurumlar, 3 Nisan günü grevlerinin 50. gününe giren ATV-Sabah emekçilerine ve direnişinin 174. gününde olan Desa işçisi Emine Arslan'a dayanışma ziyaretinde bulundular.

Direnisteki DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Gürsaş ve Sinter Metal işçileri, Kıbrıs Basın Emekçileri Sendikası (Basın-Sen), DİSK Emekli-Sen Aksaray 3 No'lu Şube, DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ile Birleşik Metal İş Sendikası yöneticileri, BDSP, Sefaköy Halkevi ve ÖDP tarafından gerçekleştirilen direnişin ilk durağı Sefaköy'de bulunan ATV-Sabah stüdyolarının önünde grevlerini sürdüren emekçiler oldu.

Gürsaş ve Sinter işçileri, “İşimizi istiyoruz! / Sinter Metal işçileri” pankartı arkasında yürürken, DİSK Emekli-Sen “Basın emekçilerinin onurlu mücadelesini destekliyoruz” pankartını taşıdı. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu ise “Basın emekçileri yalnız değildir! Yaşasın sınıf dayanışması!” pankartını açtı.

Ziyarete destekçi kurumlar adına konuşmalar yapıldı. İTÜ'lü öğrencilerin sunduğu müzik dinletisi ile ziyaret son buldu.

Birlikte halayların çekildiği ziyaret boyunca, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Yaşasın işçilerin birliği!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “ATV işçisi yalnız değildir!”, “Örgütlü işçiyi hiçbir kuvvet yenemez!”, “Yaşasın onurlu mücadelemiz!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Yaşasın onurlu grevimiz!”, “Örgütlü basın özgür basındır!”, “Çalık elini sendikamdan çek!” sloganları atıldı.

ATV-Sabah'ın ardından direnisteki Desa işçisi Emine Arslan'a dayanışma ziyareti gerçekleştirildi. Kurumlar “Desa işçisi yalnız değildir!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Emine Arslan yalnız değildir!” sloganları ile direniş yerine yürüyüş gerçekleştirdiler.

Ziyarete konuşma yapan Serdaroğlu, Emine Arslan'ın aylardır tek başına direndiğini ve yakınında da basın emekçilerinin direndiğini söyledi. “Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakıyoruz. Onlar da bu utancı bırakacaklar” dedi.

Emine Arslan da konuşmasında, Samanyolu TV'nin Desa yalanlarına dair bilgi vererek direnişi kırmak için böyle yöntemlerin denendiğini vurguladı, “ne yaparlarsa yapsınlar sonuna kadar mücadele edeceğiz” dedi.

Ziyaretin sonunda Emine Arslan ile konuşan işçiler, onu kendilerine örnek aldıklarını dile getirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tokat Eğitim-Sen Şubesi’nin soruşturma terörüne maruz kalan sosyalist kamu emekçisi ile konuştuk...

“Uzlaşmacı sendikal anlayışa karşı devrimci sınıf sendikacılığını temsil ediyoruz!”

- 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü sonrasında Tokat Eğitim-Sen Şubesi’nde yaşananlar, basınımıza belli oranda yansımıştı. Bu olayla ilgili son gelişmeleri anlatır mısınız?

Tokat’ta yaşadığımız soruşturma skandalını basına yansıtmadan önce de bir dizi eylem gerçekleştirmiştik zaten. Olayı anlatan kısa bir metin hazırlayıp KESK’in tüm şubelerine mail olarak gönderdik. Hem bu yazı, hem de olayın ilerici-devrimci yayın organlarına yansması için ciddiyetinin anlaşılmasını sağladı diye düşünüyorum. Zaten bizim de amacımız, içine düşürülmeye çalışıldığımız girdabı belli oranda ilerici kamuoyuna anlatmaya çalışmaktı. Bu olay kısa sürede sadece Tokat’ta değil birçok şubede tartışılır oldu.

- Bu tartışmaların size yansması nasıl oldu?

Bize açılan soruşturma gerekçeleri inanılmaz tepki aldı. Özellikle 8 Mart’ı “Emekçi Kadınlar Günü” olarak anmanın bir suçlama olarak karşımıza çıkarılması emekçilerde büyük bir şaşkınlığa neden oldu. Diğer soruşturma gerekçeleri için de aynı şeyler söylendi. Birçok şubeden arkadaşlar bizleri arayarak desteklediklerini, hatta bu olayla ilgili imza kampanyası başlatacaklarını belirttiler. İmza kampanyası da başladı hemen sonrasında. Bizler de Tokat’ta imza kampanyası başlattık.

Bu olay mücadelecı sendikal anlayış ile uzlaşmacı sendikal anlayışı Tokat’ta karşı karşıya getirmiş oldu. Uzlaşmacı sendikal anlayış uzun yıllardır sendikalarımıza hakim olan bürokratik reformist anlayıştır. Bu anlayışın sendikalara bakışı da mülkiyetçi ve yasakçıdır.

Sadece devrimci, ilerici unsurları değil kendisinden farklı düşünen ve bu düşüncelerini pratiğe dökmeye çalışan emekçileri yeri geldiğinde bürokratik mekanizmalarla susturmaya, ezmeye çalışmak bu anlayışın dışavurumudur.

Mücadelecı sendikal anlayış ise, 8 Mart’ı örgütleyen emekçilerin savunduğu sınıf sendikacılığı anlayışıdır. Bizler sendikaları emek örgütü olarak görmekteyiz. Sendikaların gerçek sahiplerinin de 8 Martlar’ı, 1 Mayıslar’ı yaratanlar olarak görüyoruz.

Bu iki anlayış yıllardır bizim sendikamızda şu veya bu şekilde karşı karşıya geldi.

- Tokat Eğitim-Sen Şube Başkanı tarafından diğer şubelere ve basına “Basına ve Kamuoyuna” başlıklı bir metin gönderildi. Olayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Metni biz de okuduk. Ağlanacak duruma güler hale geldik. Zira bahsi geçen metin “ava giderken avlanan” bir anlayışın dışavurumu ve bunun acısıyla yazılmış bir metindi. Onlar soruşturma ile bizi hizaya çekeceklerini sanıyorlardı, ama kısa sürede sorgulanan onlar oldu.

Sırası gelmişken Kızıl Bayrak’ta da çıkan haberle ilgili bir örnek vermek istiyorum. Haber işçinin ve emekçinin sesi Kızıl Bayrak gazetesinde çıkınca şubede deprem etkisi yarattı. Yönetimden kişiler haberi çoğaltarak bazı üyelere dağıttılar ve karalama kampanyasına başladılar. Bizi “ilkesizlik”le suçlayan arkadaşlar inanılmaz ölçüde “ilkeli”

davrandılar ve “bize iyi ki gerici diyorlar başımız belaya girmez en azından” diyerek sevindiler. “Bu bürokratik yoz anlayıştan hesap soralım!” çağrısını ise fiziki bir hesap sorma olarak anlayacak kadar politik birikimden mahrum olduklarını gösterdiler.

Düşünebiliyor musunuz, Kızıl Bayrak’ta çıkan metnin çıktısını alarak ev ev dolaşan ve aktif üyelerini karalamaya çalışan yönetici arkadaşlar SSGSS Yasası çıkarken, TİG süreci yaşanırken ya da herhangi bir işyerinde herhangi bir sorun yaşanırken kıllarını dahi kıpırdatmadılar. Sermayenin saldırıları sözkonusu olduğunda emekçilerin tepkisini örgütlemeyen, mücadeleyi büyütmeyen bu anlayışlar bizleri karalamak için canla başla çalıştılar! Doğrusu buna söyleyecek söz dahi bulamıyoruz...

- Olaya hem KESK hem de Eğitim-Sen genel merkezlerinin yaklaşımı nasıl oldu?

Sorunla ilgili genel merkezle de görüştük. Sekreterimiz yaşanan olayla ilgili üzgün olduğunu belirtti. Olayın kısa sürede bitirilmesi için talepte bulundu ve “kol kırılır yen içinde kalır” misali sessizce beklememizi rica etti. Biz de bu atasözünün doğruluğuna inanmadığımızı belirttik. Zira bu tür gerici tutum ve davranışlar ancak tabanın basıncıyla geri püskürtülebilir. Bunu bildiğimiz için, amacımız yapılan yanlış en geniş emekçi kesimlere duyurmak ve ilerici, devrimci kamuoyu oluşturmaktır. Bunun için sessizce beklemedik. Eğer bekleyseydik bürokratik mekanizma işleyecek ve muhalif sesler bir kez daha susturulmuş olacaktı.

- Olaya dair Eğitim-Sen Genel Merkezi’nin herhangi bir girişimi oldu mu?

5 Nisan’da Eğitim-Sen Örgütlenme Sekreteri ve Genel Sekreterimiz Tokat’a geldiler. Olayı önce şube yönetim kurulu, disiplin ve denetleme kurullarının olduğu bir toplantıda değerlendirdiler. Bu toplantı sonrasında 8 Mart’ın örgütlenmesinde emeği bulunan yaklaşık 15 arkadaşla birlikte, genel merkezden gelenlerle biz de toplantı yapmak istedik.

Bir saat süren toplantıda 8 Mart’ı örgütleyen arkadaşların herbiri sürecin farklı noktalarını anlatarak yaşanan sıkıntıları dile getirdiler. Hem zamanın sıkışıklığı hem de üye toplantısı yapılacağı gerekçesiyle bu konu genel üye toplantısına bırakıldı. Toplantının ilk dakikalarında sendikamıza üye olamayan stajyer ve ücretli eğitim emekçileri “hukuksal” gerekçelerle dışarı çıkarılmak istendi. Bir arkadaşımızın “Eğitim-Sen bu anlayışlar yüzünden kaybediyor, ben bu sendikaya üye olamıyorsam bu benim suçum değil!” sözleri yine hukuksal gerekçelerle bastırılmaya çalışıldı. Genel merkez yöneticilerinin “Sen kaç yıllık öğretmensin? Böyle nasıl konuşursun?” şeklindeki müdahalesi gerilimi daha da tırmandırdı. Hatta konuşmaların birinde genel merkez yöneticisi arkadaşlarımızın “bu yönetimleri beğenmiyorsanız yönetime gelin!” öğüdü ile de karşılaştık.

Buradan bir kez daha belirtmek istiyoruz ki, bizler devrimci sınıf sendikacılığını savunuyoruz. Bu anlayışı işyerinde, sendikada, yönetimde, kısaca nerede olursak olalım savunmak bizlerin görevi ve

sorumluluğudur.

- Dışarıya çıkarılmaya çalışılan arkadaşlar 8 Mart sürecinde Eğitim-Sen adına yapılan etkinlikte görev alan arkadaşlar değil mi?

Tabii ki! Bunu defalarca belirttik. Bu tartışma sonrası kısa bir ara verildi. Toplantının sonucunda genel merkezden gelen arkadaşlar yaşanan olayla ilgili üzgün olduklarını, bir daha yaşanmamasını umut ettiklerini, denetleme kurulunun hatasını kabul ettiklerini belirttiler. Tokat Şube Başkanı da yaşanan olumsuzluklardan dolayı özür dileyerek bir daha yaşanmamasını temenni etti.

Ancak bu türden “özür”lere rağmen samimi bir tutumla karşılaştığımızı söyleyemeyiz. Bize açılan soruşturma maddeleri gerçekten inanılması zor maddelerden oluşuyordu. Bu keyfi tutum karşısında gösterdiğimiz tepki ve bu tepki sonucunda Türkiye genelinde emekçiler tarafından sahiplenilmemiz, hem şubede hem de merkezde yankısını buldu. Sürece müdahale etmek zorunda kaldılar. Gelen arkadaşlar konuşmaları boyunca soruşturma maddeleri konusunda tek kelime etmediler.

Ayrıca denetleme kurulunda yer alanların bu toplantıda “gene olsa gene aynısını yaparız” söylemi ve bunun karşısında tutumsuz kalınması bu özürlerin samimi olmadığını gösteriyor.

- Hem soruşturmaya uğrayanlar hem de 8 Mart sürecine katılanlar olarak başka talepleriniz de vardı. Bu talepleriniz ne oldu?

Mesela komisyonların tekrar kurulması ve çalıştırılması, devrimci, ilerici basının sendikamıza sansürsüz girebilmesi, her emekçinin fikirlerini özgürce belirtmesi gibi. Bu taleplerimizin de karşılanacağı konuşmalarda söylendi. Ama bizlerce meşruluğu kalmayan denetleme kurulunun istifasının olmayacağını söylediler. Oysa denetleme kurulunun “gene böyle bir şey olsa aynısını yaparız ” söylemi orta yerde durmaktadır.

- Son olarak ne söylemek istersiniz?

Bizler en baştan beri sendikamızdaki bürokratik mekanizmaya karşı mücadele verdik. Bizim bireylerle hiçbir işimiz olmadı. Kimseyi karalamadık, yalan yanlış haber yapmadık. Ne yaşadysak bunları ilerici kamuoyuyla paylaştık. Bu süreçten sonra da olayın takipçisi olmaya devam edeceğiz. Bizler şunu çok iyi biliyoruz ki, bürokratik mekanizma var oldukça bu sorunlar döne döne yaşanacaktır. Sendikalarımızdan bu bürokratik, uzlaşmacı anlayışları etkisizleştiremezsek, yerine devrimci sınıf sendikacılığını yerleştiremezsek, bu ve benzeri olaylar devam edecektir.

Bizler bu sürecin takipçisi olmaya, hem yerelde hem de merkezi düzeyde devam edeceğiz. Tabanda birlikte davranırsak birçok olumsuzluğu aşabileceğimizi gördük. Nasıl gerici yasalara karşı savaşıyorsak, sendikamızdaki bürokratik anlayışla da savaşmalıyız diye düşünüyörüz.

Son olarak, bu süreçte bizleri yalnız bırakmayan Tokat’taki ve ülke genelindeki tüm emekçi dostlarımıza, yoldaşlarımıza ve ilerici, devrimci basına teşekkür ediyoruz.

YTÜ’de ulusalcı çete-polis-rektörlük işbirliği...

“İP-TGB çetesine geçit yok!”

Geçtiğimiz sene ulusalcı İP-TGB çetesi Mayıs ayında YTÜ’de devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere saldırmıştı. Bundan sonraki süreçte yoğun bir teşhir faaliyeti ile beraber üniversitede bu çeteye faaliyet alanı bırakılmamıştı. Bugüne kadar kendi imzalarıyla çalışma yapamayan bu çete, bu yıl “Öğrenci Konseyleri” paravanı altında çeşitli etkinlikler gerçekleştirdi. Bu etkinlikler devrimciler tarafından teşhir faaliyetlerine konu edildi.

2 Nisan günü İP-TGB YTÜ’de bildiri dağıtımı gerçekleştirmek istedi. Dağıtım sırasında toplanan devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler Orta Bahçe’de ve Tono Cafe’de teşhir konuşmaları gerçekleştirdiler. TGB’lilerin dağıtımlarını sürdürmeye çalışması üzerine müdahale ettiler. Yaşanan çatışma araya özel güvenliklerin girmesi ile son buldu.

Okuldan ayrılacağı söylenen İP-TGB çetesi, dışarıdan destek alarak toparlandı ve bu kez de okuldaki afişlere saldırdı. Bunun üzerine TGB’lilere müdahale edildi. Bu kez de provokatörleri korumak için çevik kuvvet üniversiteye girdi. İP-TGB çetesinin önüne barikat kuran kolluk güçleri, sloganlarla bekleyen öğrencilere cop ve tekmelerle saldırdı.

Tono önüne çekilen öğrenciler burada da sloganlar, marşlar ve halaylar eşliğinde bekleyişlerini sürdürdüler. Çetenin üniversiteyi terk etmesinin ardından astıkları afişler toplanarak topluca okuldan çıkıldı.

İP-TGB çetesi 3 Nisan günü de ÖGB korumasında okulda faaliyet yürütmeye çalıştı. Bir kez daha müdahale eden öğrenciler ise devlet terörünün hedefi oldular. Öğrencilere vahşice saldıran kolluk güçleri biber gazının yanısıra plastik mermi de kullandı. İki öğrenci plastik mermi ile yaralandı. Saldırının ardından okula giriş ve çıkışlara izin verilmedi. YTÜ Mimarlık Fakültesi’ne çekilen öğrenciler burada bekleyişlerini sürdürdüler.

İP’liler saat 16.30’da Tono önünde toplanarak basın açıklaması yapacaklarını duyurdular. Devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler bu basın açıklaması girişimine de müdahale ettiler. Çevik kuvvet ekipleri yine saldırdı ve çatışmanın ardından öğrenciler yeniden Mimarlık Fakültesi’ne çekildiler. Çevik kuvvet Mimarlık Fakültesi’ni kuşattı.

Üniversite kapısının önünde destek için diğer üniversitelerden gelen öğrenciler toplandılar. YTÜ’ye alınmayan öğrenciler burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. “Faşizme karşı omuz omuza!” ve “Devrimci faaliyet engellenemez!” sloganlarının atıldığı eylemde rektör-polis ve ulusalcı çete işbirliği teşhir edildi. Bu çetenin üniversitelerde devrimci faaliyete karşı kullanıldığı belirtilerek buna karşı durulacağı vurgulandı.

Polis ablukasının kaldırılmasından sonra öğrenciler barikatları kaldırarak sloganlar eşliğinde üniversiteyi terk etti.

Aynı saatlerde İP-TGB çetesi İstiklal Caddesi’nde devrimci ve demokrat öğrencilere yönelik saldırılarda bulundu. 20 kadar İP’li demir sopalarla üç öğrenciye saldırarak yaraladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Istanbul Üniversitesi’nde saldırı...

“Faşizme, gericiliğe hayır!”

1 Nisan günü İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi’nde “Müslüman Öğrenciler” tarafından Öğrenci Kolektifleri ve TKP’ye saldırı gerçekleştirildi.

Öğrenci Kolektifleri yürüttükleri burs kampanyasının bir parçası olan basın açıklamasına çağrı yapmak için bir bildiri dağıttılar. “Müslüman Öğrenciler”, bildiride geçen “AKP, tarikat ve cemaatler eliyle halkı gericiliğin karanlığında boğmak istiyor” cümlesinin çıkarılmasını istediler. Bu reddedilince, çivili sopalar ve soda şişeleriyle Hergele Meydanı’nda öğrencilere saldırdılar. Saldırıda 4 arkadaşımız yaralandı.

Saldırının ardından bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Saldıranların ABD’nin ve AKP’nin uşaklığını yaptığı dile getirildi.

2 Nisan günü okuldaki gerginlik devam etti. Okula dışarıdan gelenlerle birlikte “Müslüman Öğrenciler” bir önceki gün yaşanan olayı anlatan bir bildiri dağıttılar. Bunun üzerine okuldaki birçok devrimci yapı toplandı, birlikte kantinde, bahçede ve yemekhanede olayı teşhir eden konuşmalar yapıldı. Bu sırada “Devrimci faaliyet engellenemez!”, “Faşizme, gericiliğe hayır! Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları atıldı.

Bu sırada bahçede toplanan “Müslüman Öğrenciler” konuşma yaparak tekbir getirmeye başladılar. Öğrencilerin o tarafa yönelmesi üzerine çevik kuvvet ekipleri araya girdiler, o tarafa gidilmesini engellediler. Buna sloganlarla yanıt verildi.

“Müslüman Öğrenciler”in okuldan ayrılmasından sonra eylem sona erdirildi.

Istanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

Eskişehir’de mücadele çağrısı!

Eskişehir Anadolu Üniversitesi’nde 18 Mart günü 74 öğrenciye polis köpekleriyle birlikte saldırılmış ve toplu gözaltılar yaşanmıştı. Olayların çıkmasında başrol oynayan faşist grup ise ÖGB korumasında Eğitim Fakültesi içinde tutulmuştu.

Saldırıları Anadolu ve Osmangazi Üniversiteleri’nde bir hafta boyunca yürütülen afiş, bildiri ve ajitasyon faaliyetiyle teşhir edildi. “Faşizme karşı birleşik mücadeleye!” şiarıyla örgütlenen süreç, 7 Nisan günü Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsü’nde yapılan eylemle sonlandırıldı. Cumhuriyet Kapısı önünden başlayan yürüyüş boyunca bildiri dağıtımı ve kuşlama yapıldı. “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Çeteler dışarı bilim içeri!”, “Gözaltılar, soruşturmalar, baskılar bizi yıldıramaz!” sloganları atılarak yemekhane önüne gelindi.

Burada okunan basın açıklamasında, Rektörlüğün polisi üniversiteye çağırması, çevik kuvvete araç tahsis etmesi ve basına verdiği demeçlerde öğrencilere soruşturma açacağını söylemesi hatırlatılarak, bu soruşturmaların hedefinde devrimci öğrencilerin olduğu vurgulandı. Krizin derinleşmesiyle, faşist beslemelerin ve devlet terörünün işçi ve emekçilere, ilerici-devrimci güçlere yöneleceği belirtildi. Öğrenci gençliğin bu saldırılara sessiz kalmayacağına, faşizme karşı birleşik ve örgütlü gücüyle yanıt vereceğine vurgu yapıldı.

Ekim Gençliği, ODAK-Genç Direnişçi, DÖB, DGH, DPG ve Eskişehir Gençlik Derneği’nin örgütlediği eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı. Eyleme SGD ve YDG-M de destek verdi.

Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği

TAREM'den NATO karşıtı panel...

Toplumsal Araştırma ve Eğitim Merkezi'nin (TAREM)çağrısı ile "Kuruluşunun 60. Yılında NATO ve Türkiye" başlığı ile yapılan panel 5 Nisan günü gerçekleştirildi.

NATO-Türkiye ilişkileri, NATO'nun Kafkasya ve Ortadoğu planları ve Türkiye'ye biçilen rolün ele alındığı toplantı akademisyenler, gazeteciler, siyasi parti temsilcileri ve aydınların katılımıyla gerçekleşti.

Panelde TAREM 2010 Toplantıları Koordinatörü Ayhan Bilgen, Rosa Luxemburg Vakfı'ndan Murat Çakır, DTP'den Cafer Selçuk, Kiraz Bıçıcı, Bilgi Üniversitesi Öğretim Üyesi Chris Stephenson, Petrol-İş Sendikası'ndan Nimetullah Sözen, Büşra Ersanlı, Metin Yeğin, Semih Hiçyılmaz, Temel Demirer, Demir Küçükaydın, SDP'den Günay Kubilay'ın konuşmacı olarak katıldığı toplantıda Eğitim Sen'den Dilek Yalınkılıç ve Barış Meclisi'nden Basri Özgür de yer aldı.

Açılış konuşmasının ardından sunum yapan Murat Çakır, NATO'nun Transatlantik ortaklığın yenilenmesinin aracı olduğunu belirterek, yeni ABD yönetiminin gelecek için planlarının belli olduğunu, ağır iktisadi kriz nedeni ile dünya düzenini korumak için yürütülen savaşların masraflarına ortak arandığını söyledi.

Bilgi Üniversitesi Öğretim Üyesi Chris Stephenson ise, NATO'nun ideolojik saldırıları karşısında solun sınıfta kaldığını belirtti. NATO'ya herkesin karşı olduğunu ancak fiilen etkin bir eylem yapılamadığını ifade etti. Büşra Ersanlı ise, AB ve NATO'nun birbirini beslediğini, NATO'nun saldırgan yüzünün gizlendiğini belirtti. Demir Küçükaydın da, NATO'nun önce Varşova Paktı'na, ardından özgürlük hareketlerine karşı saldırmaya başladığını belirtti.

Metin Yeğin, NATO'nun Ortadoğu'daki işlevine değindi. NATO'nun serbest piyasa için yeni alanlar açmaya çalıştığını belirtti.

Temel Demirer ise, NATO'nun sınıfsal olduğunu ve sermayenin egemenlik sistemini ayakta tutmaya çalıştığını vurguladı.

Semih Hiçyılmaz, NATO'nun, emperyalistlerin kendi politikalarını sürdürebilmeleri için, işçi sınıfına, başka bir dünyaya karşı oluşturulan askeri bir güç olduğunu söyledi.

SDP'den Günay Kubilay ve DTP'den Cafer Selçuk sözaldı. Selçuk, NATO'nun Türkiye'deki kontrgerilla örgütlenmeleri ve Kürt halkına karşı işlediği katliamlar üzerinde durdu.

Panel soru ve cevapların ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir Genç-Sen'den burs eylemi

Ege Üniversitesi'nde başlayan burs çalışmasına bir süre sonra Dokuz Eylül Üniversitesi Genç Sen de dahil olmuştu. İki hafta boyunca toplanan yaklaşık bin imza 3 Nisan günü yapılan bir eylemle meclise gönderildi.

Ege Üniversitesi'nde iki haftadır süren çalışmalar Genç-Sen içinde aktif olarak çalışan bir ekibe daralmıştı. Eylem günü ise Genç-Sen bileşenlerinin ciddiyetsiz yaklaşımları bir kez daha gözler önüne serildi. Genç-Sen üyelerinin dahi gelmediği eylem iptal edilerek, Konak YKM'de yapılacak eylemin duyurusu yapıldı. E Cafe girişinde "Bursumuzu geri istiyoruz!", "Parasız eğitim istiyoruz!" sloganları atıldı. Işık ve alkışlarla içeri girilerek "Burslarımızı istemek, parasız bir eğitim talep etmek daha güzel günlere bir çağrıdır" denildi.

İzmir meclis toplantısında her iki üniversitenin de okullarında eylem yapması kararlaştırıldığı halde, DEÜ'de ayrıca bir eylem yapılmadı.

Konak YKM'de toplanan yaklaşık 20 kişi, "Krizin bedelini ödemiyoruz. Burslarımızı geri istiyoruz" yazılı ozaliti açarak yürüyüşe başladı. Yürüyüş boyunca "Burslarımızı geri istiyoruz!", "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!", "Parasız eğitim

istiyoruz! , "Diplomalı işsiz olmayacağız! , "Krizin bedeli patronlara!" sloganları atıldı.

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin önünde okunan basın metninde, Genç-Sen'in krizin bedelini ödemeyeceği ilan edilerek, tüm öğrencilere temel ihtiyaçlarını karşılayacak karşılıksız burs verilmesi istendi.

Basın açıklamasının ardından sloganlarla postaneye gidilerek imzalar meclise gönderildi.

Ekim Gençliği / İzmir

KTÜ'de kültür-sanat faaliyetleri...

Üç hafta önce KTÜ'de Ekim Gençliği'nin de içerisinde bulunduğu "KTÜ yorum" isimli bir kültür-sanat topluluğu oluşturdu.

Yaklaşık üç hafta boyunca yaptığımız anket çalışmasında, özellikle Fatih Kampüsü'nde sosyal aktivitelerin azlığı ve rektörlüğün bu konudaki tutumu konusunda öğrencilerle tartışmalar yürüttük. Fatih Kampüsü'nde kulüp şubelerinin olmaması ve buradaki öğrencilerin dönem başında harçlarla birlikte ödenen etkinlik paralarına rağmen hiçbir etkinlikten yararlanamadıkları en fazla dile getirilen sorunlar oldu.

Eğitim Fakültesi'nde gerçekleştirdiğimiz toplantıda, kulüp şubelerinin açılması için imza kampanyası düzenleme ve bülten çıkarma kararı alındı. Toplamaya başladığımız imzaları bir eylemle rektörlüğe göndereceğiz.

Bir ayağı da Merkez Kampüs'te örülen anket çalışmasını bu hafta yapacağımız toplantıyla sonuçlandırıp önümüzdeki süreci tartışacağız. Tanıştığımız insanlarla birlikte tiyatro komisyonu oluşturduk. Ayrıca müzik, şiir ve resim komisyonlarını toplantıda tartışacağız.

Trabzon Ekim Gençliği

Dünyadan kısa kısa...

Hollanda'da temizlik işçileri kazandı

Hollanda'nın başkenti Amsterdam'da havaalanında çalışan temizlik işçilerinin 4 Nisan günü başlattıkları grev kazanımla sona erdi. Temizlik işçileri grevleri ile birçok taleplerini kabul ettirdiler. Kabul edilen talepler arasında işten çıkarmalara karşı koruma, yol parası ve 50 Euro ikramiye bulunuyor. İşçiler ayrıca yemekhane ve sendikal çalışmalarını yapabilecekleri mekanlar da elde ettiler.

Almanya'da 14 bin metal işçisi alanlardaydı

Almanya'nın Duisburg kentinde 7 Nisan günü 14 bin Thyssen-Krupp işçisi şehir merkezinde bir miting gerçekleştirdi. İşçiler işten atılmaların durdurulmasını talep ediyorlar. Halen Duisburg'da 1.500 çelik işçisi işten atılma tehditi ile karşı karşıya. Mitinge işten atılmalarla karşı karşıya bulunan Emden, Hamburg ve Kiel kentlerinde çalışan çelik işçileri de destek verdi.

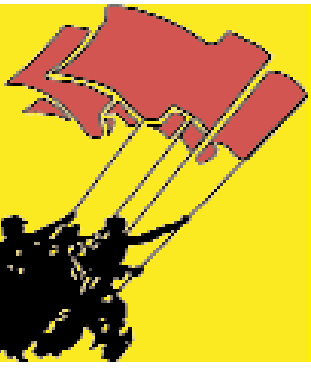
Kazakistan'da 1.800 petrol işçisinin grevi

Kazakistan'da Burgylai rafinerisinde çalışan 1.800 petrol işçisi greve gitti. İşçiler işyerlerinin devletleştirilmesini talep ediyorlar. Petrol işçileri ayrıca ülkenin ekonomik durumunun yeniden istikrara kavuşması, kitlesel işten atılmaların önlenmesi, henüz ödenmemiş aylıklarını alabilme garantisi için hükümetin bir an önce işe başlamasını savunuyorlar.

Bulgaristan'da çelik işçilerinin grevi sürüyor

Bulgaristan'da çelik işçilerinin protestoları sürüyor. Kremikovtzi çelik işletmelerindeki işçiler geçtiğimiz hafta sonu başlayan grevi devam ettirme kararı aldılar. İşçiler işyerlerinin durumu netliğe kavuşana değin grevi sürdürme kararlılığında olduklarını bildirdiler. İşçiler ayrıca başkent Sofya'da gösteri düzenlediler ve şehir merkezini işgal ettiler.

Mücadele Postası

Beşiktaş'ta 1 Mayıs provası!

4 Nisan akşamı Beşiktaş İnönü Stadyumu'nda oynanan Beşiktaş-Kayserispor maçı öncesinde yaşanan olaylar, polis terörünün sadece hak arama mücadelelerini hedef almadığını, sıradan olaylarda da topluma yöneltildiğini gösterdi. Kapitalizmin "futbol afyonu" ile uyuttuğu kitlelerin en sıradan tepkisi bile 4 Nisan'da yaşanan polis saldırısında olduğu gibi polis tarafından zorbalıkla bastırılmak istendi.

Beşiktaş taraftarlarının maç öncesi siyah-beyazlı kafileyi taşıyan otobüse Yıldız yokuşundan BJK İnönü Stadı'na kadar gelişine eşlik etmek istemesi üzerine düzenlediği "meşaleli yürüyüş"e müdahale eden çevik kuvvet saldırısı 1 Mayıs görüntülerini aratmadı.

Beşiktaş Çarşısı'ndan stada kadar olan yolu kapatan taraftarlara müdahale eden kolluk güçleri, tepki gösteren taraftarlara biber gazı, tazyikli su ve copla saldırdı.

Saldırısı sırasında birçok taraftar yaralanırken Beşiktaş taraftarlarıyla polis arasında çatışmalar yaşandı. Beşiktaş taraftarının polis saldırısına tepkisi İnönü Stadyumu'nda oynanan Beşiktaş-Kayserispor maçı sırasında da devam etti. "Emniyet dışarı!" sloganını sıkça atan Beşiktaş taraftarları protestolarını maç sonuna kadar sürdürdüler.

KESK ve İHD'den kınama...

KESK İstanbul Şubeler Platformu ile İHD İstanbul Şubesi, Ağrı ve Urfa'da yaşanan saldırılara ilişkin 6 Nisan günü İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nde ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri'nin yaptığı kısa bir konuşmanın ardından basın metnini KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Nebat Bükrek okudu. Bükrek yaptığı açıklamada, 29 Mart yerel seçimleri sonrası bölge illerinde yaşanan devlet terörünün birçok açıdan endişe verici olduğunu söyledi. Açıklama şu sözlerle devam etti:

"İnsan hakları savunucuları ve emek örgütleri olarak, 29 Mart yerel seçimleri sonrası bölge illerinde, özellikle Ağrı'da ve sonrasında Urfa Halfeti'de onlarca kişinin ölümü ile sonuçlanan olayları, birçok açıdan, özellikle Kürt sorununa ve demokrasi sorununa, devlet ve hükümetin yaklaşımındaki antidemokratik, insan haklarını hiçe sayan anlayışların göstergeleri olarak görüyor ve kabul edilemez buluyoruz."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kayıp eylemleri devam ediyor

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon, kayıpların bulunması ve sorumluların yargılaması için 210. eylemini 4 Nisan günü gerçekleştirdi. Eylemde 1 Nisan 1996'da kaybedilen Talat Türkoğlu gündemleştirildi.

Kayıp resimlerinin taşındığı eylemde ilk olarak Talat Türkoğlu'nun kardeşi Nimet Türkoğlu bir konuşma gerçekleştirdi. Kardeşini 1 Nisan 1996'dan bu yana aradıklarını ifade etti. Devletin "bizde yok" dediğini belirterek, artık devlete değil annelere seslendiğini söyledi.

Ardından basın açıklamasına geçildi. Nilüfer Açıkalın'ın gerçekleştirdiği açıklamada, 1 Nisan 1996'da kaybedilen Talat Türkoğlu'nun dosyasının Ergenekon davası kapsamına alınması istendi. Türkoğlu'nun TSİP'in Edirne eski il başkanı olduğu, annesini görmek için Edirne'den İstanbul'a dönerken kaybedildiği ifade edildi.

Açıkalın, itirafçı Kasım Açık'ın yaptığı itirafa göre, Türkoğlu'nu polis, asker ve itirafçılardan oluşan bir ekip tarafından sorgulandığını, sonrasında Murat Demir ve Murat İpek tarafından öldürülerek Meriç Nehri'ne atıldığını vurguladı. Tüm başvurulara rağmen Talat Türkoğlu'ndan haber alınamadığını, bunun üzerine başvurulanan AİHM'in 17 Mart 2005 tarihli kararıyla Türkiye'yi mahkûm ettiğini ifade etti. Basın açıklamasının ardından eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Atılım çalışanlarından protesto...

Atılım gazetesi çalışanları, 6 Nisan'da gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile Atılım gazetesi hakkında verilen bir aylık yayın durdurma cezasını protesto ettiler.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Songül Akbay, İstanbul 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Atılım'ın 4 Nisan 2009 günü yayınlanan son sayısı hakkında bir ay sansür kararı verdiğini, gazetenin bağlı olduğu Varyos Yayıncılık'a tebliğ edilen karar ile gazetenin son sayısına "el konulması, dağıtım ve

satış yasağı ile bir ay yayın durdurma kararı" verildiğinin bildirildiğini söyledi. Mahkemenin yanı sıra www.atilim.org günlük haber bültenine erişimin engellenmesine de karar verdiğini belirtti. Akbay, ilerici, yurtsever, sosyalist gazeteleri sansüre karşı dayanışmaya, birlikte mücadele etmeye çağırdı. Atılım gazetesi çalışanları ile Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu Sözcüsü Necati Abay'ın konuşmasının ardından basın açıklaması sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mardin'de mezara saldırı...

Mardin'in Savur Yeşilalan Beldesi'nde mezarı bulunan PKK'li Hasan Serhan'ın mezar taşında "şehit" yazdığı gerekçesiyle Savur Jandarma Karakolu'na bağlı askerler tarafından Serhan'ın mezar taşı sökülme istendi.

2 Nisan günü jandarmalar tarafından gerçekleştirilen saldırıya tanık olan birinin belde halkına haber vermesinin ardından jandarmalara müdahale eden halk "Katil devlet hesap verecek!" sloganlarını attı.

Jandarma ile belde halkı arasında çıkan çatışmada jandarma saldırısının püskürtüldüğü ifade edildi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 **ESKİŞEHİR**

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
.....
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **60.000 000 TL** **Yurt dışı** **100 Euro**
1 Yıllık **Yurt içi** **120.000 000 TL** **Yurt dışı** **200 Euro**

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

**Krizin faturasını
kapitalistlere
ödetmek için**

1 Mayıs'a!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

BDSP